

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ **A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditás-fedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről** ⁽¹⁾ 1
- ★ **A Bizottság (EU) 2015/62 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a tőkeáttételi mutató tekintetében történő módosításáról** ⁽¹⁾ 37
- ★ **A Bizottság (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 21.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanalásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről** 44
- ★ **A Bizottság (EU) 2015/64 végrehajtási rendelete (2015. január 16.) az al-Kaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 224. alkalommal történő módosításáról** 65
- A Bizottság (EU) 2015/65 végrehajtási rendelete (2015. január 16.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 68
- A Bizottság (EU) 2015/66 végrehajtási rendelete (2015. január 16.) a fokhagymára vonatkozóan a 341/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2015. január 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról 70

HATÁROZATOK

- ★ **A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2015/67 határozata (EUCAP Száhil Mali/1/2015) (2015. január 14.) az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Száhil Mali) misszióvezetője megbízatásának meghosszabbításáról** 72

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/61 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. október 10.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 460. cikkére,

mivel:

- (1) A 2007-ben kezdődött pénzügyi válság korai, „likviditási szakaszában” sok hitelintézet – megfelelő tőkeszintjük dacára – komoly nehézségekkel szembesült, mivel nem kezelték prudens módon likviditási kockázatukat. Egyes hitelintézetek túlságosan is a rövid lejáratú finanszírozási forrásokra hagyatkoztak, amelyek gyorsan elapadtak a válság fellépésekor. Ezek a hitelintézetek azután sérülékennyé váltak a likviditáskereslettel szemben, mivel nem volt elegendő mennyiségű likvid eszközük, hogy a forráskivonás miatti keresletet (kiáramlásokat) ki tudják elégíteni a stresszidőszak alatt. Ennek következtében eszközeiket kényszereladással kellett értékesíteniük, ami egy öngerjesztő, lefelé irányuló árspirált indított el és fizetéseképtelenségi válságot előidéző piacbizalom-vesztést eredményezett. Végeredményképpen pedig sok hitelintézet volt kénytelen túlzott mértékben a központi banki likviditásnyújtásra hagyatkozni, és sokakat kellett jelentős, költségvetési forrásból finanszírozott összegekkel megmenteni. Nyilvánvalóvá vált tehát, hogy részletes likviditásfedezeti követelményt kell kidolgozni, amelynek célja, hogy ezt a kockázatot el lehessen kerülni azáltal, hogy a hitelintézeteket olyan helyzetbe hozza, amelyben kevésbé kell támaszkodniuk rövid lejáratú finanszírozásra és a központi banki likviditásnyújtásra, továbbá jobban tűri a váratlan likviditási sokkokat.
- (2) Az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdése általánosságban megfogalmazott likviditásfedezeti követelményt ró a hitelintézetekre; e követelmény értelmében a hitelintézeteknek „rendelkezniük kell likvid eszközökkel, amelyek értékének összege stresszhelyzetben fedezi a likviditáskiáramlások és likviditásbeáramlások különbségét”. Az 575/2013/EU rendelet 460. cikkének értelmében a Bizottság felhatalmazással rendelkezik a likviditásfedezeti követelmény, továbbá annak pontosítására, hogy az illetékes hatóságoknak milyen körülmények esetén kell konkrét be- és kiáramlási szinteket alkalmazniuk a hitelintézetekre azon sajátos kockázatoknak megfelelően, amelyeknek azok ki vannak téve. Az 575/2013/EU rendelet (101) preambulumbekzdésével összhangban, a szabályoknak összehasonlíthatónak kell lenniük a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által a likviditáskockázat-mérésre, likviditási standardokra és monitoringra vonatkozó nemzetközi keretrendszerben megállapított likviditásfedezeti rátával, ugyanakkor figyelembe kell venniük az uniós és nemzeti sajátosságokat. A likviditásfedezeti követelmény 2018. január 1-jei teljes körű bevezetéséig a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy legfeljebb 100 %-os mértékig a nemzeti jogszabályokkal összhangban álló likviditásfedezeti követelményt alkalmazhassanak a hitelintézetekre.
- (3) A BCBS likviditási standardjaival összhangban szabályokat kell elfogadni a likviditásfedezeti követelménynek a hitelintézet likvid eszközöket tartalmazó pufferének és nettó likviditáskiáramlásának 30 naptári napos

⁽¹⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

stresszidőszak alatti arányaként való meghatározására. A nettó likviditáskiáramlás a hitelintézetnek a likviditásbeáramlással csökkentett likviditáskiáramlása. A likviditásfedezeti rátát százalékos értékben kell kifejezni és teljes körű alkalmazásakor minimumszintjét 100 %-ban kell meghatározni; ez azt jelzi, hogy a hitelintézet elegendő likvid eszközzel rendelkezik nettó likviditáskiáramlás fedezetére egy 30 napos stresszidőszak során. Egy ilyen időszakban a hitelintézetnek anélkül kell gyorsan készpénzzé tennie likvid eszközeit, hogy központi banki likviditáért vagy költségvetési forrásokért folyamodna, ami átmenetileg a likviditásfedezeti ráta 100 % alá csökkentéséhez vezethet. Amennyiben ez bármikor bekövetkezik vagy várhatóan bekövetkezik, a hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 414. cikkében rögzített egyedi követelményeknek kell megfelelnie annak érdekében, hogy minél hamarabb visszaállítsa likviditásfedezeti rátát a minimális szintre.

- (4) Kizárólag azok a szabadon átruházható eszközök definiálhatók likvid eszközökként, amelyeket rövid időn belül, jelentős veszteség nélkül lehet készpénzzé tenni magánpiacokon a hitelintézet likviditási pufferének céljaira. Az 575/2013/EU rendelet 6. részével és a BCBS likviditási eszköz-besorolásával összhangban, a megfelelő szabályoknak különbséget kell tenniük a rendkívül magas likviditású és hitelminőségű vagy 1. szintű és a magas likviditású és hitelminőségű vagy 2. szintű eszközök között. Az utóbbiakat további két alkategóriára, 2A. és 2B. szintű eszközökre kell bontani. A hitelintézetnek – relatív likviditásukat és hitelminőségüket figyelembe véve – megfelelően diverzifikált likviditási eszközpufferrel kell rendelkeznie. Ennek megfelelően az összes szint és alszint tekintetében sajátos követelményeknek kell vonatkozniuk a teljes puffer hárcutjaira és határértékeire, és adott esetben differenciált követelményeket kell alkalmazni a szintek és alszintek között, illetve az ugyanazon szinten vagy alszinten lévő likvid eszközök kategóriái között – e követelmények annál szigorúbbak, minél alacsonyabb az adott eszköz likviditási besorolása.
- (5) Azt biztosítandó, hogy rövid idő alatt készpénzre lehessen váltani őket, bizonyos általános és működési követelményeknek kell vonatkozniuk a likvid eszközökre – adott esetben bizonyos, meghatározott 1. szintű eszközök kivételével. Ezeknek a követelményeknek rögzíteniük kell, hogy a likvid eszközökkel az értékesítésük útjában álló akadályoktól mentesen kell rendelkezni, az eszközöknek könnyen értékelhetőnek, elismert tőzsdén jegyzettnek vagy aktív értékesítési vagy repopiacokon kereskedhetőnek kell lenniük. Biztosítaniuk kell, hogy a hitelintézet likviditáskézelési funkciója mindenkor hozzáfér a likvid eszközökhöz és azokat ellenőrizni tudja, továbbá, hogy a likviditási puffert alkotó eszközök kellően diverzifikáltak. A diverzifikálás azért fontos, mert biztosítja, hogy a hitelintézetnek azt a képességét, hogy gyorsan, jelentős veszteség nélkül tudja felszabadítani likvid eszközeit, nem gyengítik azok az eszközök, amelyek érzékenyebbek a közös kockázati tényezőkkel szemben. A hitelintézetnek azt is biztosítani kell, hogy likvid eszközei és nettó likviditáskiáramlása devizaneme konzisztens legyen, megakadályozandó, hogy a túlzott devizanem-eltérés meggyengítse a hitelintézet azon képességét, hogy likviditási pufferét egy adott devizanemben megvalósuló likviditáskiáramlás fedezésére tudja használni valamely stresszidőszakban.
- (6) Az Európai Bankhatóság (EBH) által az 575/2013/EU rendelet 509. cikkének (3) és (5) bekezdése szerint elkészített 2013. december 20-i jelentésben foglalt ajánlásoknak megfelelően a tagállamok központi kormányzata vagy központi bankja vagy a szupranacionális intézmények által kibocsátott vagy garantált összes kötvénytípusnak 1. szintű státust kell kapnia. Amint azt az EBH megjegyezte, erőteljes szabályozói érvek szólnak amellett, hogy ne legyen megkülönböztetés a tagállamok között, mivel bizonyos államkötvényeknek az 1. szintű eszközökből való kizárása az Unióban más államkötvényekbe való befektetéseket ösztönözhet, ami a belső piac széttöredezéséhez vezethet, továbbá megnövelheti a válság során jelentkező, a hitelintézetek és államaik közötti kölcsönös megfertőződés kockázatát („a bankok és az állam kapcsolata”). A harmadik országokat illetően 1. szintű státust kell kapniuk az 575/2013/EU rendelet 3. része II. címében foglalt hitelkockázati szabályok értelmében 0 %-os kockázati súlyozású központi banki és a kormányzati kitétségeknek, a BCBS standardjában foglaltaknak megfelelően. A regionális hatóságokkal és helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni kitétségek kizárólag akkor kaphatnak 1. szintű státust, ha a központi kormányzattal szembeni kitétségeként kezelik őket, és a központi kormányzat a 0 %-os súlyozás előnyeit élvezzi ugyanazon hitelkockázati szabályokkal összhangban. Ugyanezt a státust kell alkalmazni a 0 %-os kockázati súlyozású multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni kitétségekre is. Mivel ezek az eszközök rendkívül magas likviditásúak és hitelminőségűek, a hitelintézet számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozás nélkül tarthassa őket pufferében, továbbá nem kell korrekciós és diverzifikációs követelményt előírni számukra.
- (7) A hitelintézet által kibocsátott eszközök általában nem ismerhetők el likvid eszközökként, azonban a tagállamok kormányzatai által támogatott, például a kedvezményes hitelezésben részt vevők és az állami tulajdonú hitelezők által kibocsátott banki eszközöket és a kifejezett állami garanciával támogatott privát banki eszközöket ésszerű 1. szintű eszközökként kezelni. Az utóbbiak a pénzügyi válság örökségét képezik, amelyet fokozatosan ki kell futtatni; ennek megfelelően csak azok a banki eszközök minősülnek likvid eszközöknek, amelyekre az állam 2014. június 30. előtt vállalt garanciát vagy kötelezettséget. Hasonlóképpen, a tagállamok bizonyos meghatározott eszközkezelői által kibocsátott elsőbbségi kötvényeket csak akkor lehet 1. szintű eszközökként kezelni, ha

megfelelnek a tagállamuk központi kormányzatával szembeni kitétségekre vonatkozó ugyanezen követelményeknek, azonban kizárólag korlátozott idejű érvényességgel.

- (8) A fedezett kötvények hitelintézetek által kibocsátott adósságinstrumentumok, amelyek biztosítékai fedezetieszköz-alapba tartozó eszközök, jellemzően jelzáloghitelek és a közzsféra adóssága, amelyekhez a befektetőknek – csőd esetén – elsőbbségi joguk van. A fedezettségüknek és bizonyos további biztonsági elemeknek, például a kibocsátóra vonatkozó azon követelménynek köszönhetően, hogy a fedezeti alapon pótolja a nemteljesítő eszközöket, és a kötvények névértékét meghaladó összegben tartson eszközöket („eszközfedezetségi követelmény”), a fedezett kötvények viszonylag alacsony kockázatú, hozamtermelő instrumentumok, amelyek a legtöbb tagállam jelzálogpiacán kulcsszerepet játszanak a finanszírozásban. Bizonyos tagállamokban a forgalomban lévő fedezettkötvény-kibocsátások meghaladják a forgalomban lévő államkötvények portfólióját. Bizonyos, az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények ráadásul kitűnő likviditást mutattak az EBH-jelentésben elemzett, 2008. január 1-jétől 2012. június 30-ig terjedő időszakban. Mindazonáltal az EBH ajánlása szerint a fedezett kötvényeket 2A. szintű kötvényekként kell kezelni a BCBS standardjaival való összehangoltság érdekében. A fenti, a hitelminőségre, a likviditási teljesítményre és az Unió finanszírozási piacán betöltött szerepre vonatkozó megfontolások miatt azonban helyénvaló az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvényeket 1. szintű eszközökként kezelni. A túlzott koncentrációs kockázat elkerülése érdekében és más 1. szintű eszközöktől eltérően, a likviditási pufferben található 1. hitelminőségi besorolású fedezett kötvényekre a teljes puffer 70 %-ának megfelelő felső korlátot, legalább 7 %-os haircutot és a diverzifikációs követelményt kell alkalmazni.
- (9) A 2. hitelminőségi besorolású fedezett kötvényeket 2A. szintű eszközökként szükséges elismerni, és az ezen a szinten elhelyezkedő más likvid eszközre alkalmazott 40 %-os felső korlát és 15 %-os haircut vonatkozik rájuk. Ez a rendelkezésre álló piaci adatok alapján indokolható, amelyek azt jelzik, hogy a 2. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények likviditása magasabb, mint a velük összehasonlítható 2A. és 2B. szintű kötvényeké, mint például az 1. hitelminőségi besorolású lakóingatlan fedezett értékpapíroké. Továbbá annak lehetővé tétele, hogy e fedezett kötvények a likviditási pufferben tarthatónak minősüljenek, hozzájárulna a likviditási pufferben rendelkezésre álló eszközök diverzifikálásához és megakadályozná a köztük és az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvények közötti indokolatlan megkülönböztetést vagy a hirtelen kilengéseket. Meg kell jegyezni azonban, hogy e fedezett kötvények jelentős része 2. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvény lett a kibocsátó székhelye szerinti tagállam központi kormányzatának leminősítése miatt. Ez a tipikusan a hitelminősítő intézetek módszertanába ágyazott országplafont tükrözte, amely megszabja, hogy a pénzügyi instrumentumokat nem lehet a megfelelő országminősítés fölé értékelni. Így az országplafon hitelminőségüktől függetlenül eleve kizárta az e tagállamokban kibocsátott fedezett kötvényeket az 1. hitelminőségi besorolás eléréséből, ami viszont csökkentette a le nem minősített tagállamokban kibocsátott, hasonló hitelminőségű fedezett kötvényekéhez viszonyított likviditásukat. Ez jelentős töredezettséghez vezetett az Unió finanszírozási piacain, ami rávilágít annak szükségességére, hogy megfelelő alternatívát találjunk a prudenciális szabályozásban a fedezett kötvények és más eszközosztályok likviditási és hitelkockázatának besorolására alkalmazott kritériumok egyikét jelentő külső hitelminősítésekre. A hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 39b. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottságnak 2015. december 31-ig jelentést kell benyújtania a hitelminősítések alternatíváját jelentő eszközökről; a cél a hitelminősítésekre utaló rendelkezéseknek a szabályozási célú uniós jogszabályokból való, 2020. január 1-ig történő törlése.
- (10) Az eszközfedezetű értékpapírokkal kapcsolatban az EBH ajánlása – saját tapasztalati megállapításaival és a BCBS standardjaival egyezően –, hogy kizárólag az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó lakóingatlan fedezett értékpapírokat ismerjék el 2B. szintű eszközökként, feltételként 25 %-os haircutot alkalmazva. Helyénvaló az ettől az ajánlástól való eltérés is, és a 2B. szintre vonatkozó elismerhetőséget ki lehet terjeszteni bizonyos, más eszközökkel fedezett eszközfedezetű értékpapírokra is. Az elismerhető eszköz-alkategóriák szélesebb köre fokozná a likviditási pufferen belüli diverzifikációt és elősegítené a reálgazdaság finanszírozását. Ezenkívül, mivel a piacról rendelkezésre álló adatok szerint nincs szoros korreláció az eszközfedezetű értékpapírok és más likvid eszközök, mint például az államkötvények között, a bankok és az állam közötti kapcsolat gyengülne és a belső piac töredezettsége csökkenne. Bizonyítható tény továbbá, hogy a pénzügyi instabilitással jellemezhető időszakokban a befektetők magas minőségű, rövid átlagos súlyozott futamidejű és magas összegben előtörlesztő eszközfedezetű értékpapírokat halmoznak fel, mivel ezeket gyorsan készpénzzé tudják tenni és biztos likviditási forrásként számíthatnak rájuk. Különösen igaz ez a gépjármű-finanszírozási célú hitelekkel és lízingekkel biztosított eszközfedezetű értékpapírokra (gépjárműhitellel fedezett eszközfedezetű értékpapírok), amelyeknél a lakóingatlan fedezett értékpapírokéhoz hasonló árvolatilitás és átlagos felár volt a jellemző a 2007–2012 közötti időszakban. A fogyasztási hitellel fedezett eszközfedezetű értékpapírok bizonyos kategóriái, mint például a hitelkártyák, hasonlóan jó likviditási szinteket mutattak. Végül pedig a például már említett reálgazdasági

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK rendelete a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

eszközökkel vagy kkv-hitelekkel biztosított eszközfedezetű értékpapírok elismerhetősége hozzájárulhatna a gazdaság növekedéséhez, mivel kedvező üzenetet küldene a befektetőknek ezekkel az eszközökkel kapcsolatban. A megfelelő szabályoknak ezért nemcsak a lakáscélú jelzáloghitellel, hanem a gépjármű-, fogyasztási és kkv-hittel fedezett eszközfedezetű értékpapírokat is 2B. szintű eszközökként kell elismerniük. A likviditási puffer integritásának és funkcionalitásának megőrzése érdekében azonban elismerhetőségüket bizonyos, a pénzügyi szektorra vonatkozóan más jogszabályokban rögzített, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításokra alkalmazandó kritériumokkal összhangban álló, kiváló minőségre vonatkozó követelményekhez kell kötni. A lakóingatlanl fedezett értékpapírok esetében a kiváló minőségre vonatkozó követelményeknek magukban kell foglalniuk az átlagos fedezettségre, illetve a hitel jövedelemhez viszonyított arányára vonatkozó arányszámokat, de ezek az arányszámok nem alkalmazandók az eszközfedezeti követelmény alkalmazásának kezdő időpontja előtt kibocsátott lakóingatlanl fedezett értékpapírookra. A fogyasztási és a kkv-hittel biztosított eszközfedezetű értékpapírok – a lakóingatlanl fedezett értékpapírokéval és a gépjárműhittel biztosított eszközfedezetű értékpapírokéval összehasonlítva – kevésbé magas likviditását ellensúlyozandó, az előbbiekre magasabb (35 %-os) haircutot kell alkalmazni. Más, 2B. szintű eszközökhöz hasonlóan minden eszközfedezetű értékpapírra a teljes likviditási puffer 15 %-ának megfelelő felső korlát és a diverzifikáció követelménye alkalmazandó.

- (11) A többi 2A. és 2B. szintű eszköz besorolására, a rájuk alkalmazandó követelményekre, a felső korlátra és a haircutra vonatkozó szabályoknak összhangban kell állniuk a BCBS és az EBH ajánlásaival. A kollektív befektetési formák (KBF) részvényeit és befektetési jegyeit viszont ugyanolyan szintű és kategóriájú likvid eszközökként kell kezelni, mint azok mögöttes eszközeit.
- (12) A likviditásfedezeti ráta számításakor a likviditásnak a szövetkezeti és az intézményvédelmi rendszerbeli központosított kezelését is figyelembe lehet venni, ha a központi intézmény vagy szerv a központi bankéhoz hasonló szerepet tölt be, mivel a rendszer tagjainak jellemzően nincs hozzáférésük a központi bankhoz. A megfelelő szabályoknak tehát likvid eszközként kell elismerniük azokat a látra szóló betéteket, amelyeket a rendszer tagjai helyeznek el a központi intézménynél és egyéb olyan likviditásfinanszírozást, amelyhez a tagok a központi intézménytől hozzáférnek. A likvid eszközöknek nem minősülő betéteknek részesülniük kell a működési célú betétekre engedélyezett kedvezményes kiáramlási arányok jelentette előnyökből.
- (13) A stabil lakossági betétek kiáramlási aránya alapesetben 5 %, de 3 %-os kedvezményes arányt alkalmazhatnak a tagállamok bizonyos szigorú kritériumokat teljesítő betétbiztosítási alapján részt vevő hitelintézetek. Először is azt kell figyelembe venni, hogy a tagállamok átültették-e a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾. Másodsor azt, hogy a tagállamok rendszere megfelel-e a kártalanítási időszak hosszára, az előzetes finanszírozásra és a tartalékok jelentős csökkenése esetén bevonható kiegészítő pénzügyi eszközökhöz való hozzáférésre vonatkozó sajátos követelményeknek. Végül pedig, a 3 %-os kedvezményes arány feltételül kell szabni a Bizottság előzetes jóváhagyását, amely csak akkor adható meg, ha a Bizottság meggyőződik róla, hogy a tagállam betétbiztosítási rendszere megfelel a fenti kritériumoknak, továbbá nincsenek a lakossági betétek belső piacának működésével kapcsolatos aggályok. A stabil lakossági betétekre vonatkozó 3 %-os kedvezményes arány 2019. január 1-je előtt semmiképpen sem alkalmazható.
- (14) A hitelintézetnek tudnia kell azonosítani a magasabb betét-kiáramlási arányt mutató egyéb lakossági betéteket. Az EBH eltérő kiáramlást igénylő lakossági betétekre vonatkozó iránymutatásán nyugvó, megfelelő szabályoknak részletes kritériumokat kell tartalmazniuk e lakossági betétek egyedi tulajdonságaik – nevezetesen a betét teljes összege, a betét jellege, a díjazás, a kivonás valószínűsége és a betételhelyező devizakülföldi vagy devizabelföldi státusa – alapján történő azonosítására.
- (15) Nem szabad abból a feltételezésből kiindulni, hogy a hitelintézet mindig likviditási támogatást kap az ugyanazon csoporthoz vagy intézményvédelmi rendszerhez tartozó vállalkozásoktól, amikor fizetési kötelezettségének teljesítése során nehézségekbe ütközik. Azonban, ha nem engedélyezték a likviditásfedezeti ráta egyedi alapon történő alkalmazása alóli mentességet az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikkének megfelelően, kizárólag az érintett illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával és feltéve, hogy az összes szükséges biztosíték működik, a belső piaci likviditás megőrzése érdekében az ugyanazon csoporthoz vagy intézményvédelmi rendszerhez tartozó két hitelintézet közötti likviditásáramlásokra – elvben – szimmetrikus be- és kiáramlási arányokat kell alkalmazni. E

⁽¹⁾ Az Európai parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

kedvezőbb kezelésben azonban csak határokon átnyúló áramlások részesülhetnek további objektív kritériumok, köztük a likviditás biztosítójának és a likviditás kedvezményezettjének alacsony likviditási kockázati profilja alapján.

- (16) Annak érdekében, hogy a hitelintézet ne kizárólag várható beáramlásaira hagyatkozzon a likviditásfedezeti rátára vonatkozó követelményének teljesítése során, továbbá, hogy rendelkezzen a likvid eszközök minimálisan előírt mennyiségével, a kiáramlásokat ellensúlyozni képes beáramlásokra a várható összkirárlás 75 %-ának megfelelő felső korlátot kell meghatározni. Azonban, figyelembe véve, hogy vannak egyedi üzleti modellek, az érintett illetékes hatóságok előzetes jóváhagyásával ésszerű a felső korlát alól bizonyos – teljes vagy részleges – felmentést adni annak érdekében, hogy az arányosság elve érvényesülhessen. Ennek része a csoporton és az intézményvédelmi rendszeren belüli áramlásokra vonatkozó mentesítés és a továbbadott jelzáloghitelek nyújtására, a lízingre és a faktorálásra szakosodott hitelintézetek mentesítése. Ezenkívül a gépjárművásárlás finanszírozására vagy a fogyasztási hitelekre szakosodott hitelintézetekre magasabb, 90 %-os felső korlát alkalmazását szükséges lehetővé tenni. E mentességeknek mind egyedi, mind konszolidált alapon elérhetőnek kell lenniük, de csak bizonyos feltételek teljesülése esetén.
- (17) A likviditásfedezeti rátát a hitelintézetekre egyedi és konszolidált alapon is alkalmazni kell, kivéve, ha az illetékes hatóságok az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikkével összhangban felmentést adnak annak egyedi alapon való alkalmazása alól. A harmadik országban működő leányvállalatok konszolidálása során figyelembe kell venni az adott országban alkalmazandó likviditásfedezeti követelményeket. Ennek megfelelően az uniós konszolidációs szabályok nem határozhatnak meg kedvezőbb feltételeket a harmadik országokban működő leányvállalatok likvid eszközei és likviditáski- és beáramlási vonatkozásában, mint amit e harmadik ország nemzeti törvényei lehetővé tesznek.
- (18) Az 575/2013/EU rendelet 508. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság 2015. december 31-ig jelentést készít a társjogalkotóknak arról, hogy a hatodik részben rögzített likviditásfedezeti követelmény alkalmazandó legyen-e a befektetési vállalkozásokra, és ha igen, hogyan. E rendelkezés hatálybalépéséig a befektetési vállalkozásokra a tagállamuk likviditásfedezeti követelményre vonatkozó nemzeti jogszabályait kell alkalmazni. A bankcsoport részét képező befektetési vállalkozásokra azonban konszolidált alapon az e rendeletben foglalt likviditásfedezeti rátát kell alkalmazni.
- (19) A hitelintézet köteles az e rendeletben részletesen meghatározott likviditásfedezeti követelményről az 575/2013/EU rendelet 415. cikkében foglaltak szerint adatot szolgáltatni az illetékes hatóság részére.
- (20) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon a hitelintézet rendelkezésére a részletesen meghatározott likviditásfedezeti követelménynek való teljes körű megfelelésre, a követelményt az 575/2013/EU rendelet 460. cikke (2) bekezdésében található ütemtervnek megfelelően fokozatosan kell bevezetni: 2015. október 1-jétől a követelmény legalább 60 %-át kell alkalmazni, majd 2018. január 1-jéig el kell érni a 100 %-ot,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

LIKVIDITÁSFEDEZETI RÁTA

1. cikk

Tárgy

E rendelet az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében meghatározott likviditásfedezeti követelményt pontosító szabályokat rögzít.

2. cikk

Hatály és alkalmazási kör

(1) E rendelet a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti felügyelet alá eső hitelintézetekre alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(2) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdése szerint egyedi alapon kell eleget tennie az e rendeletben foglaltaknak. Az illetékes hatóság teljes vagy részleges mentességet adhat e rendelet egyedi alapon történő alkalmazása alól az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikke szerint, feltéve, hogy az ott rögzített feltételek teljesülnek.

(3) Ha valamely csoport egy vagy több hitelintézetet foglal magában, az EU-szintű anyaintézmény, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmény vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmény az e rendeletben rögzített kötelezettségeket az 575/2013/EU rendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően konszolidált alapon alkalmazza, az összes alábbi rendelkezéssel együtt:

- a) a II. címbe rögzített követelményeket teljesítő és harmadik országbeli leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából nem ismerhetők el likvid eszköznek, ha a harmadik ország likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint nem minősülnek likvid eszköznek;
- b) annak a harmadik országbeli leányvállalatnak a likviditáskiáramlásait, amelyre ennek a harmadik országnak a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint a III. címbe rögzítetteknel magasabb százalékos értékek vonatkoznak, a harmadik ország nemzeti jogszabályaiban rögzített magasabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;
- c) annak a harmadik országbeli leányvállalatnak a likviditásbeáramlásait, amelyre ennek a harmadik országnak a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint a III. címbe rögzítetteknel alacsonyabb százalékos értékek vonatkoznak, a harmadik ország nemzeti jogszabályaiban rögzített alacsonyabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;
- d) a csoporthoz tartozó befektetési vállalkozásoknak e rendelet 4. cikkét konszolidált alapon, és az 575/2013/EU rendelet 412. cikkét a likvid eszközök, valamint a likviditáski- és -beáramlások meghatározásával kapcsolatban konszolidált és egyedi alapon kell alkalmazniuk. Az e pontban meghatározottak kivételével a befektetési vállalkozásokra a likviditásfedezeti rátára vonatkozó követelmény 575/2013/EU rendelet 508. cikkével összhangban történő részletes meghatározásáig továbbra is a tagállamok nemzeti jogszabályaiban a befektetési vállalkozásokra meghatározott, részletes likviditásfedezeti ráta alkalmazandó;
- e) konszolidált szinten a 33. cikk (3) és (4) bekezdésében említett szakosodott hitelintézetől származó beáramlás mennyiségét kizárólag az ugyanezen vállalkozástól származó kiáramlás mennyiségéig lehet figyelembe venni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „1. szintű eszközök”: az 575/2013/EU rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök;
2. „2. szintű eszközök”: az 575/2013/EU rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett magas likviditású és hitelminőségű eszközök; a 2. szintű eszközök 2A. és 2B. szintű eszközökre bonthatók tovább az e rendelet II. címe 2. fejezetének megfelelően;
3. „likviditási puffer”: a likvid eszközök azon mennyisége, amellyel a hitelintézet e rendelet II. címével összhangban rendelkezik;
4. „adatszolgáltatás devizaneme”: az a devizanem, amelyben az 575/2013/EU rendelet hatodik részének II. és III. címében hivatkozott likviditási tételeket jelteni kell az illetékes hatóságnak az említett rendelet 415. cikke (1) bekezdésének megfelelően;
5. „eszközfedezeti követelmény”: az eszközök és források egymáshoz viszonyított aránya, amint azt a tagállam vagy harmadik ország jogszabályai – a hitelminőség javítása érdekében – a fedezett kötvényekkel kapcsolatban meghatározzák;
6. „kkv”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽¹⁾ meghatározása szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások;
7. „nettó likviditáskiáramlás”: a hitelintézet likviditásbeáramlásával csökkentett likviditáskiáramlása e rendelet III. címének megfelelően;

⁽¹⁾ A Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

8. „lakossági betét”: természetes személlyel vagy kkv-val szembeni kötelezettség, amennyiben az a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozónak minősülne, vagy olyan vállalkozással szembeni kötelezettség, amely jogosult az 575/2013/EU rendelet 153. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben az ilyen kkv-k vagy vállalkozások csoportalapon figyelembe vett betéteinek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;
9. „pénzügyi ügyfél”: olyan ügyfél, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez, vagy:
 - a) hitelintézet;
 - b) befektetési vállalkozás;
 - c) pénzügyi vállalkozás;
 - d) különleges célú gazdasági egység;
 - e) kollektív befektetési forma (KBF);
 - f) nem nyílt végű befektetési forma;
 - g) biztosító;
 - h) viszontbiztosító;
 - i) pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság;
10. „magánbefektetési társaság”: a tulajdonosok vagyona kezelésére kizárólagos céljából létrehozott olyan vállalkozás vagy vagyongekezelő, amelynek tulajdonosa vagy tényleges tulajdonosa természetes személy vagy egymással szoros kapcsolatban álló természetes személyek csoportja, és a társaság semmilyen kereskedelmi, ipari vagy szakmai tevékenységet nem végez. A magánbefektetési társaság céljai közé tartozhatnak járulékos tevékenységek, például a tulajdonosok eszközeinek elkülönítése a társaság eszközeitől, az eszközök családon belüli átruházásának elősegítése, a vagyonszétaprózódásának megakadályozása valamely családtag halála után, feltéve, hogy mindezek a fő célhoz, a tulajdonos vagyona kezeléséhez kapcsolódnak;
11. „stressz”: hitelintézet fizetőképességének vagy likviditásának váratlan vagy súlyos romlása a piaci feltételek változása vagy egyedi (idioszinkratikus) tényezők miatt, aminek következtében jelentős annak kockázata, hogy a hitelintézet nem tud eleget tenni a következő 30 naptári napon belül esedékesé váló kötelezettségeinek;
12. „letéti hitel”: tőkeáttételes kereskedési pozícióhoz nyújtott fedezett hitel.

4. cikk

A likviditásfedezeti ráta

(1) A részletes likviditásfedezeti követelmény az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a hitelintézet likviditási pufférének egy 30 naptári napos stresszidőszak alatti nettó likviditáskiáramlásához viszonyított, százalékban kifejezett aránya. A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát az alábbi képletnek megfelelően számítja ki:

$$\frac{\text{Likviditási puffér}}{\text{Nettó likviditáskiáramlás egy 30 naptári napos stresszidőszak alatt}} = \text{Likviditásfedezeti ráta (\%)}$$

(2) A hitelintézet likviditásfedezeti rátájának legalább 100 %-nak kell lennie.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve stresszidőszakokban a hitelintézet abban az esetben is készpénzzé teheti likvid eszközeit nettó likviditáskiáramlása fedezése érdekében, ha a likvid eszközök ilyen felhasználása miatt likviditásfedezeti rátája ezekben az időszakokban 100 % alá csökkenne.

(4) Ha a hitelintézet likviditásfedezeti rátája bármikor 100 % alá esik vagy – ésszerű megfontolások alapján – várhatóan 100 % alá esik, az 575/2013/EU rendelet 414. cikkében foglaltakat kell alkalmazni. A likviditásfedezeti rátának a (2) bekezdésben meghatározott szintre való visszaállításáig a hitelintézet likviditásfedezeti rátájáról a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően jelentést készít az illetékes hatóságnak.

⁽¹⁾ A Bizottság 2014. április 16-i 680/2014/EU végrehajtási rendelete az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

(5) A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát az adatszolgáltatás devizanemében, továbbá az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének (2) bekezdése szerinti külön adatszolgáltatás tárgyát képező minden egyes devizanemben, és az adatszolgáltatás devizanemében denominált forrásokra nézve számolja ki és kíséri figyelemmel. A hitelintézet a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek megfelelően szolgáltat adatot a likviditásfedezeti rátáról az illetékes hatóságnak.

5. cikk

Stresszforatókönyvek a likviditásfedezeti rátához

Az alábbi foratókönyvek azokat a körülményeket jelzik, amelyek esetén a hitelintézet stresszhelyzetben lévőknek tekinthető:

- a) lakossági betétei jelentős részét kivonták;
- b) a fedezetlen bankközi finanszírozási kapacitás, így többek között a bankközi betétek és egyéb függő finanszírozási források – például a kapott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, illetve folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó likviditási vagy hitelkeretek – részleges vagy teljes kiesése;
- c) a fedezett, rövid lejáratú finanszírozás részleges vagy teljes kiesése;
- d) a legfeljebb három minősítési fokozattal történő leminősítés miatti további likviditáskiáramlás;
- e) a fedezet értékét vagy minőségét befolyásoló vagy pótfedezet bevonását szükségessé tevő, megemelkedett piaci volatilitás;
- f) a likviditási és hitelkeretek nem tervezett felhasználása;
- g) potenciális kötelezettség az adósság visszavásárlására vagy szerződésen kívüli kötelezettségek teljesítésére.

II. CÍM

A LIKVIDITÁSI PUFFER

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

6. cikk

A likviditási puffer összetétele

Ahhoz, hogy besorolhatók legyenek a hitelintézet likviditási pufferébe, a likvid eszközöknek az alábbi követelmények mindegyikének meg kell felelniük:

- a) a 7. cikkben rögzített általános követelmények;
- b) a 8. cikkben rögzített operatív követelmények;
- c) az 1., illetve 2. szintű eszközként való besorolásuk elismerési kritériumai a 2. fejezettel összhangban.

7. cikk

A likvid eszközökre vonatkozó általános követelmények

(1) Ahhoz, hogy likvid eszközöknek minősüljenek, a hitelintézet eszközeinek meg kell felelniük a (2)–(6) bekezdésben foglaltaknak.

(2) Az eszköz a hitelintézet tulajdonát képező, meg nem terhelt ingatlan, jog, jogosultság vagy részesedés. E célból az eszköz akkor minősül meg nem terheltnek, ha a hitelintézet nem áll olyan jogi, szerződésbe foglalt, szabályozói vagy egyéb korlátozás alatt, amely megakadályozhatná abban, hogy az eszközt a következő 30 naptári napon belül aktív, azonnali értékesítési vagy visszavásárlási szerződés keretében realizálja, értékesítse, átruházza, engedményezze vagy, általában véve, elidegenítse. Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

- a) hitelintézet rendelkezésére álló, rendelkezésre tartott, de még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeret értelmében további finanszírozáshoz biztosíték céljára azonnal felhasználható alapba tartozó eszközök. Ide tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi szervnél elhelyezett eszközök. A hitelintézet azzal a feltevéssel él, hogy az alap eszközeit azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik a 2. fejezetben részletezett likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;
- b) hitelintézetnek fordított repo- vagy értékpapír-finanszírozási ügyletben hitelkockázat-mérséklés érdekében biztosítékként nyújtott eszköz, amelyet a hitelintézet elidegeníthet.

(3) Az eszközt nem bocsáthatja ki maga a hitelintézet, annak anyavállalata (kivéve, ha utóbbi nem hitelintézet közszektorbeli intézménynek minősül), leányvállalata, anyavállalatának másik leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló értékpapírosítási célú gazdasági egység.

(4) Az eszközöket nem bocsáthatják ki az alábbiak:

- a) másik hitelintézet, kivéve, ha a kibocsátó a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett közszektorbeli intézmény, az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett fedezett kötvény vagy az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének e) pontjában ismertetett kategóriába tartozó eszköz;
- b) befektetési vállalkozás;
- c) biztosító;
- d) viszontbiztosító;
- e) pénzügyi holdingtársaság;
- f) vegyes pénzügyi holdingtársaság;
- g) bármely más szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet végez. E cikk alkalmazásában a különleges célú gazdasági egység nem tartozik az e pontban említett szervezetek közé.

(5) Az eszköz értékét széles körben közzétett és könnyen hozzáférhető piaci árak alapján meg kell tudni határozni. Piaci ár hiányában az eszköz értékét olyan könnyen kiszámítható képlettel kell tudni meghatározni, amely nyilvánosan elérhető adatokat alkalmaz és nem függ nagymértékben erős feltevésektől.

(6) Az eszköznek elismert tőzsdén jegyzett vagy aktív, azonnali értékesítési ügylet vagy általánosan elfogadott repopiacokon végrehajtott egyszerű repoügylet révén értékesíthetőnek kell lennie. Ezeket a kritériumokat az egyes piacok vonatkozásában külön-külön kell értékelni. A valamely tagállam vagy harmadik ország olyan szervezett kereskedési helyszínén forgalmazott eszköz, amely helyszín nem elismert tőzsde, kizárólag akkor tekinthető likvidnek, ha a kereskedési helyszín aktív és jelentős piacot biztosít az eszközök azonnali értékesítéséhez. A hitelintézet a következő minimumkritériumokat veszi figyelembe annak megállapításához, hogy a kereskedési helyszín e bekezdés alkalmazásában aktív és jelentős piacot biztosít-e:

- a) a piac terjedelmének és mélységének historikus bizonyítékai: a vételi és ajánlati ár közötti alacsony különbség, magas kereskedési volumen, a piaci résztvevők nagy száma és jelentős diverzifikáltsága;
- b) erős piaci infrastruktúra jelenléte.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben rögzített követelmények nem vonatkoznak az alábbiakra:

- a) a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bankjegyekre és pénzermékre;
- b) a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettségre;
- c) a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret;
- d) a 16. cikkben említett, szövetkezeti hálózatbeli és intézményvédelmi rendszerbeli betétek és egyéb finanszírozási források.

8. cikk

Operatív követelmények

(1) A hitelintézetnek rendelkeznie kell a likviditási puffert alkotó likvid eszközök összességének mindenkori megfelelő diverzifikáltságát biztosító szabályokkal és limitekkel. Ennek érdekében a hitelintézet a likvid eszközök e cím 2. fejezetében említett különböző osztályai közötti és ugyanazon osztályain belüli diverzifikációjának mértékét és minden más releváns diverzifikációs tényezőt, például a kibocsátók és a partnerek típusát, a kibocsátók és a partnerek földrajzi helyét, figyelembe vesz.

Az illetékes hatóság egyedi korlátozásokat vagy követelményeket szabhat meg a hitelintézet likvideszköz-portfóliójára vonatkozóan annak érdekében, hogy biztosítsa az e bekezdésben részletezett követelmények betartását. Ezek a korlátozások vagy követelmények azonban nem vonatkozhatnak a következőkre:

- a) az 1. szintű eszközök alábbi osztályai:
 - i. a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bankjegyek és pénzermék;
 - ii. a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettség;

- iii. a 10. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett multilaterális fejlesztési bankkal és nemzetközi szervezettel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált eszközök;
- b) a 10. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy a közszektorbeli intézményekkel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált 1. szintű eszközök osztályai, feltéve, hogy a hitelintézet a tagállam vagy a harmadik ország devizanemében felmerült stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlás fedezésére tartja a szóban forgó eszközt vagy az eszközt a hitelintézet székhely szerinti tagállamának központi vagy regionális kormányzatai, helyi hatóságai vagy a közszektorbeli intézmények bocsátották ki;
- c) a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret;

(2) A hitelintézetnek akadálytalanul hozzá kell tudnia férni likvid eszközeihez és a 30 naptári napos stresszidőszak során bármikor pénzzé kell tudnia tenni őket aktív, azonnali értékesítési ügylet vagy általánosan elfogadott repopiacokon végrehajtott repoügylet révén. A likvid eszköz akkor tekinthető a hitelintézet által akadálytalanul hozzáférhetőnek, ha nincs jogi vagy gyakorlati akadály annak, hogy a hitelintézet az adott eszközt időben pénzzé tehesse.

Sem a hitelintézet működési költségeinek fedezésére, sem strukturált ügyletekben a hitelminőség javítására alkalmazott eszközök nem tekinthetők a hitelintézet által akadálytalanul hozzáférhetőnek.

Az olyan harmadik országban lévő eszközök, ahol szabad átruházhatóságuk korlátozott, kizárólag olyan mértékben tekinthetők akadálytalanul hozzáférhetőnek, amilyen mértékben a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott harmadik országban felmerülő likviditáskiáramlásai fedezésére használja. A nem konvertibilis devizanemben tartott eszközök kizárólag olyan mértékben tekinthetők akadálytalanul hozzáférhetőnek, amilyen mértékben a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott devizanemben felmerülő likviditáskiáramlásai fedezésére használja.

(3) A hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a hitelintézeten belül likvid eszközeit külön likviditáskelzési funkció ellenőrizze. E követelmény teljesítését a hitelintézet az alábbi módon igazolja az illetékes hatóság felé:

- a) a likvid eszközöket a likviditáskelzési funkció közvetlen kezelésében álló, külön alapba helyezi, kizárólag azzal a szándékkal, hogy tartalékforrásként használja fel őket stresszidőszak során;
- b) belső rendszereket és kontrollokat működtet annak érdekében, hogy a likviditáskelzési funkciónak hatékony működési ellenőrzést biztosítson a likvid eszközöknek a 30 naptári napos stresszidőszak alatt bármikor történő értékesítése felett, továbbá, hogy anélkül férhessen hozzá a tartalékforrásokhoz, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal. Különösen az az eszköz nem vonható be a likviditási pufferbe, amelynek a 30 napos stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítése olyan fedezetet szüntetne meg, amely a hitelintézet belső limitjeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;
- c) az a) és a b) lehetőség kombinációja, feltéve, hogy az illetékes hatóság azt elfogadhatónak tekintette.

(4) A hitelintézetnek likvid eszközeiből rendszeresen – évente legalább egyszer – kellően reprezentatív mintát kell átváltania készpénzre azonnali értékesítés vagy egy általánosan elfogadott repopiacon végrehajtott egyszerű repoügylet révén. A hitelintézet stratégiákat dolgoz ki a likvid eszközökből vett minta értékesítésére, amely stratégiák alkalmasak a következőkre:

- a) méri ezen eszközök piachoz való hozzáférését és használhatóságát;
- b) ellenőrzi az eszközök megfelelő időben történő készpénzzé tételét szolgáló hitelintézeti folyamatok eredményességét;
- c) minimalizálja annak kockázatát, hogy a hitelintézet eszközeinek a stresszidőszak alatti készpénzzé tétele kedvezőtlen jelzést küldjön a piacnak.

Az első albekezdésben rögzített követelmény nem alkalmazandó a 10. cikkben említett 1. szintű eszközökre – a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével –, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretre és a 16. cikkben említett szövetkezeti hálózatok és intézményvédelmi rendszerek betéteire és egyéb likviditáshozjáró forrásaira.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott követelmény nem akadályozhatja meg a hitelintézetet a likvid eszközeihez kapcsolódó piaci kockázata fedezésében, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) a hitelintézet a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban megfelelő belső rendszert működtet annak érdekében, hogy eszközei továbbra is korlátozás nélkül hozzáférhetőek legyenek és a likviditáskelzési funkció ellenőrzése alatt álljanak;
- b) a fedezeti pozíció idő előtti lezárásából adódó nettó likviditáski- és -beáramlásokat figyelembe veszik a vonatkozó eszköz 9. cikk szerinti értékelésekor.

(6) A hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a likvid eszközök devizaneme összhangban álljon a nettó likviditáskiáramlás devizanemenkénti megoszlásával. Adott esetben azonban az illetékes hatóság megkövetelheti a hitelintézettől a devizanemek közötti eltérés korlátozását, határértékhez kötve a valamely devizanemben felmerülő nettó likviditáskiáramlások azon részét, amely a stresszidőszak során más devizában denominált likvid eszközök tartásával teljesíthető. Ez a korlátozás kizárólag az adatszolgáltatás devizanemére, illetve arra a devizanemre alkalmazható, amely az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezheti. A devizanem-eltérésre az e bekezdésnek megfelelően alkalmazható korlátozás mértékének meghatározásakor az illetékes hatóság legalább az alábbiakat veszi figyelembe:

- a) meg tudja-e valósítani a hitelintézet az alábbiak valamelyikét:
- a likvid eszközöket likviditásképzésre használja abban a devizanemben és annak a joghatóságnak a területén, ahol a nettó likviditáskiáramlás jelentkezik;
 - a 4. cikkben ismertetett 30 naptári napos stresszidőszaknak megfelelő stresszkörülmények között devizacsereügyletet köt és forrást von be a devizapiacokon;
 - a 4. cikkben ismertetett 30 naptári napos stresszidőszaknak megfelelő stresszkörülmények között áthelyezi likviditáseleslegét az egyik devizanemből és joghatóságból a másikba és a csoportján belüli egyik jogi személytől a másikhoz;
- b) a hirtelen kedvezőtlen árfolyammozgások hatása a meglévő eltérő devizanemű pozíciókra és a meglévő árfolyamfedezés hatékonyságára.

Az e bekezdés szerinti bármely devizaeltérés-korlátozást a 2013/36/EU irányelv 105. cikkében említett egyedi likviditási követelménynek kell tekinteni.

9. cikk

A likvid eszközök értékelése

Likviditásfedezeti rátája kiszámításához a hitelintézet likvid eszközei piaci értékét használja. A likvid eszközök piaci értékét adott esetben a 2. fejezetben és a 8. cikk (5) bekezdésének b) pontjában ismertetett haircutnak megfelelően csökkenteni kell.

2. FEJEZET

Likvid eszközök

10. cikk

1. szintű eszközök

(1) Az 1. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe besorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:

- a) pénzürmék és bankjegyek;
- b) a központi bankokkal szembeni következő kitétségek:
- az Európai Központi Bankkal (EKB-val) vagy valamely tagállam központi bankjával szembeni követeléseket megtestesítő vagy e bankok által garantált eszközök;
 - harmadik ország központi bankjával szembeni követelést megtestesítő vagy ilyen bank által garantált eszközök, feltéve, hogy a központi bankkal vagy a központi kormányzattal szembeni kitétségeket a kijelölt külső hitelminősítő intézet legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak minősítette az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 - a hitelintézetnek az i. és ii. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit az érintett illetékes hatóság és az EKB vagy a központi bank közötti megállapodásban rögzítették;
- c) a következő központi vagy regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált eszközök:
- valamely tagállam központi kormányzata;
 - harmadik ország központi kormányzata, feltéve, hogy azt valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak minősítette az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

- iii. valamely tagállam regionális kormányzatai vagy helyi hatóságai, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 - iv. a ii. pontban említettek szerinti harmadik ország regionális kormányzatai vagy helyi hatóságai, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
 - v. közszektorbeli intézmények, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával vagy az iii. pontban említett regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok valamelyikével szembeni kitettségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 116. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
- d) az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően kijelölt külső hitelminősítő intézet által 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak nem minősített harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával szembeni követelést megtestesítő vagy az általa garantált eszközök, feltéve, hogy ebben az esetben a hitelintézet kizárólag abból a célból ismerheti el az eszközt 1. szintűnek, hogy fedezze az abban a devizanemben felmerülő stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlásokat, amelyekben az eszköz denominált.

Ha az eszköz nem a harmadik ország hazai devizanemében denominált, a hitelintézet kizárólag addig az összegig ismerheti el az eszközt 1. szintűnek, amekkora összeg fedezi az adott devizában annak a joghatóságnak a területén felmerült nettó likviditáskiáramlást, ahol a likviditási kockázatot vállalják;

- e) hitelintézet által kibocsátott olyan eszközök, amelyek legalább a következő két követelmény egyikének megfelelnek:
- i. a kibocsátó valamely tagállam központi kormányzata vagy tagállam regionális kormányzata vagy helyi hatósága által bejegyzett vagy alapított hitelintézet; a kormányzatnak, illetve a helyi hatóságnak jogszabályi kötelezettsége, hogy megvédje a hitelintézet gazdasági alapját és annak fennállása során folyamatosan fenntartsa pénzügyi működőképességét, és adott esetben a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni minden kitettséget a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségekként kell kezelni, az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 - ii. a hitelintézet kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelező, amelyet e cikk alkalmazásában olyan hitelintézetként kell értelmezni, amelynek célja az Unió vagy valamely tagállam központi vagy regionális kormánya vagy helyi hatósága közpolitikai céljainak előmozdítása túlnyomó részt kedvezményes hitelek nem versengő, non-profit alapon történő nyújtásával, feltéve, hogy a nyújtott hitelek legalább 90 %-át közvetve vagy közvetlenül központi vagy regionális kormányzat vagy helyi hatóság garantálja, továbbá, hogy adott esetben a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitettséget a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
- f) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
- i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy azok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmazásra vonatkozó követelményeknek;
 - ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében ismertetett feltételeknek;
 - iii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében ismertetett átláthatósági követelményeknek;
 - iv. kibocsátási volumenük legalább 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza);
 - v. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak, vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 10 %-os kockázati súlyozásúak a rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
 - vi. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 2 %-kal meghaladó eszközfedezet követelményének;
- g) azok az eszközök, amelyek az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének (2) bekezdésében, illetve 118. cikkében említett multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni követeléseket testesítenek meg vagy amelyeket ezek a bankok, illetve szervezetek garantálnak;

(2) Az 1. bekezdés f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvények piaci értékére legalább 7 %-os haircutot kell alkalmazni. A kollektív befektetési formák részvényei és befektetési jegyei vonatkozásában a 15. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározottak kivételével nem kell haircutot alkalmazni a fennmaradó 1. szintű eszközök értékére.

11. cikk

2A. szintű eszközök

(1) A 2A. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe sorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:

- a) valamely tagállam regionális kormányzataival, helyi hatóságaival vagy közszektorbeli intézményeivel szembeni követeléseket megtestesítő vagy az általuk garantált eszközök, ha a velük szembeni kitettségek 20 %-os kockázati súlyozást kapnak az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének (1) és (5) bekezdésében, illetve 116. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;
- b) harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával vagy regionális kormányzatával, helyi hatóságával vagy közszektorbeli intézményével szembeni követeléseket megtestesítő vagy az általuk garantált eszközök, ha a velük szembeni kitettségek 20 %-os kockázati súlyozást kapnak az 575/2013/EU rendelet 114. cikkének (2) bekezdésében, illetve 115. vagy 116. cikkében foglaltaknak megfelelően;
- c) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
 - i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy olyanok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;
 - ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában ismertetett feltételeknek;
 - iii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében rögzített átláthatósági követelményeknek;
 - iv. kibocsátási volumenük legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza);
 - v. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 2. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelbesorolási minősítés esetében ennek megfelelő hitelminősítési besorolásának minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 20 %-os kockázati súlyozásúak az említett rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
 - vi. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 7 %-kal meghaladó eszközfedezeti követelménynek. Amennyiben valamely 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvény nem felel meg a rendkívül magas minőségű fedezett kötvényekre a 10. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontjával összhangban előírt, a minimális kibocsátási volumenre vonatkozó követelménynek, azonban megfelel az i., ii., iii. és iv. alpontokban rögzített, magas minőségű fedezett kötvényekre vonatkozó követelményeknek, akkor 2 %-os minimális eszközfedezeti követelmény vonatkozik rá;
- d) harmadik országbeli hitelintézet által kibocsátott olyan fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
 - i. harmadik ország jogának megfelelő fedezett kötvények, amelyet az említett jog a hitelintézet vagy a kibocsátásra garanciát vállaló hitelintézet kizárólagos tulajdonát képező leányvállalat által kibocsátott adósságinstrumentként határoz meg, és amelyeket olyan eszközfedezeti alap biztosít, amely tekintetében a kibocsátó csődje esetén a befektetők közvetlenül érvényesíthetik elsőbbségi jogukat a tőke visszafizetésére és a kamat megfizetésére;
 - ii. a harmadik ország joga értelmében a kibocsátó és a fedezett kötvények a kötvénytulajdonosok védelmét szolgáló speciális állami felügyelet hatálya alá tartoznak, továbbá a harmadik ország felügyeleti és szabályozói rendszerei az Unióban működőkkel legalább egyenértékűek;
 - iii. a fedezett kötvények biztosítéka az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, d) pontja i. alpontjában, f) pontja i. alpontjában vagy g) pontjában ismertetett típusok közül egybe vagy többbe tartozó eszközök csoportja. Ha az eszközfedezeti alap ingatlannal fedezett hiteleket tartalmaz, az 575/2013/EU rendelet 208. cikkében és 229. cikkének (1) bekezdésében rögzített követelményeket teljesíteni kell;
 - iv. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében ismertetett feltételeknek;
 - v. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében rögzített átláthatósági követelményeknek;

- vi. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 10 %-os kockázati súlyozásúak az említett rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően; továbbá
 - vii. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 7 %-kal meghaladó eszközfedezeti követelménynek. Amennyiben azonban a fedezett kötvények kibocsátási volumene legalább 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza), azokra fenti helyett 2 %-os eszközfedezeti minimumkövetelmény vonatkozik;
- e) vállalati adósságpapírok, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
- i. valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 122. cikkével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette őket;
 - ii. az értékpapírok kibocsátási volumene legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza);
 - iii. az értékpapírok futamideje kibocsátáskor legfeljebb 10 év;
- (2) Minden 2A. szintű eszköz piaci értékére legalább 15 %-os haircutot kell alkalmazni.

12. cikk

2 B. szintű eszközök

- (1) A 2 B. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe sorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:
- a) a 13. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitettségek;
 - b) vállalati adósságpapírok, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
 - i. valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 122. cikkével összhangban legalább 3. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette őket;
 - ii. az értékpapírok kibocsátási volumene legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza);
 - iii. az értékpapírok futamideje kibocsátáskor legfeljebb 10 év;
 - c) részvények, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
 - i. valamely tagállam vagy harmadik ország valamely jelentős tőzsdeindexének részét alkotják és e pont alkalmazása céljából azokat ekként is ismeri el az adott tagállam illetékes hatósága vagy adott harmadik ország érintett állami hatósága. Illetékes hatóság vagy állami hatóság jelentős tőzsdeindexekkel kapcsolatos döntésének hiányában a hitelintézet az érintett joghatóság vezető vállalataiból összeállított tőzsdeindexet tekinti jelentős tőzsdeindexnek;
 - ii. a hitelintézet székhely szerinti tagállamának devizanemében denomináltak vagy, ha más devizanemben denomináltak, kizárólag addig az összegig számítanak 2B. szintűnek, amekkora összeg fedezi az abban a devizában vagy az annak a joghatóságnak a területén felmerült stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlást, amelyekben, illetve ahol a likviditási kockázatot vállalják; továbbá
 - iii. bizonyítható, hogy mindenkor, így stresszidőszak során is megbízható likviditási források. Ez a követelmény akkor teljesül, ha a részvény árában bekövetkező csökkenés vagy a haircutjában bekövetkező növekedés egy 30 naptári napos stresszidőszak során nem haladja meg a 40 %-ot, illetve a 40 százalékpontot; és
 - d) az EKB, valamely tagállam központi bankja vagy valamely harmadik ország központi bankja által nyújtott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret, feltéve, hogy teljesülnek a 14. cikkben rögzített követelmények;
 - e) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
 - i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy olyanok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;
 - ii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében ismertetett átláthatósági követelményeknek;

- iii. a fedezett kötvények kibocsátója legalább negyedévente a befektetők rendelkezésére bocsátja az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (7) bekezdésének a) pontjában említett információkat;
 - iv. kibocsátási volumenük legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza),
 - v. a fedezett kötvényeket kizárólag az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése a) pontjában, d) pontjának i. alpontjában és e) pontjában említett eszközök fedezik;
 - vi. a mögöttes eszközök alapja kizárólag olyan kitettségeket tartalmaz, amelyekhez a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 125. cikke értelmében legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni;
 - vii. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 10 %-kal meghaladó eszközfedezet követelményének;
 - viii. a kibocsátó hitelintézetnek havonta közzé kell tennie, hogy fedezeti alapja teljesíti a 10 %-os eszközfedezeti követelményt;
- f) azon hitelintézetek esetében, amelyek alapító okiratukkal összhangban vallási szokásból eredő okokból nem tarthatnak kamatozó eszközt, a központi bankokkal, harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával vagy harmadik országbeli regionális kormányzattal, helyi hatósággal vagy közszektorbeli intézménnyel szembeni követeléseket megtestesítő vagy általuk garantált nem kamatozó eszközök, feltéve, hogy az említett eszközöket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 114. cikkével összhangban legalább 5. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette.

(2) A 2B. szintű eszközök piaci értékére legalább az alábbi haircutokat kell alkalmazni:

- a) a 13. cikk (14) bekezdése szerint a 2B. szintű értékpapírosításra alkalmazandó haircut;
- b) 50 %-os haircut az (1) bekezdés b) pontjában említett vállalati adósságpapírokra;
- c) 50 %-os haircut az (1) bekezdés c) pontjában említett részvényekre;
- d) 30 %-os haircut az (1) bekezdés e) pontjában említett fedezettkötvény-programokra és kibocsátásokra;
- e) 50 %-os haircut az (1) bekezdés f) pontjában említett nem kamatozó eszközökre.

(3) Azon hitelintézetek esetében, amelyek alapító okiratukkal összhangban vallási szokásból eredő okokból nem tarthatnak kamatozó eszközt, az illetékes hatóság engedélyezheti az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. és iii. alpontjától való eltérést, feltéve, hogy bizonyítható az e követelményeket teljesítő nem kamatozó eszközök elégtelen rendelkezésre állása, és az érintett nem kamatozó eszközök megfelelően likvidek a magánpiacokon.

Annak eldöntéséhez, hogy a nem kamatozó eszközök az első bekezdés alkalmazása céljából megfelelően likvidek-e, az illetékes hatóság az alábbi tényezőket mérlegeli:

- a) az eszközök piaci likviditására vonatkozó adatok, ideértve a kereskedési volument, a vételi és eladási ár közötti különbséget, a piaci volatilitást és az árhatást; továbbá
- b) a likviditásuk szempontjából lényeges egyéb tényezők, ideértve az említett nem kamatozó eszközök piacának mélységét és kiterjedését, a piaci szereplők diverzifikáltságát és erős piaci struktúra meglétét.

13. cikk

2B. szintű értékpapírosítás

(1) A 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitettségek 2B. szintű értékpapírosításnak minősülnek, ha megfelelnek a (2)–(14) bekezdésben rögzített követelményeknek.

- (2) Az értékpapírosítási pozíció és a mögöttes kitétségek eleget tesznek az alábbi követelményeknek:
- a) valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 251. vagy 261. cikkével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak, vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásának minősítette a pozíciót;
 - b) a pozíció az értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrézsorozatába vagy ügyletrézsorozataiba tartozik és folyamatosan a legmagasabb szenioritással rendelkezik az ügylet élettartama során. E feltétel alkalmazásában a legelőbbre sorolt ügyletrézsorozat az, amely esetében a fizetési felszólítás és adott esetben az azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítését követően az ügyletrézsorozatot a kielégítési sorrendben nem sorolják ugyanazon értékpapírosítási ügylet vagy program más ügyletrézsorozatai mögé tőke- és kamatfizetés tekintetében, az 575/2013/EU rendelet 261. cikkével összhangban a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű követelésekből fakadó kifizetések figyelembevétele nélkül;
 - c) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 66. pontja szerinti különleges célú gazdasági egység mögöttes kitétségei harmadik féllel szemben kikényszeríthetők, azokhoz az eladónak (az értékpapírosítás kezdeményezőjének, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőnek), és a hitelezőknek sincs hozzáférése, beleértve azt az esetet is, amikor az eladó fizetéseképtelenné válik;
 - d) a mögöttes kitétségek különleges célú gazdasági egységnek történő transzferére nem vonatkozhatnak szigorú vissza-követelési rendelkezések annak a joghatóságnak a területén, ahol az eladó (az értékpapírosítás kezdeményezőjét, a szponzort vagy az eredeti hitelezőt) bejegyezték. Ide tartoznak többek között, de nem kizárólagosan azok a rendelkezések, amelyek értelmében a mögöttes kitétségek értékesítését az eladó (az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor vagy az eredeti hitelező) felszámolóbiztososa pusztán azon az alapon érvénytelenné nyilváníthatja, hogy az adásvételi szerződést egy bizonyos, az eladó fizetéseképtelenné nyilvánítását megelőző időszakon belül kötötték meg, illetve azok a rendelkezések, amelyek értelmében a különleges célú gazdasági egység csak akkor tud megakadályozni egy ilyen érvénytelenítést, ha bizonyítani tudja, hogy nem tudott az eladó fizetéseképtelenségéről az értékesítés időpontjában;
 - e) a mögöttes kitétségek kezelése szolgáltatásnyújtási szerződés keretében történik, melynek része egy olyan szolgáltatásfolytonossági rendelkezés, amely minimumfeltételként biztosítja, hogy a szolgáltató csődje vagy fizetéseképtelensége nem eredményezi a szolgáltatás megszűnését;
 - f) az értékpapírosításra irányadó dokumentációnak része egy olyan folytonossági rendelkezés, amely adott esetben minimumfeltételként biztosítja a származtatott ügyletekben részt vevő szerződő felek és a likviditást biztosítók cseréjét azok csődje vagy fizetéseképtelensége esetén;
 - g) az értékpapírosítási pozíciót olyan homogén mögöttes kitétségekből álló alap fedezi, amely kitétségek az alábbi alkategóriáknak csak egyikébe tartoznak vagy olyan homogén mögöttes kitétségekből álló alap fedezi, amely alap az i. és ii. alpontokban említett lakóingatlannal fedezett hitelek kombinálja:
 - i. első helyi jelzáloggal biztosított, állandó lakóhely megvásárlásához magánszemélynek nyújtott lakáshitel, feltéve, hogy az alábbi két feltétel egyike teljesül:
 - a fedezeti alapon szereplő hitelek átlagos fedezettsége megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt követelménynek,
 - azon tagállam nemzeti joga, ahol a hitelek kezdeményezték, a hitel jövedelemhez viszonyított arányában megszabott korlátot határoz meg a kötelezett által lakóingatlannal fedezett hitel keretében felvehető összegre, és e jogszabályt a tagállam bejelentette a Bizottságnak és az EBH-nak. A hitel jövedelemhez viszonyított arányában megszabott korlát a kötelezett bruttó éves jövedelméből kerül kiszámításra, figyelembe véve az adókötelezettségeket és a kötelezett egyéb kötelezettségvállalásait, valamint a kamatláb hitel futamideje alatti változásának kockázatát. A kötelezett bruttó jövedelmének a hitel törlesztésére – beleértve a kamatot, a tőketörlesztést és a díjfizetést is – fordítható része a fedezeti alapon szereplő hitelek egyike esetében sem haladhatja meg a 45 %-ot;
 - ii. az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett, teljes mértékben garantált, lakóingatlannal fedezett hitel, feltéve, hogy a hitel megfelel az említett bekezdésben meghatározott biztosítéki követelményeknek és az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt átlagos fedezettségi követelménynek;
 - iii. valamely tagállamban állandó telephellyel rendelkező vállalkozásoknak beruházások és üzleti tevékenységek finanszírozására – kereskedelmi célú ingatlanok vásárlását és építését kivéve – nyújtott kereskedelmi kölcsönök, lízingek és hitelkeretek, feltéve, hogy a portfólió-egyensúly tekintetében az értékpapírosítás kezdő időpontjában a fedezeti alapon szereplő hitelek felvevőinek legalább 80 %-a kis- és középvállalkozás, és egyik hitelfelvevő sem minősül az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti intézménynek;

- iv. valamely tagállamban székhellyel rendelkező vagy honos hitelfelvevőnek vagy lízingbe vevőnek nyújtott gépjárműhitel és -lízing. E célból ide tartozik a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 11. és 12. pontjában meghatározott gépjárművek és pótkocsik, a 2003/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben hivatkozott mezőgazdasági és erdészeti traktorok, a 2002/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott motorkerékpárok és háromkerekű motorkerékpárok és a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott láncfalas járművek finanszírozására nyújtott hitel és lízing. Kiegészítő biztosítási és szerviztermékek vagy pótalkatrészek, illetve lízing esetében a lízingbe vett járművek maradványértéke a hitel vagy lízing részét képezhetik. Az alapba tartozó hiteleket és lízingeket a gépjárművet terhelő első helyre sorolt zálogjog vagy biztosíték vagy a különleges célú gazdasági egység mint kedvezményezett javára szóló megfelelő garancia, például tulajdonjog-fenntartási záradék biztosítja;
- v. valamely tagállamban állandó lakóhellyel rendelkező magánszemélynek nyújtott személyi, háztartási és családi célú hitel vagy kölcsön;
- h) a pozíció nem lehet az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 63. pontjában, illetve 242. cikkének 11. pontjában említett újraértékpapírosítás, illetve szintetikus értékpapírosítás része;
- i) a mögöttes kitétségek nem foglalnak magukban átruházható pénzügyi instrumentumokat vagy származtatott termékeket, kivéve a különleges célú gazdasági egység által vagy az értékpapírosítási struktúra más ügyleti partnerei által kibocsátott instrumentumokat és a deviza- és a kamatláb-kockázat fedezésére használt származtatott termékeket;
- j) az értékpapírosítás kezdő időpontjában, illetve a mögöttes kitétségek alapjába történő besorolás esetében a kibocsátást követően bármikor a mögöttes kitétségek nem foglalnak magukban olyan kötelezettségekkel (vagy adott esetben kezessel) szembeni kitétségeket, akikkel összefüggésben értékvesztés került elszámolásra, ha a kötelezett (vagy kezes), akivel összefüggésben értékvesztés került elszámolásra, olyan hitelfelvevő (vagy kezes), aki:
- i. a hitelnyújtást megelőző három éven belül csődöt jelentett, megegyezett hitelezőivel az adósság elengedéséről vagy átütemezéséről, vagy hitelezőinek bírói ítélet érvényesítési jogot biztosított vagy anyagi kártérítést ítélt meg a törlesztés elmaradása miatt;
- ii. szerepel a kedvezőtlen hitelfelvevői múlttal rendelkező személyek hivatalos nyilvántartásában;
- iii. olyan külső hitelminősítő intézeti minősítéssel vagy hitelbírálati minősítéssel rendelkezik, amely az érintett joghatóság területén az ilyen típusú hitelek átlagos kötelezettjével történő összehasonlításból kiindulva lényeges kockázatot jelez arra vonatkozóan, hogy a szerződéses megállapodásban szereplő törlesztés elmarad;
- k) az értékpapírosítás kezdő időpontjában vagy a mögöttes kitétségek alapjába történő besoroláskor vagy bármikor a kibocsátást és a besorolást követően a mögöttes kitétségek nem foglalnak magukban az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése szerinti értelemben vett nemteljesítő kitétségeket.
- (3) Az értékpapírosítási pozíciók törlesztésének szerkezetét úgy kell kialakítani, hogy az ne elsősorban a mögöttes kitétségeket biztosító eszközök értékesítésétől függjön. Ez azonban nem lehet akadálya a kitétségek későbbi meghosszabbításának, illetve refinanszírozásának.
- (4) Az értékpapírosítási ügylet szerkezete megfelel az alábbi követelményeknek:
- a) ha az értékpapírosítás a rülirozás lehetősége nélkül jött létre vagy a rülirozási időszak véget ért, a fizetési felszólítást vagy az azonnali lejáratról szóló értesítést kézbesítették, a mögöttes kitétségekből származó tőkebevételeket – az értékpapírosítási pozíciók egymást követő törlesztésével – átadták az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak és az egyes törlesztésekkor nem ragad benn lényeges összegű pénzeszköz a különleges célú gazdasági egységnél;
- b) ha az értékpapírosítás a rülirozás lehetőségével jött létre, az ügyleti dokumentáció megfelelően tartalmazza a lejárat előtti visszafizetést kiváltó eseményeket, amelyek legalább az alábbiakat foglalják magukban:
- i. a mögöttes kitétségek hitelminőségének romlása;
- ii. nem sikerül elegendő, legalább hasonló hitelminőségű, új mögöttes kitétséget létrehozni;
- iii. fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény bekövetkezte a kezdeményezővel vagy a szolgáltatásnyújtóval kapcsolatban.
- (5) Az értékpapírosítás kezdő időpontjában a hitelfelvevőnek (vagy adott esetben a kezesnek) már legalább egy alkalommal törlesztenie kellett, kivéve, ha az értékpapírosítást a (2) bekezdés g) pontjának v. alpontjában említett hitelkeret biztosítja.
- (6) Ha az értékpapírosítás mögöttes kitétségei a (2) bekezdés g) pontjának i. és ii. alpontjában említett lakóingatlanl fedezett hitelek, a hitelalap nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azon az alapon forgalmaztak és hagytak jóvá, hogy a hitel kérelmezője vagy, adott esetben, a közvetítő figyelmét felhívták: előfordulhat, hogy a megadott információkat a hitelező nem erősíti meg.

(7) Ha az értékpapírosítás mögöttes kitétségei a (2) bekezdés g) pontjának i. és ii. alpontjában említett lakóingatlanl fedezett hitelek, a hitelfelvevő hitelképességének vizsgálatát a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében foglalt követelményeknek vagy harmadik országok ezzel egyenértékű követelményeinek megfelelően kell lefolytatni.

(8) Ha az értékpapírosítás mögöttes kitétségei a (2) bekezdés g) pontjának iv. és v. alpontjában említett gépjármű-hitelek és -lízingek, illetve fogyasztási hitelek és hitelkeretek, a hitelfelvevő hitelképességének vizsgálatát a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 8. cikkében foglalt követelményeknek megfelelően kell lefolytatni.

(9) Ha az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor vagy az eredeti hitelező az Unióban rendelkezik székhellyel, megfelel az 575/2013/EU rendelet ötödik részében rögzített követelményeknek és az 1060/2009/EU rendelet 8b. cikkének megfelelően információkat hoz nyilvánosságra a mögöttes kitétségek hitelminőségéről és működéséről, az ügyletek struktúrájáról, a cash flow-król és a kitétségek mögött álló biztosítékokról, továbbá megad minden olyan információt, amelyre a befektetőknek szükségük lehet, hogy átfogó és megfelelő információkon alapuló stresszteszteteket folytassanak. Ha az értékpapírosítás kezdeményezője, a szponzor vagy az eredeti hitelező az Unión kívül rendelkezik székhellyel, a piaci résztvevők részéről általánosan elfogadott standardokkal összhangban álló, átfogó hitelszintű adatokat bocsát kibocsátáskor és rendszeres időközönként a jelenlegi és a leendő befektetők és a szabályozók rendelkezésére.

(10) A mögöttes kitétségek kezdeményezője nem lehet olyan hitelintézet, amely az értékpapírosítási pozíciót a likviditási puffereiben tartja, annak leányvállalata, anyavállalata, anyavállalatának leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egyéb hitelintézet.

(11) Az ügyletrészsorozat kibocsátási volumene legalább 100 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza).

(12) Az ügyletrészsorozat hátralévő, súlyozott átlagos élettartama legfeljebb 5 év, amelynek számítása az ügylet lejárat előtti visszafizetésére vonatkozó árazási feltevése vagy a 20 %-os állandó lejárat előtti visszafizetési arány közül az alacsonyabb felhasználásával történik, amire vonatkozóan a hitelintézetnek azzal a feltételezéssel kell élnie, hogy a vételi opciót az első lehetséges időpontban gyakorolják.

(13) Az értékpapírosítás mögöttes kitétségeinek kezdeményezője az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott intézmény vagy olyan vállalkozás, amely fő tevékenységként a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytat.

(14) A 2B. szintű értékpapírosítások piaci értékére legalább az alábbi haircutokat kell alkalmazni:

- a) 25 %-ot a (2) bekezdés g) pontjának i., ii. és iv. alpontjában említett eszközök kategóriáival fedezett értékpapírosításokra;
- b) 35 %-ot a (2) bekezdés g) pontjának iii. és v. alpontjában említett eszközök kategóriáival fedezett értékpapírosításokra.

14. cikk

Folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek

A 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, központi bank által adható, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek akkor minősülnek 2B. szintű eszközöknek, ha az alábbi kritériumok mindegyikét teljesítik:

- a) stresszidőszakon kívül a keretért rendelkezésre tartási díj fizetendő a rendelkezésre tartott teljes összeg után, amely legalább az alábbiak közül a nagyobb összeg:
 - i. 75 bázispont/év; vagy
 - ii. legalább 25 bázispont/év a keretet fedező eszközök hozama és a likvid eszközök reprezentatív portfóliójának hozama közötti, a hitelkockázatban meglévő lényeges eltérések miatti korrekciók utáni különbségen felül.

Stresszidőszakban a központi bank csökkentheti az e pont első albekezdésében ismertetett rendelkezésre tartási díjat, ha a likviditási keret teljesülnek a 19. cikk szerinti alternatív likviditási megközelítések értelmében alkalmazandó minimumkövetelmények;

- b) a keretet a központi bank által meghatározott típusú, meg nem terhelt eszközök fedezik. A biztosítékként nyújtott eszközök az alábbi kritériumok mindegyikének eleget tesznek:
 - i. formájuk elősegíti, hogy a keret lehívásakor azonnal átkerüljenek a központi bankhoz;
 - ii. a központi bank által alkalmazott haircut utáni értékük elegendő ahhoz, hogy fedezze a keret teljes összegét;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 4-i 2014/17/EU irányelve a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EKG tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

- iii. a hitelintézet likviditási puffere céljából nem számítanak likvid eszközöknek;
- c) a keret összeegyeztethető a központi bank ügyleti partnerekre vonatkozó politikai keretével;
- d) a keret rendelkezésre tartásának időtartama meghaladja a 4. cikkben említett 30 naptári napos stresszidőszakot;
- e) a központi bank nem hívja vissza a keretet annak szerződéses lejáratá előtt, és addig nem kerül sor további hitelezési döntésre, amíg az érintett hitelintézetet fizetőképessnek minősítik;
- f) a központi bank hivatalos politikát tesz közzé, amelyben közli a folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek nyújtásáról szóló döntését, és ismerteti a konstrukció feltételeit, valamint azokat a hitelintézet-típusokat, amelyek igényelhetik a kereteket.

15. cikk

Kollektív befektetési formák (KBF-ek)

(1) A KBF részvényei vagy befektetési jegyei minden egyes hitelintézet esetében egyedi alapon 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai devizanemben kifejezett) abszolút összegig az adott befektetési forma alapul szolgáló eszközeivel megegyező szintű likvid eszközöknek minősülnek, feltéve, hogy:

- a) teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 132. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelmények;
- b) a KBF kizárólag likvid eszközökbe és származtatott ügyletekbe fektet, az utóbbi esetben kizárólag a portfólió kamat-, deviza- vagy hitelkockázatának mérsékléséhez szükséges mértékben.

(2) A mögöttes likvid eszköz kategóriájától függően a hitelintézetnek legalább az alábbi haircutokat kell alkalmaznia KBF-ben meglévő részvényeire és befektetési jegyeire:

- a) 0 % a bankjegyekre és pénzermékre és a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettségekre;
- b) 5 % az 1. szintű eszközökre a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
- c) 12 % a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényekre;
- d) 20 % a 2A. szintű eszközökre;
- e) 30 % a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. és iv. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett, 2B. szintű értékpapírosításokra;
- f) 35 % a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett 2B. szintű fedezett kötvényekre;
- g) 40 % a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. és v. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett, 2B. szintű értékpapírosításokra; és
- h) 55 % a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett 2B. szintű vállalati adósságpapírokra, a 12. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett részvényekre és a 12. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett nem kamatozó eszközökre.

(3) A (2) bekezdésben említett módszert a következőképpen kell alkalmazni:

- a) amennyiben a hitelintézet ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, egyenként áttekintheti ezeket a kitettségeket annak érdekében, hogy – a (2) bekezdéssel összhangban – a megfelelő haircutot alkalmazza rájuk;
- b) amennyiben a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, abból a feltevésből kell kiindulnia, hogy a KBF a megbízásában foglalt összeg maximumáig fektet likvid eszközökbe abban az emelkedő sorrendben, ahogyan a likvid eszközöket a (2) bekezdés céljából besorolták, kezdve a (2) bekezdés g) pontjában említettekkel, egészen addig, amíg a teljes befektetési limit elérésre nem kerül. Ha a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitettségeit, ugyanezt a módszert kell alkalmazni a mögöttes eszközök likviditási szintjének meghatározására.

(4) A hitelintézetnek megbízható módszertant és folyamatokat kell kidolgoznia a KBF részvények és befektetési jegyek piaci értékének és haircutjainak kiszámítására és az ezekről történő jelentéstételre. Ha a kitettség nem kellően lényeges ahhoz, hogy a hitelintézet saját módszertant dolgozzon ki és feltéve, hogy az illetékes hatóság minden esetben meggyőződött arról, hogy ez a feltétel teljesül, a hitelintézet kizárólag az alább felsorolt harmadik felekre támaszkodhat annak érdekében, hogy kiszámítsa a KBF részvényekre és befektetési jegyekre alkalmazandó haircutokat és adatot szolgáltatson azokról:

- a) a KBF letétkezelője, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet és az összes értékpapírját ennél a letétkezelőnél helyezi el; vagy

- b) egyéb KBF esetében a KBF alapkezelője, feltéve, hogy a KBF alapkezelője teljesíti az 575/2013/EU rendelet 132. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeket.
- (5) Ha a hitelintézet nem felel meg a KBF részvényekkel és befektetési jegyekkel kapcsolatban az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a 18. cikknek megfelelően e rendelet alkalmazásában a továbbiakban nem számolhatja el őket likvid eszközökként.

16. cikk

Szövetkezeti hálózatok és az intézményvédelmi rendszerek betétei és egyéb finanszírozási forrásai

- (1) Ha a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, az említett rendelet 10. cikkében meghatározott mentességre jogosult hálózathoz vagy valamely tagállam szövetkezeti hálózatához tartozik, a hitelintézetnek a központi intézménynél elhelyezett látra szóló betétei likvid eszközökként kezelendők, az alábbi rendelkezések egyikével összhangban:
- a) ha – a rendszerre vagy a hálózatra irányadó nemzeti jogszabály vagy jogilag kötelező érvényű dokumentumok értelmében – a központi intézménynek meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel kell rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe kell fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban ezekkel azonos szintű vagy kategóriájú likvid eszközökként kezelendők;
- b) ha a központi intézménynek nem kell meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban 2B. szintű eszközökként kezelendők, és fennálló állományukra legalább 25 %-os haircutot kell alkalmaznia.
- (2) Ha az (1) bekezdésben ismertetett hálózatok vagy rendszerek egyikére irányadó tagállami jogszabályok vagy jogilag kötelező erejű dokumentumok értelmében a hitelintézet 30 naptári napon belül hozzájut a központi intézmény vagy ugyanazon hálózat vagy rendszer másik intézménye által nyújtott likviditásfinanszírozáshoz, a finanszírozás 2B. szintű eszköznek tekintendő oly mértékig, amilyen mértékben nem fedezik egy meghatározott szinthez vagy kategóriába tartozó likvid eszközök. A likviditásfinanszírozás rendelkezésre tartott tőkeösszegére legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.

17. cikk

A likviditási puffer eszközzintenkénti összetétele

- (1) A hitelintézet mindenkor köteles teljesíteni a likviditási pufferének összetételére vonatkozó alábbi követelményeket:
- a) a likviditási puffer legalább 60 %-át 1. szintű eszközöknek kell alkotniuk;
- b) a likviditási puffer legalább 30 %-át a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket nem tartalmazó, 1. szintű eszközöknek kell alkotniuk;
- c) a likviditási puffer legfeljebb 15 %-a lehet 2B. szintű eszköz.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt követelményeket azt követően kell alkalmazni, hogy a likvid eszközöket alkalmazó fedezett finanszírozási ügyletek, fedezett hitelezési ügyletek vagy a biztosítéki csereügyletek a likvid eszközök állományára gyakorolt hatása miatt helyesbítésre került sor, amennyiben ezek az ügyletek 30 naptári napon belül lejárnak, valamennyi alkalmazandó haircut levonását követően és feltéve, hogy a hitelintézet eleget tesz a 8. cikkben foglalt operatív követelményeknek.
- (3) A hitelintézet az e rendelet I. mellékletében ismertetett képleteket alkalmazza likviditási puffere összetételének meghatározására.

18. cikk

A követelmények megszegése

- (1) Ha egy likvid eszköz már nem felel meg a 7. cikkben ismertetett általános követelmények, a 8. cikk (2) bekezdésében foglalt operatív követelmények vagy az e fejezetben rögzített elismerési követelmények bármelyikének, a hitelintézetnek – a követelmény megszegésének bekövetkeztét követő legfeljebb 30 naptári napon belül – fel kell hagynia az eszköz likvid eszközként történő figyelembevételével.
- (2) Az (1) bekezdést kizárólag akkor alkalmazandó a KBF-nek az elismerési követelményeket már nem teljesítő részvényeire és befektetési jegyeire, ha azok nem haladják meg a KBF teljes eszközállományának 10 %-át.

19. cikk

Alternatív likviditási megközelítések

(1) Amennyiben a hitelintézet egy adott devizanemben nem rendelkezik elegendő likvid eszközzel a 4. cikkben rögzített likviditásfedezeti ráta teljesítéséhez, az alábbi rendelkezések közül kell egyet vagy többet alkalmazni:

- a) az adott devizanemre nem kell alkalmazni a 8. cikk (6) bekezdésében ismertetett devizanem-megfeleltetési követelményt;
- b) a hitelintézet az adott devizanemben tartott likvid eszközeit valamely tagállam vagy harmadik ország központi bankja által abban a devizanemben nyújtott hitelkeret révén pótolhatja, feltéve, hogy a konstrukció az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
 - i. szerződésben rögzítetten visszavonhatatlan kötelezettségvállalás a következő 30 naptári napra;
 - ii. díja a hitelkeretből esetleg lehívott összegtől független;
 - iii. a díjat úgy állapítják meg, hogy a hitelkeretet biztosító eszközök nettó hozama ne haladja meg a likvid eszközök reprezentatív állományának nettó hozamát a jelentős hitelkockázati eltérések miatt elvégzett kiigazítást követően;
- c) ha nincs elegendő 1. szintű eszköz, azonban 2A. szintű eszköz megfelelő mennyiségben áll rendelkezésre, a hitelintézet likviditási pufférében további 2A. szintű eszközöket tarthat, és a 17. cikkben ismertetett, eszközszintenkénti felső korlátokat ennek megfelelően módosítottaknak kell tekinteni. E további 2A. szintű eszközökre legalább 20 %-os haircutot kell alkalmazni. A hitelintézet valamennyi 2B. szintű eszközére továbbra is az e fejezetben foglaltaknak megfelelő haircutot kell alkalmazni minden esetben.

(2) A hitelintézet az (1) bekezdésben rögzített eltéréseket az érintett likvid eszközök hozzáférhetőségével fordított arányban alkalmazza. A hitelintézetnek az e cikk alkalmazásához szükséges likviditási igényét úgy kell meghatároznia, hogy figyelembe veszi, mennyire tudja – prudens likviditáskezeléssel – csökkenteni az érintett likvid eszközök iránti igényt és ezen eszközök más piaci szereplőknél lévő állományát.

(3) Azokat a devizanemeket, amelyekre az (1) bekezdésben ismertetett eltérés alkalmazható, továbbá annak mértékét, amilyen mértékben egy-egy devizanemre egy vagy több eltérés összességében megengedett, az 575/2013/EU rendelet 419. cikkének (4) bekezdésével összhangban elfogadásra kerülő bizottsági végrehajtási rendelettel kell meghatározni.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában ismertetett eltérések alkalmazásának részletes feltételeit az 575/2013/EU rendelet 419. cikkének (5) bekezdésével összhangban elfogadásra kerülő felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktussal kell meghatározni.

III. CÍM

LIKVIDITÁSKI- ÉS -BEÁRAMLÁSOK

1. FEJEZET

Nettó likviditáskiáramlás

20. cikk

A nettó likviditáskiáramlás meghatározása

(1) A nettó likviditáskiáramlás az a) pontban említett likviditáskiáramlásoknak a b) pontban említett likviditásbeáramlások összegével csökkentett összege, amely nem lehet nullánál kevesebb, és amelyet a következőképpen kell meghatározni:

- a) a 2. fejezetben meghatározott likviditáskiáramlások összege;
- b) a 3. fejezetben meghatározott likviditásbeáramlások összege az alábbiak szerinti számításban:
 - i. azok a beáramlások, amelyekre nem kell érvényesíteni 33. cikk (2) és (3) bekezdésében említett felső korlátot;
 - ii. a 33. cikk (4) bekezdésében említett beáramlások közül az alacsonyabb és az a) pontban említett kiáramlások 90 %-a, csökkentve a 33. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti mentesített beáramlásokkal, de nullánál nem kevesebb;
 - iii. a 33. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett beáramlásoktól eltérő beáramlások közül az alacsonyabb és az a) pontban említett kiáramlások 75 %-a, csökkentve a 33. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti mentesített beáramlásokkal és a 33. cikk (4) bekezdése szerinti beáramlásokkal, osztva 0,9-cel a 90 %-os felső korlát figyelembevétele érdekében, de nullánál nem kevesebb.

- (2) A likviditási- és -beáramlásokat 30 naptári napos stresszidőszakot figyelembe véve kell mérni, az 5. cikkben említett, az idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszforgatókönyvet együttesen feltételezve.
- (3) Az (1) bekezdésben ismertetett számítást a II. mellékletben meghatározott képlet szerint kell elvégezni.

21. cikk

Származtatott ügyletben kapott biztosíték hatásának értékelésére vonatkozó követelmények

A hitelintézetnek a 30 naptári nap alatt, az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésekre vonatkozóan várható likviditási- és -beáramlásokat nettó alapon, partnerenként kell kiszámolnia, figyelemmel a kétoldalú nettósítási megállapodások létezésére az említett rendelet 295. cikkének megfelelően. E cikk alkalmazásában a nettó alap az ügyletben kapott biztosíték nélkül számított összeg, feltéve, hogy a biztosíték az e rendelet II. címének értelmében likvid eszköznek minősül. A tőkeösszegek egyidejű (vagy napon belüli) teljes cseréjét magukban foglaló származtatott devizaügyletekből eredő készpénz-kiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon kell számítani, akkor is, ha az adott ügyletek nem tartoznak kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá.

2. FEJEZET

Likviditásiáramlások

22. cikk

A likviditásiáramlás meghatározása

- (1) A likviditásiáramlás a különböző kategóriájú vagy típusú kötelezettségek és mérlegen kívüli kötelezettségvállalások fennálló egyenlegének és kiáramlásuk vagy lehívásuk várható rátájának szorzata az e fejezetben jelzett módon.
- (2) Az (1) bekezdésben említett likviditásiáramlás részei (minden esetben szorozva az alkalmazandó kiáramlási rátával):
- a) a stabil lakossági betétek és egyéb lakossági betétek aktuálisan fennálló összege a 24., 25. és 26. cikknek megfelelően;
 - b) a 27. és 28. cikk szerint meghatározott azon egyéb kötelezettségek aktuálisan fennálló összege, amelyek esedékessé válnak, amelyeknek a kibocsátó vagy a forrás nyújtója kérheti a teljesítését, vagy amelyek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal a feltételezéssel élhet, miszerint a hitelintézet a következő 30 naptári napon belül visszafizeti a kötelezettséget;
 - c) a 30. cikkben meghatározott további kiáramlások;
 - d) az a legnagyobb összeg, amely a következő 30 naptári nap során lehívható a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, a 31. cikknek megfelelően meghatározott hitel- és likviditási keretektől;
 - e) a 23. cikk szerinti értékelésben azonosított további kiáramlások.

23. cikk

Egyéb termékekhez és szolgáltatásokhoz kapcsolódó további likviditásiáramlások

- (1) A hitelintézetnek rendszeresen értékelnie kell azoknak a 30 naptári napon belüli likviditásiáramlásoknak a valószínűségét és lehetséges nagyságát, amelyek a 27–31. cikkben nem említett azon termékekkel és szolgáltatásokkal összefüggésben következnek be, amelyeket a hitelintézet kínál vagy szponzorál vagy amelyeket a lehetséges vásárlók a hitelintézethez társítanak. Ezek közé a termékek és szolgáltatások közé tartoznak – nem kizárólagos jelleggel – az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében és I. mellékletében említett szerződéses megállapodásokból eredő likviditásiáramlások, például:
- a) egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, amelyekbe – nem kizárólagosan – beleértendők a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó finanszírozási keretek;
 - b) bankközi partnereknek nyújtott le nem hívott hitelek és követelések;
 - c) a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek;

- d) hitelkártyák;
- e) folyószámlahitelek;
- f) új lakossági vagy bankközi hitelek megújításával vagy meghosszabbításával kapcsolatos tervezett kiáramlások;
- g) a származtatott ügyletekből eredő tervezett kötelezettségek;
- h) kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékek.

(2) Az (1) bekezdésben említett kiáramlásokat az 5. cikkben említett, az idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszforatókönyvet együttesen feltételezve kell értékelni. Ehhez az értékeléshez a hitelintézet különösen azt a jelentős hírnévromlásból eredő kárt veszi figyelembe, amely annak kapcsán keletkezhet, ha nem nyújt likviditási támogatást ezekhez a termékekhez vagy szolgáltatásokhoz. A hitelintézetnek évente legalább egyszer tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot azokról a termékekről és szolgáltatásokról, amelyekre vonatkozóan az (1) bekezdésben említett likviditási kiáramlások valószínűsége és lehetséges nagysága jelentős, az illetékes hatóság pedig meghatározza a hozzárendelendő kiáramlásokat. Az illetékes hatóság legfeljebb 5 %-os kiáramlási arányt alkalmazhat az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében és I. mellékletében említett, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékekre.

(3) Az illetékes hatóság évente legalább egyszer jelentést tesz az EBH felé azoknak a termékeknek vagy szolgáltatásoknak a típusáról, amelyek esetében a hitelintézettől származó jelentések alapján ő határozta meg a kiáramlásokat, és a jelentés tartalmazza a kiáramlások meghatározására alkalmazott módszertan magyarázatát.

24. cikk

Stabil lakossági betétek kiáramlásai

(1) A 25. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdése szerinti magasabb kiáramlási arányra vonatkozó kritériumok teljesülésének kivételével, a 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy harmadik ország ezzel egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó lakossági betétek összegét stabilnak kell tekinteni és 5 %-os szorzót kell rá alkalmazni, ha:

- a) a betét olyan stabil kapcsolat része, ami igen valószínűtlenné teszi a betét kivonását; vagy
- b) a betétet fizetési számlán tartják.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a lakossági betét akkor tekintendő kialakult kapcsolat részét képezőnek, ha a betétes az alábbi kritériumok közül legalább egyet teljesít:

- a) legalább 12 hónap időtartamú aktív szerződéses kapcsolata van a hitelintézettel;
- b) lakóingatlanl fedezett hitel vagy más hosszú lejáratú hitel kapcsán hitelfelvevői kapcsolatban áll a hitelintézettel;
- c) a hitelen kívül legalább egy másik aktív termékkel rendelkezik a hitelintézetnél.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja céljából a lakossági betétet akkor kell fizetési számlán tartottnak tekinteni, ha a számlán fizetést, jövedelmet vagy egyéb ügyleteket rendszeresen jóváírnak, vagy a számlát ezekkel megterhelik.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve 2019. január 1-jétől az illetékes hatóság engedélyezheti a hitelintézetnek, hogy 3 %-os szorzót alkalmazzon az (1) bekezdésben említett, a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó stabil lakossági betétek összegére legfeljebb 100 000 EUR-ig, amint azt az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése meghatározza, feltéve, hogy a Bizottság megerősíti, hogy a hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer valamennyi alábbi kritériumnak megfelel:

- a) a betétbiztosítási rendszer a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a tagjaitól származó, évente legalább egyszer esedékes, ex ante jelleggel teljesítendő befizetésekkel teremti elő, a 2014/49/EU irányelv 10. cikkében említettek szerint.
- b) a betétbiztosítási rendszer megfelelő eszközökkel rendelkezik ahhoz, hogy tartalékai erőteljes kivonása esetén azonnal hozzáférhessen további finanszírozáshoz, ideértve a tag hitelintézetek rendkívüli befizetéseit és a megfelelő alternatív finanszírozási megállapodásokat, amelyek révén rövid lejáratú forrásokat tud bevonni harmadik felektől a köz- és a magánszférában;
- c) a betétbiztosítási rendszer a 2014/49/EU rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett hét munkanapos kártalanítási időtartamot biztosít a 3 %-os kiáramlási arány alkalmazásának időpontjától számítva.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

(5) Az illetékes hatóság kizárólag akkor adhatja meg a (4) bekezdésben említett engedélyt, miután megkapta a Bizottság előzetes jóváhagyását. Ezt a jóváhagyást indokolással ellátott beadvány útján kell kérelmezni, amely kellően bizonyítja, hogy a stabil betétek kiáramlási aránya 3 % alatt marad minden, az 5. cikkben említett forgatókönyveknek megfelelő stresszidőszakban. Az indokolással ellátott kérelmet legalább három hónappal azon időpont előtt kell benyújtani a Bizottsághoz, amikortól az engedélyt kérik. A Bizottság értékeli, hogy az adott betétbiztosítási rendszer megfelel-e a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek. A feltételek teljesülése esetén a Bizottság jóváhagyja az illetékes hatóság engedély megadására irányuló kérelmét, hacsak nincsenek nyomós indokok a jóváhagyás megtagadására, tekintettel a lakossági betétek belső piacának működésére. A jóváhagyott betétbiztosítási rendszer valamennyi hitelintézeti tagja 3 %-os kiáramlási arányt alkalmazhat. A Bizottságnak ki kell kérnie az EBH azzal kapcsolatos véleményét, hogy az adott betétbiztosítási rendszer megfelel-e a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek.

(6) A hitelintézet számára illetékes hatósága engedélyezheti, hogy 3 %-os szorzót alkalmazzon harmadik országbeli, az (1) bekezdésben említett rendszerrel egyenértékű betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó lakossági betétek összegére, ha a harmadik országban engedélyezett ez a kezelésmód.

25. cikk

Egyéb lakossági betétek kiáramlásai

(1) A hitelintézetnek 10 %-os szorzót kell alkalmaznia az egyéb lakossági betétekre, ideértve a lakossági betétek 24. cikk alá nem tartozó részét, kivéve, ha a (2) bekezdésben rögzített feltételek alkalmazandók.

(2) Az egyéb lakossági betétekre a hitelintézet által a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott magasabb kiáramlási arányokat kell alkalmazni, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a betétek teljes egyenlege, ideértve az ügyfélnek az adott hitelintézetnél vagy csoportnál meglévő betéti számláit, meghaladja az 500 000 EUR-t;
- b) a betét kizárólag interneten működő számlán van elhelyezve;
- c) a betét kamata tekintetében fennáll a következő feltételek valamelyike:
 - i. a kamat jelentősen meghaladja a hasonló lakossági termékekre fizetett átlagos kamatot;
 - ii. értéke piaci index vagy indexek alakulásától függ;
 - iii. értéke valamely, változó kamatlábon kívüli piaci változótól függ;
- d) a betétet eredetileg 30 naptári napos időszakon belül lejáró, rögzített futamidővel helyezték el, vagy a betét 30 naptári napnál rövidebb rögzített felmondási idejű, a szerződéses megállapodásnak megfelelően, kivéve a (4) bekezdésben meghatározottak szerinti kezelésre alkalmas betéteket;
- e) az Unióban székhellyel rendelkező hitelintézet esetén, a betétes harmadik országban rezidens vagy a betét devizaneme nem euro és nem valamely tagállam devizaneme. Harmadik országban működő hitelintézetek vagy fiókok esetén, a betétes harmadik országban nem rezidens vagy a betét devizaneme nem a harmadik ország devizaneme;

(3) A hitelintézet az alábbiak szerint meghatározott magasabb kiáramlási arányt alkalmazza:

- a) ha a lakossági betét megfelel az a) pontban foglalt kritériumnak vagy a (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt kritériumok közül kettőnek, 10 % és 15 % közötti kiáramlási arányt kell alkalmazni;
- b) ha a lakossági betét megfelel a (2) bekezdés a) pontjának és a (2) bekezdésben említett legalább még egy másik kritériumnak vagy a (2) bekezdés két vagy több kritériumának, 15 % és 20 % közötti kiáramlási arányt kell alkalmazni.

Az illetékes hatóság eseti alapon magasabb kiáramlási arányt alkalmazhat, ha azt a hitelintézet egyedi körülményei indokolják. A hitelintézet a (3) bekezdés b) pontjában említett kiáramlási arányt köteles alkalmazni a lakossági betétekre, ha a (2) bekezdésben említett értékelést nem végezték el vagy nem fejezték be.

(4) A hitelintézet a kiáramlások számításából kizárhat egyes jól körülhatárolt lakossági betét kategóriákat, ha a hitelintézet minden ilyen esetben az adott betétek egész kategóriájára szigorúan alkalmazza az alábbi rendelkezéseket, kivéve abban az esetben, ha ez a betétes számára igazolhatóan jelentős nehézségekkel jár:

- a) a betétes 30 naptári napon belül nem vonhatja ki a betétet; vagy
- b) 30 napon belüli, lejárat előtti kivonás esetén a betétesnek büntetést kell fizetnie, amely magában foglalja a kivonás napja és a szerződés szerinti lejárat közötti időszakra járó kamatok elvesztését, valamint egy jelentős összegű díjat is, mely utóbbinak azonban nem kell szükségszerűen meghaladnia a betét elhelyezésének napja és a kivonás napja között eltelt időre esedékes kamat összegét.

Ha az első albekezdésben említett betétrész ilyen büntetés nélkül kivonható, azt a részt látra szóló betétként, a fennmaradó egyenleget pedig lekötött betétként kell kezelni az ebben a bekezdésben említettek szerint. 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmazni a kevesebb, mint 30 naptári napos hátralévő lejáratú, felmondott betétekre, és ha megállapodás született egy másik hitelintézet részére való kifizetésről.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől és a 24. cikktől eltérve, a hitelintézetnek magasabb százalékos kiáramlási arányt kell alkalmaznia a harmadik országban gyűjtött lakossági betétekre, ha a harmadik ország likviditási követelményeiről rendelkező jogszabálya magasabb százalékos arányt követel meg.

26. cikk

Kiáramlások egymástól kölcsönösen függő beáramlásokkal

Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően, a hitelintézet a valamennyi alábbi feltételnek megfelelő, kölcsönös függőséget mutató beáramlás figyelembevételével is kiszámíthatja a likviditáskiáramlást:

- a) a kölcsönös függőséget mutató beáramlás közvetlenül kapcsolódik a kiáramláshoz, és azt nem veszik figyelembe a likviditásbeáramlás 3. fejezetben szereplő számításakor;
- b) a kölcsönös függőséget mutató beáramlást jogszabályi, szabályozói vagy szerződéses kötelezettség írja elő;
- c) a kölcsönös függőséget mutató beáramlás megfelel az alábbi feltételek valamelyikének:
 - i. kötelezően a kiáramlás előtt következik be;
 - ii. 10 napon belül megérkezik és valamely tagállam központi kormányzata garantálja.

27. cikk

Operatív betétek kiáramlásai

(1) A hitelintézet 25 %-os szorzót alkalmaz az alábbiak szerint elhelyezett betétekből származó kötelezettségekre:

- a) a betétes helyezi el annak érdekében, hogy klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatásokat kapjon a hitelintézettől, stabil operatív kapcsolat keretében;
- b) az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének követelményeit teljesítő intézményvédelmi rendszer keretén belüli vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (6) bekezdésének követelményeit teljesítő központi szervhez tartósan kapcsolt szövetkezeti hitelintézetek csoportján belüli közös feladatmegosztás keretében vagy törvényben, szerződésben előírt betétként kell egy másik hitelintézetnek elhelyeznie, amely ugyanannak az intézményvédelmi rendszernek vagy szövetkezeti rendszernek a tagja, feltéve, hogy ezeket a betéteket nem veszik számításba a betétet elhelyező hitelintézet likvid eszközei között a (3) bekezdésben és a 16. cikkben említetteknek megfelelően;
- c) a betétes helyezi el az a) pontban említettől eltérő stabil operatív kapcsolat keretében;
- d) a betétes helyezi el, annak érdekében, hogy készpénzklíring- és központi hitelintézet által nyújtott szolgáltatásokat vehessen igénybe, ha a hitelintézet a 16. cikkben említett hálózatok vagy rendszerek egyikéhez tartozik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézet 5 %-os szorzót alkalmaz az (1) bekezdés a) pontjában említett betétekből származó kötelezettségek azon részére, amely a 94/19/EK vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy harmadik ország ezzel egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozik.

(3) A 16. cikk szerint a betétet elhelyező hitelintézet likvid eszközeinek tekintett, központi hitelintézetnél elhelyezett hitelintézeti betéteket 100 %-os kiáramlási tényezővel kell szorozni a központi intézmény vonatkozásában, e likvid eszközök haircut utáni összegére. E likvid eszközök nem vehetők számításba az e bekezdés első mondatában említett kiáramlástól eltérő kiáramlások fedezésére, és figyelmen kívül kell hagyni őket a 17. cikk szerinti fennmaradó likviditási puffer összetételének a központi intézményre vonatkozóan egyedi szinten történő számítása során.

(4) Az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy egyéb hasonló szolgáltatásnak csak azok minősülnek, amelyeket a betétesnek rendkívül fontos, stabil kapcsolat keretében nyújtanak. Az (1) bekezdés a), c) és d) pontjában említett betétek esetében jelentős törvényi és operatív korlátai vannak a 30 naptári napon belüli jelentős betétkivonásnak. Az operatív szolgáltatások nyújtásához szükséges mértéken felüli forrásokat nem-operatív betéteként kell kezelni.

(5) A levelező banki kapcsolatból vagy elsődleges ügynöki szolgáltatások nyújtásából származó betéteket nem lehet operatív betéteként kezelni és 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmazni rájuk.

(6) Az (1) bekezdés c) pontjában említett betétek azonosítása érdekében a hitelintézet azt veszi figyelembe, hogy a lekötött betét, a takarékbetét és a közvetített betét kivételével a nem pénzügyi ügyféllel valamennyi alábbi feltételnek megfelelő stabil operatív kapcsolata áll-e fenn:

- a) a számla legalább 5 bázisponttal alacsonyabb árazású, mint a hasonló tulajdonságokkal rendelkező vállalati betétek aktuális kamata, de nem szükséges, hogy negatív legyen;
- b) a betét célszámlán tartott betét, amelynek árazása nem teremt a betétes számára gazdasági ösztönzést, hogy az operatív kapcsolat fenntartásához szükséges összeget továbbra is tartson betétben;
- c) a vizsgált számlán rendszeres jelleggel sor kerül lényeges ügyleteket jóváírására, illetve terhelésére;
- d) az alábbi kritériumok egyike teljesül:
 - i. a betéttel a kapcsolat legalább 24 hónapja fennáll;
 - ii. a betétet legalább 2 aktív szolgáltatás tekintetében használják. Ezek a szolgáltatások lehetnek nemzeti és nemzetközi pénzforgalmi szolgáltatásokhoz, értékpapír-kereskedéshez vagy letétkezelői szolgáltatásokhoz való közvetlen vagy közvetett hozzáférések is.

A betétnek csak azt a részét kell operatív betétként kezelni, amely azon szolgáltatás igénybevételéhez szükséges, amelynek a betét a mellékterméke. Az ezen felüli részt nem kell operatív betétként kezelni.

28. cikk

Egyéb kötelezettségek kiáramlásai

(1) A nem pénzügyi ügyfelek, kormányzatok, központi bankok, multilaterális fejlesztési bankok, közszektorbeli intézmények, illetékes hatóság működési engedélyével rendelkező hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok vagy betétközvetítő ügynökök 27. cikk hatálya alá nem tartozó betéteiből származó kötelezettségekre a hitelintézetnek 40 %-os szorzót kell alkalmaznia.

Az első albekezdéstől eltérve, ha az abban az albekezdésben említett kötelezettségek a 94/19/EK vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy ezzel egyenértékű, harmadik országbeli betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartoznak, akkor 20 %-os szorzót kell alkalmazni rájuk.

(2) A hitelintézetnek a saját működési költségeiből eredő kötelezettségeire 0 %-os szorzót kell alkalmaznia.

(3) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott, 30 naptári napon belül lejáró fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből fakadó kötelezettségekre az alábbi szorzótényezőket kell alkalmaznia:

- a) 0 %, ha azokat a 10. cikk értelmében 1. szintű eszközöknek minősülő eszközök fedezik, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével vagy ha a hitelező központi bank;
- b) 7 %, ha azokat a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeknek minősülő eszközök fedezik;
- c) 15 %, ha azokat a 11. cikk értelmében 2A. szintű eszközöknek minősülő eszközök fedezik;
- d) 25 %:
 - i. ha azokat a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett eszközök fedezik;
 - ii. ha azokat a 10. és 11. cikk szerint likvid eszközöknek nem minősülő eszközök fedezik, és a hitelező annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi kormányzata, vagy közszektorbeli intézménye, ahol a hitelintézet tevékenységét engedélyezték vagy a hitelintézet fiókot hozott létre, vagy multilaterális fejlesztési bank. Az így kezelt közszektorbeli intézményeket azokra kell korlátozni, amelyek kockázati súlya 20 % vagy annál alacsonyabb, az 575/2013/EU rendelet 116. cikkének (4) és (5) bekezdése szerint;
- e) 35 %, ha azokat a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett eszközök kategóriái fedezik;

- f) 50 %, ha azokat az alábbiak fedezik:
- i. vállalati hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint 2B. szintű eszköznek minősülnek,
 - ii. részvények, amelyek a 12. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint 2B. szintű eszköznek minősülnek;
- g) 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem minősülnek a II. cím szerinti likvid eszközöknek, azoknak az ügyleteknek a kivételével, amelyekre e bekezdés d) pontjának ii. alpontja vonatkozik, vagy ha a hitelező központi bank.

(4) A következő 30 napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek a 9. cikknek megfelelően a kölcsönvett eszközök likviditási többletértéke vonatkozásában kiáramlást eredményeznek a 9. cikknek megfelelően a kölcsönadott eszközök likviditási értékével összehasonlítva, kivéve, ha a partner központi bank, amely esetben a 0 %-os kiáramlás alkalmazandó.

(5) A nemzeti szabályozásban előírt ügyfélvédelmi rendszerekhez kapcsolódó elkülönített számlákon tartott kiegyenlítő egyenlegeket beáramlásként kell kezelni a 32. cikknek megfelelően és ki kell zárni a likvid eszközök portfóliójából.

(6) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a hitelintézet által kibocsátott valamennyi adósságlevélre, kötvényre és más hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra, kivéve, ha a kötvényt kizárólag a lakossági piacon értékesítik és lakossági számlán tartják, amely esetben ezeket az eszközöket az adott lakossági betét kategóriájának megfelelően kell kezelni. Olyan korlátozásnak kell érvényben lennie, hogy ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhassák, és azoknak kizárólag lakossági ügyfelek lehessenek tulajdonosai.

29. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli kiáramlások

(1) A 31. cikktől eltérve, az illetékes hatóság a le nem hívott hitel- vagy likviditási keretekre valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén eseti alapon alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazását engedélyezheti:

- a) indokolt alacsonyabb kiáramlást várni még a szolgáltató idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkeztét feltételezve is;
- b) a partner a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata, vagy a hitelintézettel a 83/349/EGK irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban áll, vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja, vagy az említett rendelet 10. cikkében említett hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;
- c) az alacsonyabb kiáramlási arány nem csökken a partner által alkalmazott beáramlási arány alá;
- d) a hitelintézet és a partner székhelye ugyanabban a tagállamban van.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel alkalmazásától. Ebben az esetben a következő további objektív kritériumoknak kell teljesülniük:

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditási kockázati profillal rendelkezik;
- b) jogilag kötelező erejű megállapodás és kötelezettségvállalás áll fenn a csoport tagjai között a le nem hívott hitel- vagy likviditási kereteket illetően;
- c) a likviditás biztosítójának a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe kell vennie a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.

Ha alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazható, az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett folyamat eredményéről. Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az ilyen alacsonyabb kiáramlásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

30. cikk

További kiáramlások

(1) A készpénztől és a 10. cikkben említett eszközöktől eltérő, a hitelintézet által az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott biztosítékokhoz további 20 %-os kiáramlás rendelendő.

A 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett eszközökben fennálló biztosítékhoz, amelyet a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott, további 10 %-os kiáramlás rendelendő.

⁽¹⁾ A Tanács hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (83/349/EGK) (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

(2) A hitelintézetnek ki kell számítania és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot valamennyi olyan szerződésre vonatkozó további kiáramlásról, amelyek szerződési feltételei – 30 naptári napon belül és a hitelintézet hitelminőségének lényeges romlását követően – további likviditáskiáramlást eredményeznek vagy biztosíték nyújtását teszik szükségessé. A hitelintézetnek erről a kiáramlásról legkésőbb az 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti jelentés benyújtásáig kell értesítenie az illetékes hatóságot. Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ilyen kiáramlások a hitelintézet potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezi a hitelintézetet arra, hogy e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további, a hitelintézet hitelminőségének jelentős – a külső hitelminősítés három fokozattal történő leminősítésének megfelelő – romlásából eredő további biztosítéknyújtási igénynek vagy készpénzkiáramlásnak megfelelő kiáramlást. A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a további biztosítékokra vagy készpénz-kiáramlásokra. E jelentős romlás mértékét a hitelintézetnek rendszeresen felül kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a felülvizsgálat eredményéről.

(3) A hitelintézetnek további kiáramlást kell biztosítania, amely megfelel egy negatív piaci forgatókönyv által a hitelintézet származtatott ügyleteire, finanszírozási ügyleteire és egyéb szerződéseire gyakorolt hatásból származó biztosítéknyújtási igénynek, amennyiben a hatás jelentős. Ezt a számítást a Bizottság által az 575/2013/EU rendelet 423. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kell elvégezni.

(4) A hitelintézet nettó alapon veszi figyelembe az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat a 21. cikknek megfelelően. Nettó kiáramlás esetében a hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási aránnyal kell megszoroznia az eredményt. A hitelintézet e számítás során nem veszi figyelembe azokat a likviditási követelményeket, amelyeket az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazása eredményezne.

(5) A hitelintézetnek a rövidre eladott és 30 naptári napon belül teljesítendő értékpapírok vagy más eszközök piaci értéke 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania, kivéve, ha a teljesítendő értékpapírok a hitelintézet tulajdonát képezik vagy azokat a hitelintézet olyan feltétellel vette kölcsön, amely alapján csak 30 naptári nap elteltével kell visszaszolgáltatnia őket, és az értékpapírok nem tartoznak a hitelintézet likvid eszközei közé. Ha a rövid pozíciót biztosítékkal fedezett értékpapír finanszírozási ügylet fedezi, a hitelintézet abból a feltételezésből indul ki, hogy a rövid pozíció 30 naptári napon keresztül fennmarad, és arra 0 %-os kiáramlás vonatkozik.

(6) A hitelintézetnek az alábbiak 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania:

a) a hitelintézet birtokában lévő olyan többletbiztosíték, amelyet a partner a szerződés értelmében bármikor visszahívhat;

b) a partnernek 30 naptári napon belül nyújtandó biztosíték;

c) olyan, a II. cím alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközöknek megfelelő biztosíték, amely a hitelintézet engedélye nélkül helyettesíthető olyan biztosítékkal, amely olyan eszközöknek felel meg, amelyek a II. cím alkalmazásában nem minősülnek likvid eszköznek.

(7) A biztosítékként elhelyezett betétek a 27. vagy a 29. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, ugyanakkor adott esetben e cikk (1)–(6) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni rájuk.

(8) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlást kell feltételeznie a 30 naptári napon belül lejáró eszközfedezett értékpapírok, fedezett kötvények és más strukturált finanszírozási eszközök finanszírozásán keletkezett veszteségekre, ha ezeket az eszközöket maga a hitelintézet vagy a hitelintézet által szponzorált intézmény vagy különleges célú gazdasági egység bocsátotta ki.

(9) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlást kell feltételeznie az eszközfedezett kereskedelmi értékpapírok, értékpapírosítási program, értékpapír-befektetési eszközök és más hasonló finanszírozási eszközök finanszírozásán keletkezett veszteségekre. Ez a 100 %-os kiáramlási arány a lejáró összegre, vagy a potenciálisan visszaszolgáltató eszközök összegére, vagy a szükséges likviditásra alkalmazandó.

(10) A (8) és (9) bekezdés szerinti finanszírozási programnak erre a részére vonatkozóan a kapcsolódó likviditási keretet nyújtó hitelintézetnek a konszolidált program tekintetében nem kell kétszer elszámolnia a lejáró finanszírozási eszközt és a likviditási keretet.

(11) A fedezet nélkül kölcsönvett és 30 naptári napon belül lejáró eszközök esetében azzal a feltételezéssel kell élni, hogy azok teljes mértékben kifutnak, ami a likvid eszközök 100 %-os kiáramlásához vezet, kivéve, ha az értékpapírok tulajdonosa a hitelintézet, de nem képezik részét a hitelintézet likviditási pufferének.

(12) Az elsődleges ügynöki szolgáltatási tevékenységet illetően, ha a hitelintézet belső nettósítással finanszírozza az egyik ügyfél eszközeit egy másik ügyfél rövid eladásával szemben, az ilyen ügyleteknél a függő kötelezettségre 50 %-os kiáramlást kell alkalmazni, mivel az ügyféleszközök kivonása esetén a hitelintézet kiegészítő finanszírozási forrás keresésére kényszerülhet a pozíciók fedezése érdekében.

31. cikk

Hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásai

(1) E cikk alkalmazásában a likviditási keret olyan folyósítási kötelezettséget tartalmazó le nem hívott tartalék keret, amely az ügyfél adósságának refinanszírozására használható abban az esetben, ha az ügyfél nem tudja az adósságát a pénzügyi piacokon megújítani. Összegét az ügyfél által kibocsátott, fennálló és 30 naptári napon belül lejáró adósság azon részeként kell meghatározni, amelyhez a keret szolgál védőhálóként. A likviditási keretnek azt a részét, amely olyan adósság biztosítéka, amely nem 30 naptári napon belül jár le, ki kell zárni a keret meghatározásának terjedelméből. A keret további kapacitását folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretként kell kezelni az e cikkben meghatározott, kapcsolódó lehívási aránnyal. A vállalatok számára kialakított általános működőtőke-kereteket nem likviditási keretnek, hanem hitelkeretnek kell tekinteni.

(2) A hitelintézetnek a hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásait úgy kell kiszámítania, hogy a hitelkeretek és likviditási keretek összegét megszorozza a (3)–(5) bekezdésben foglalt megfelelő kiáramlási arányokkal. A folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásait a 30 naptári napon belül lehívható maximális összeg százalékaként kell meghatározni, a kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételekre a 23. cikk értelmében alkalmazandó likviditási követelmények és a hitelintézetnek nyújtott, a 9. cikk szerint értékelt biztosíték értékével csökkentve, feltéve, hogy a biztosíték eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:

- a) a hitelintézet ismételten felhasználhatja vagy jelzáloggal megterhelheti;
- b) likvid eszköz formájában tartják, de nem része a likviditási puffernek; és
- c) nem olyan eszköz, amelyet a keretben részt vevő partner vagy annak valamely társult vállalata bocsátott ki.

Ha a szükséges információk a hitelintézet rendelkezésére állnak, a hitelkeretből és likviditási keretből lehívható maximális összeget a partner saját kötelezettségeire vagy az előre meghatározott, szerződésben rögzített, 30 naptári napos időszakban esedékessé váló lehívási ütemtervre tekintettel lehívható legmagasabb összegként kell meghatározni.

(3) Ha lakossági betét kitétségi osztályhoz tartozónak minősülnek, a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretből és a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keretből a következő 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 5 %-os szorzót kell alkalmazni.

(4) Az alábbi feltételek teljesülése esetén a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretből 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 10 %-os szorzót kell alkalmazni:

- a) nem minősülnek lakossági betét kitétségi osztályba tartozónak;
- b) olyan ügyfélnek nyújtották, aki nem pénzügyi ügyfél, ideértve a pénzügyi szektoron kívüli vállalkozásokat, a kormányzatokat, a központi bankokat, a multilaterális fejlesztési bankokat és a közszektorbeli intézményeket;
- c) nem olyan célból nyújtották, hogy helyettesítse az ügyfél finanszírozását, olyan esetekben, amikor az a finanszírozási szükségletét a pénzügyi piacokon nem tudja fedezni.

(5) A folyósítási kötelezettséget tartalmazó le nem hívott likviditási keretből a következő 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 30 %-os szorzót kell alkalmazni a (4) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén, és 40 %-ot a magánbefektetési társaságnak nyújtott keretek esetében.

(6) Azon folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keret le nem hívott összegét, amelyet azzal a céllal bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírokon kívüli eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni olyan mértékben, amilyen mértékben az meghaladja az adott különleges célú gazdasági egység ügyfelektől vásárolt eszközeinek összegét, és ha a lehívható maximális összeget a szerződés a vásárolt eszközök összegére korlátozza.

(7) A 16. cikkben említett rendszerhez vagy hálózathoz tartozó központi hitelintézetnek 75 %-os szorzót kell alkalmaznia a tag hitelintézet rendelkezésére tartott likviditásfinanszírozásra, ha a tag hitelintézet a likviditásfinanszírozást a 16. cikk (2) bekezdésének megfelelően likvid eszközként kezelheti. A 75 %-os kiáramlási arányt a likviditásfinanszírozás rendelkezésre tartott tőkeösszegére kell alkalmazni.

(8) Az egyéb le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretből és le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keretből 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre a hitelintézetnek az alábbiak szerinti megfelelő kiáramlási arányt kell alkalmaznia:

- a) 40 % a hitelintézeteknek nyújtott hitel- és likviditási keretekre és más szabályozott pénzügyi intézményeknek, például biztosítóknak, befektetési vállalkozásoknak, KBF-eknek vagy nem nyílt végű befektetési formának nyújtott hitelkeretekre;

- b) 100 % a hitelintézet által a (6) bekezdésben említettektől eltérő különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott likviditási keretekre, és az olyan megállapodásokra, amelyek értelmében az intézménynek valamely különleges célú gazdasági egységtől kell eszközt vásárolnia vagy csereügylet keretében átvennie;
- c) 100 % az a) és b) pontban és az (1)–(7) bekezdésben nem említett pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitel- és likviditási keretekre.

(9) Az (1)–(8) bekezdéstől eltérve, az a hitelintézet, amelyet legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata hozott létre vagy támogat, a (3)–(4) bekezdésekben meghatározott kezelést olyan hitelkeretekre és likviditási keretekre is alkalmazhatja, amelyeket valamely kedvezményes hitelt nyújtóknak kedvezményes hitelek közvetett vagy közvetlen finanszírozásának kizárólagos céljával biztosítanak, feltéve, hogy ezek a hitelek megfelelnek a kiáramlási arányokra vonatkozó, a (3) és (4) bekezdésben említett követelményeknek.

A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve a hitelintézet szimmetrikus ki- és beáramlást alkalmazhat, ha a kedvezményes hiteleket továbbadott hiteleként nyújtják közvetítőként eljáró másik hitelintézet közvetítésével.

Az e bekezdésben említett kedvezményes hitel kizárólag nem pénzügyi ügyfélnek nyújtható, piaci alapot kizárva, non-profit jelleggel, az Unió vagy az adott tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai céljainak előmozdítása érdekében. Az ilyen keretből csak a kedvezményes kölcsön iránti ésszerűen várható keresletet követően és csak a kereslet összegéig lehet forrásokat lehívni, azzal a feltétellel, hogy a folyósított összegek felhasználásáról később jelentés készül.

(10) A hitelintézetnek 100 %-os szorzót kell alkalmaznia a 30 naptári napon belül esedékessé váló, a 23–31. cikkben említetteken kívüli kötelezettségekből eredő valamennyi likviditáskiáramlásra.

3. FEJEZET

Likviditásbeáramlás

32. cikk

Beáramlások

(1) A likviditásbeáramlást 30 naptári napos időszak tekintetében kell mérni. Kizárólag az olyan kitétségekből származó szerződéses beáramlásokat lehet figyelembe venni, amelyek még nem késedelmesek, és amelyek esetében a hitelintézetnek 30 naptári napos időszakon belül nincs oka nemteljesítést feltételezni.

(2) A likviditásbeáramlások 100 %-os beáramlási arányt alkalmazva kerülnek figyelembevételre, ideértve különösen a következő beáramlásokat:

a) központi bankoktól és pénzügyi ügyfelektől esedékes pénzügyi összegek. Az utóbbi vonatkozásában különösen az alábbi ügyletekből eredő beáramlásokra alkalmazandó 100 %-os beáramlási arány:

i. 30 naptári napon belül lejáró értékpapírok;

ii. 30 naptári napnál rövidebb hátralévő futamidejű, az 575/2013/EU rendelet 162. cikke (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett kereskedelemfinanszírozási ügyletek;

b) a főbb indexekben lévő részvény jellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve, ha nincs a likvid eszközökkel való többszörös figyelembevétel. Ezek a pénzügyi összegek magukban foglalják a szerződésben rögzítetten 30 naptári napon belül esedékessé váló pénzügyi összegeket, mint például a főbb indexekből származó készpénz-osztalékot, és a részvények után járó készpénzt, a már értékesített, de még el nem számolt eszközöket, ha azokat nem veszik figyelembe likvid eszközökként a II. címnek megfelelően.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az e bekezdésben meghatározott beáramlásokra a következő követelmények alkalmazandók:

a) a nem pénzügyi ügyfelektől esedékes tőketörlesztési célú pénzügyi összegeket értékük 50 %-a vagy az ügyfelek felé tett, finanszírozás nyújtására vonatkozó szerződéses kötelezettségvállalás közül a nagyobbal csökkenteni kell. E pont alkalmazásában nem pénzügyi ügyfelek a vállalatok, a kormányzatok, a multilaterális fejlesztési bankok és a közszektorbeli intézmények; Ettől eltérve, az a hitelintézet, amely felé a 31. cikk (9) bekezdésében említett kötelezettségvállalást tettek abból a célból, hogy kedvezményes hitelt folyósítsanak egy végső kedvezményezettnek vagy hasonló kötelezettségvállalást kapott multilaterális fejlesztési banktól vagy közszektorbeli intézménytől, az említett kedvezményes kölcsönnek megfelelő kötelezettségvállalás kapcsán elszámolt kiáramlás összegéig a beáramlást is figyelembe veheti.

b) likvid eszközökkel biztosított, az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes összegek a likvid eszközök II. címnek megfelelően

alkalmazandó haircut-tal korrigált értékéig nem vehetők figyelembe. A fennmaradó érték tekintetében esedékes pénzüsszegek, illetve, ha azok biztosítékául a II. cím szerinti likvid eszközöknek nem minősülő eszközök szolgálnak, teljes egészében vehetők figyelembe. Nem vehető figyelembe a beáramlás, ha a biztosítékot a 30. cikk (5) bekezdése szerint rövid pozíció fedezésére használják;

- c) a szerződéses, lejáró nem likvid eszköz fedezettel szembeni, értékpapír-ügylethez kapcsolódó letéti hitelekkel származó pénzeszközökre 50 %-os beáramlási arány érvényes. Ezeket a beáramlásokat kizárólag akkor lehet figyelembe venni, ha a hitelintézet nem használja a hitelre eredetileg kapott biztosítékot rövid pozíciók fedezeteként.
- d) azokat az esedékes pénzüsszegeket, amelyeket az ezekkel a pénzeszközökkel tartozó hitelintézet a 27. cikknek megfelelően kezel, a 27. cikk (3) bekezdésében említett központi intézménynél elhelyezett betétek kivételével, a megfelelő szimmetrikus beáramlási aránnyal kell megszorozni. Ha nem állapítható meg a kapcsolódó arány, 5 %-os beáramlási arányt kell alkalmazni;
- e) a 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek a kölcsönadott eszközök likviditási értékét a kölcsönvett eszközök likviditási értékével összehasonlítva kapott többlet vonatkozásában beáramlást eredményeznek;
- f) ha a biztosítékot, melyhez 30 napon belül lejáró fordított repoügylet, értékpapír-kölcsönvétel vagy biztosítéki csereügylet keretében jutnak hozzá, további fedezetként, illetve 30 napon túlnyúló rövid pozíciók fedezésére használják fel, akkor a hitelintézet azzal a feltételezéssel él, hogy az említett fordított repoügylet vagy értékpapír-kölcsönvétel további készpénz-beáramlás létrehozása nélkül megújításra kerül, amint azt a rövid pozíció fedezésének vagy a megfelelő értékpapírok visszavásárlásának igénye megköveteli. A rövid pozíciók magukban foglalják azt a két esetet, amikor a megfelelő nyilvántartásban a hitelintézet rövide eladással értékesített értékpapírt azonnali ügyletben kereskedési vagy fedezeti stratégia részeként, és azt az esetet is, amikor a hitelintézet rövid pozícióban van valamely értékpapír vonatkozásában a megfelelő repo-nyilvántartásban, kölcsönvett egy értékpapírt egy adott időszakra és kölcsönadta az értékpapírt egy hosszabb időszakra;
- g) a le nem hívott hitelkereteket vagy likviditási kereteket és a központi bankon kívüli szervezettől kapott egyéb kötelezettségvállalásokat, valamint a 34. cikkben említetteket nem lehet figyelembe venni. A 14. cikknek megfelelően likvid eszközöknek minősülő, központi banki le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási kereteket nem lehet beáramlásként figyelembe venni;
- h) azokból az értékpapírokból származó pénzeszközöket, amelyeket maga a hitelintézet vagy kapcsolt társaság bocsátott ki, nettó alapon kell figyelembe venni az e cikknek megfelelően a mögöttes eszközre alkalmazandó beáramlási arány alapján alkalmazott beáramlási aránnyal;
- i) azokat az eszközöket, amelyeknek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlási aránnyal kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi a hitelintézet számára az elállást vagy a 30 napon belüli kifizetés kérését.

(4) A (3) bekezdés a) pontja nem alkalmazandó azon, az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes pénzüsszegekre, amely ügyletek biztosítékául likvid eszközök szolgálnak a II. címmel összhangban, a (3) bekezdés b) pontjában említettek szerint. Az ügyletek kereskedési eszközeinek védelmére vonatkozó szabályozói követelményekkel összhangban elkülönített számlákon tartott egyenlegek felszabadításából származó beáramlások teljes mértékben veendő figyelembe, feltéve, hogy ezeket az elkülönített számlákat a II. címben meghatározott likvid eszközökben tartják.

(5) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat nettó alapon kell kiszámítani a 21. cikkben említett módon, és arra 100 %-os szorzót kell alkalmazni nettó beáramlás esetén.

(6) A hitelintézet nem veheti figyelembe a II. címben említett likvid eszközökből származó beáramlásokat, kivéve az eszközök után esedékessé váló azon kifizetéseket, amelyeket az eszköz piaci értéke nem tükröz.

(7) A hitelintézet az újonnan vállalt kötelezettségekből származó beáramlásokat nem veheti figyelembe.

(8) A hitelintézet azon likviditásbeáramlásokat, amelyek devizakiviteli-/behozatali korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban esedékesek, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak az adott harmadik országban vagy az adott pénznemben denominált kiáramlásoknak megfelelő mértékig veheti figyelembe.

33. cikk

A beáramlások felső korlátja

(1) A hitelintézetnek a likviditáskiáramlások 2. fejezetben meghatározott teljes összegének 75 %-ában kell korlátoznia a likviditásbeáramlások figyelembevételét, kivéve a (2), a (3) vagy a (4) bekezdésnek megfelelően mentesített beáramlásokat.

(2) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően a hitelintézet részben vagy egészben mentesítheti az (1) bekezdésben említett felső korlát alól a következő likviditásbeáramlásokat:

- a) olyan beáramlások, amelyeknél a likviditás biztosítója a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata vagy a hitelintézettel 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban álló vállalkozás;
- b) az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (6) vagy (7) bekezdésében meghatározott kezelés alá tartozó szervezetek csoportjához tartozó más hitelintézetnél elhelyezett betétekből származó beáramlások;
- c) a 26. cikkben említett beáramlások, köztük a jelzáloghitelezéshez kapcsolódó hitelek, vagy a 31. cikk (9) bekezdésében említett kedvezményes hitelek, továbbá azoktól a multilaterális fejlesztési bankoktól vagy közszektorbeli intézményektől származó beáramlásokat, amelyeken keresztül a hitelintézet közvetített.

(3) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően a szakosított hitelintézetek mentesülhetnek a beáramlások felső korlátja alól, ha fő tevékenységük lízing és faktoring, kivéve a (4) bekezdésben felsorolt tevékenységeket, és az (5) bekezdésben foglalt feltételek teljesülésének esetét.

(4) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően, a szakosított hitelintézetek az (5) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén 90 %-os felső korlátot alkalmazhatnak, ha a fő tevékenységük:

- a) gépjármű-vásárlás finanszírozása;
- b) a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott fogyasztói hitel.

(5) A (3) bekezdésben említett hitelintézet akkor mentesülhet a beáramlásokra vonatkozó felső korlát alól és a (4) bekezdésben említett hitelintézet akkor alkalmazhatja a magasabb 90 %-os felső korlátot, ha megfelel a következő feltételeknek:

- a) az alábbi tényezőket figyelembe véve az üzleti tevékenység alacsony likviditási kockázati profilú:
 - i. a beáramlások időben egybe esnek a kiáramlásokkal;
 - ii. egyedi szinten a hitelintézet lakossági betétekből való finanszírozása nem jelentős;
- b) egyedi szinten a (3) vagy (4) bekezdésben említett fő tevékenység aránya meghaladja a mérlegfőösszeg 80 %-át;
- c) az eltérést az éves jelentésben nyilvánosságra hozzák.

Az illetékes hatóság – indoklást mellékelve – tájékoztatja az EBH-t a mentesült vagy magasabb felső korlátot alkalmazó szakosított hitelintézetekről. Az EBH közzéteszi és frissíti a mentesült vagy magasabb felső korlátot alkalmazó szakosított hitelintézetek jegyzékét. Az EBH jogosult igazoló dokumentumokat kérni.

(6) Az illetékes hatóság jóváhagyása esetén a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott mentességek egyedi és a 2. cikk (3) bekezdése e) pontjának megfelelően összevont alapon is alkalmazhatók.

(7) A hitelintézetnek az e rendelet II. mellékletében meghatározott képlet alkalmazásával a beáramlási felső korlátot figyelembe véve kell meghatároznia a nettó likviditáskiáramlás összegét.

34. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli beáramlások

(1) A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve, az illetékes hatóság a le nem hívott hitelkeretekre és likviditási keretekre valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén eseti alapon magasabb beáramlási arány alkalmazását engedélyezheti:

- a) indokolt magasabb beáramlást várni még a szolgáltató idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszének együttes bekövetkeztét feltételezve is;
- b) a partner a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata vagy a hitelintézettel a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban áll, vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja vagy az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében említett hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;
- c) amikor a beáramlási arány meghaladja a 40 %-ot, a partner a kapcsolódó szimmetrikus kiáramlási arányt alkalmazza a 31. cikktől eltérve;
- d) a hitelintézet és a partner székhelye ugyanabban a tagállamban van.

(2) Ha a hitelintézet és a partner hitelintézet székhelye más tagállamban van, az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel alkalmazásától, ha az (1) bekezdésben foglalt kritériumokon kívül az alábbi a)–c) kiegészítő objektív kritériumok is teljesülnek:

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditási kockázati profillal rendelkezik;
- b) jogilag kötelező erejű megállapodás és kötelezettségvállalás áll fenn a csoport tagjai között a hitel- vagy likviditási keretet illetően;
- c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe vette a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.

Az illetékes hatóságok teljes körűen egyeztetnek az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően annak meghatározása céljából, hogy az e bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülnek-e.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülése esetén a likviditás kedvezményezettjének illetékes hatósága legfeljebb 40 %-os kedvezményes beáramlási arányt alkalmazhat. Mindazonáltal mindkét illetékes hatóság jóváhagyása szükséges a 40 %-ot meghaladó kedvezményes arányhoz, amelyet szimmetrikusan kell alkalmazni.

Ha 40 %-ot meghaladó kedvezményes beáramlási arány alkalmazásának engedélyezésére kerül sor, az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t a (2) bekezdésben említett folyamat eredményéről. Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az ilyen magasabb beáramlásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Tagállam által garantált banki eszközökkel kapcsolatos szerzett jogok

(1) Valamely tagállam központi kormányzatának garanciáját élvező hitelintézet által kibocsátott eszközök kizárólag akkor minősülnek 1. szintű eszköznek, ha

- a) a garanciát maximalizált összegben nyújtották, illetve tartják rendelkezésre 2014. június 30. előtt;
- b) a garancia közvetlen, explicit, visszavonhatatlan és feltétel nélküli, és nemteljesítés esetén fedezi az esedékes tőke- és kamattörlesztést.

(2) Ha a garantőr valamely tagállam regionális kormányzata vagy helyi hatósága, a garantált eszköz kizárólag akkor minősül 1. szintű eszköznek, ha a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitettségeket a központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően és a garancia megfelel az (1) bekezdésben foglalt követelményeknek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett eszközök mindaddig 1. szintűnek minősülnek, amíg az érintett kibocsátóval vagy eszközeivel kapcsolatban a garancia – adott esetben időről időre módosítva vagy helyettesítve – él. Akkor is, ha a kibocsátó vagy eszközei javára kibocsátott garancia összege 2014. június 30-a után bármikor megemelésre kerül, az eszközök kizárólag az ezen időpont előtt rendelkezésre tartott garancia maximális összegéig minősülnek likvid eszköznek.

(4) Az ebben a cikkben említett eszközökre ugyanazok a követelmények alkalmazandók, mint amelyek az e rendelet értelmében azokra az 1. szintű eszközökre vonatkoznak, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatok, helyi hatóságok vagy a közszektorbeli intézmények tartozásait képviselik, vagy általuk garantáltak.

(5) Ha a hitelintézet vagy eszközei egy garanciarendszer kedvezményezettjei, e cikk alkalmazásában a rendszert mint egészet kell garanciának tekinteni.

36. cikk

Tagállami támogatásban részesülő, értékvesztett eszközöket kezelő intézményekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) 2023. december 31-ig az alábbi tagállami támogatásban részesülő, értékvesztett eszközöket kezelő intézmények által kibocsátott elsőbbségi kötvények minősülnek 1. szintű eszközöknek:

- a) Írország: National Asset Management Agency (NAMA);
- b) Spanyolország: a Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

c) Szlovénia: Bankieszköz-kezelő Társaság, amely a Szlovén Köztársaságnak a bankok stabilitásának erősítésére irányuló intézkedéseiről szóló törvény keretében jött létre.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszközökre ugyanazok a követelmények alkalmazandók, mint amelyek az e rendelet értelmében azokra az 1. szintű eszközökre vonatkoznak, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatok, helyi hatóságok vagy a közszektorbeli intézmények tartozásait képviselik, vagy általuk garantáltak.

37. cikk

A lakóingatlanl fedezett hitelekkel fedezett értékpapírosításokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 13. cikktől eltérve, a 2015. október 1. előtti olyan értékpapírosítások, amelyeknek mögöttes kitétségei lakóingatlanl fedezett hitelek a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említettek szerint, 2B. szintű eszköznek minősülnek, ha a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában meghatározott, a hitel fedezettségére vagy a hitel/jövedelem arányra vonatkozó követelmények kivételével a 13. cikkben meghatározott összes követelményt teljesítik.

(2) A 13. cikktől eltérve, a 2015. október 1. utáni azon értékpapírosítások, amelyeknek mögöttes kitétségei olyan lakóingatlanl fedezett hitelek a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említettek szerint, amelyek nem teljesítik az említett pontban meghatározott, átlagos fedezettségre vagy hitel/jövedelem arányra vonatkozó követelményeket, 2025. október 1-jéig 2B. szintű eszköznek minősülnek, feltéve, hogy a mögöttes kitétségek olyan lakóingatlanl fedezett hitelek, amelyek az odaítélésük időpontjában nem tartoztak a hitel/jövedelem arányt szabályozó nemzeti jogszabály hatálya alá, és az ilyen lakáshiteleket 2015. október 1-jét megelőzően ítélték oda.

38. cikk

A likviditásfedezeti ráta bevezetésére vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Az 575/2013/EU rendelet 460. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a 4. cikkben meghatározott likviditásfedezeti rátát az alábbiak szerint kell bevezetni:

- a) a likviditásfedezeti követelmény 60 %-a 2015. október 1-jétől;
- b) 70 % 2016. január 1-jétől;
- c) 80 % 2017. január 1-jétől;
- d) 100 % 2018. január 1-jétől.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (5) bekezdésével összhangban, a tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírhatják a tagállami szinten engedélyezett hitelintézetek vagy azok valamely alcsoportja számára, hogy a kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelményeknek az e rendelettel összhangban történő, teljes, 100 %-os szinten való bevezetéséig is feleljenek meg magasabb, legfeljebb 100 %-os likviditásfedezeti követelménynek.

39. cikk

Hatálybalépés

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2015. október 1-jétől kell alkalmazni.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

A likviditási puffer összetételének meghatározására alkalmazandó képletek

1. A hitelintézetnek az e mellékletben ismertetett képleteket kell alkalmaznia likviditási pufferének 17. cikk szerinti meghatározására.
2. A likviditási puffer számítása: a számítás időpontjától a hitelintézet likviditási puffere egyenlő:
 - a) az 1. szintű eszközök összegével; plusz
 - b) a 2A. szintű eszközök összegével; plusz
 - c) a 2 B. szintű eszközök összegével;csökkentve az alábbiak közül a kisebb összegűvel:
 - d) a), b) és c) összege; vagy
 - e) az e melléklet 3. és 4. pontja szerint kiszámított „likvideszköztöbblet” összege.
3. A „likvideszköztöbblet” összege: ez az összeg az alábbiakban meghatározott elemeket tartalmazza:
 - a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes – 1. szintű fedezett kötvényeket nem tartalmazó – 1. szintű likvid eszköz értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származtatott ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
 - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 1. szintű fedezett kötvény haircut alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
 - c) a fedezett, 2A. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2A. szintű eszköz haircut alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél; és
 - d) a fedezett, 2B. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2B. szintű eszköz haircut alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifutásakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél.
4. A „likvideszköztöbblet összegének” számítása: ez az összeg egyenlő:
 - a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege; plusz
 - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege; plusz
 - c) a 2A. szintű eszközök kiigazított összege; plusz
 - d) a 2 B. szintű eszközök kiigazított összege;csökkentve az alábbiak közül a kisebb összegűvel:
 - e) a), b) c) és d) összege;
 - f) $100/30 \times a)$;
 - g) $100/60 \times a)$ és b) összege;
 - h) $100/85 \times a)$, b) és c) összege.

5. A bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezett kölcsön-ügylet, eszközcsere- vagy fedezett származékos ügylet kifizetésének figyelembevételét és a fenti felső korlátok alkalmazását követően a likviditási puffer összetételét a 17. cikkkel összhangban az alábbiak szerint kell meghatározni:

a'' (a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= a (a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt)

b'' (a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

ahol b = a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt

c'' (a 2A. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

ahol c = a 2A. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt

d'' (a 2B. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása után)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

ahol d = a 2B. szintű eszközök kiigazított összege a felső korlát alkalmazása előtt

II. MELLÉKLET

A nettó likviditáskiáramlás kiszámítására alkalmazandó képletek

NLO = Nettó likviditáskiáramlás

TO = Összes kiáramlás

TI = Összes beáramlás

FEI = Teljes egészükben mentesített beáramlások

IHC = Beáramlások a kiáramlások 90 %-ának megfelelő, magasabb felső korláttal

IC = Beáramlások a kiáramlások 75 %-ának megfelelő felső korláttal

A nettó likviditáskiáramlás összege: a teljes kiáramlás mínusz a felső korlát alól teljesen mentesített beáramlások miatti csökkentés, mínusz a 90 %-os felső korlát alá tartozó beáramlások miatti csökkentés, mínusz a 75 %-os felső korlát alá tartozó beáramlások miatti csökkentés

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/62 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2014. október 10.)****az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a tőkeáttételi mutató tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 456. cikke (1) bekezdésének j) pontjára,

mivel:

- (1) Az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének megfelelően számított tőkeáttételi mutatót az intézményeknek 2015. január 1-jétől kezdődően nyilvánosságra kell hozniuk, és a Bizottság felhatalmazást kapott, hogy ezt megelőzően a tőkeáttételi mutató kiszámításához használandó tőke és kitettség mérését módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el annak érdekében, hogy az intézmények adatszolgáltatása alapján feltárt hiányosságokat orvosolja.
- (2) Különbségek vannak a szolgáltatott adatokban szereplő, az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének (2) bekezdésében említett tőkeáttételi mutatók között abból fakadóan, hogy az intézmények eltérő módon értelmezik az értékpapír-finanszírozási és a repoügyletekben alkalmazott biztosíték nettósítását. Ezek az értelmezési és adatszolgáltatásbeli eltérések az Európai Bankhatóság 2014. március 4-én kiadott elemző jelentését követően váltak nyilvánvalóvá.
- (3) Mivel az 575/2013/EU rendelet rendelkezései a bázeli előírások rendelkezéseit tükrözik, a bázeli szabályozás hiányosságait orvosló megoldások alkalmasak a tőkekövetelmény-rendelet érintett rendelkezései vonatkozó hiányosságainak orvoslására is.
- (4) A Bázeli Bizottság 2014. január 14-én elfogadta a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó, felülvizsgált szabály szövegét, amely különösen az értékpapír-finanszírozási és a repoügyletekre vonatkozóan tartalmaz további, a méréssel és a nettósítással összefüggő rendelkezéseket. Az 575/2013/EU rendeletben rögzített, a tőkeáttételi mutató kiszámítására vonatkozó rendelkezéseknek a nemzetközileg elfogadott szabályokkal való harmonizációja révén kiküszöbölhető az értékpapír-finanszírozási és repoügyletekben alkalmazott biztosíték nettósítására vonatkozó eltérő intézményi értelmezésekből fakadó probléma, továbbá a harmonizáció erősíti a nemzetközi összehasonlíthatóságot és egyenlő feltételeket teremt az Unióban létrehozott és nemzetközileg is aktív intézmények számára.
- (5) A központi szerződő feleken keresztül történő, az Unióban széles körben elterjedt alapvető modell szerint végzett klíring a tőkeáttételt kétszeresen számítja be a klíringtag intézmény kitettségértékébe.
- (6) Az értékpapír-finanszírozási, különösen a repoügyletek minősített központi szerződő fél közvetítésével történő elszámolása előnyökkel járhat – mint például a multilaterális nettósítás és a stabil biztosítékkezelési folyamatok –, ami erősíti a pénzügyi stabilitást. Éppen ezért ésszerű engedélyezni az ugyanazon minősített központi szerződő fél közvetítésével kötött repoügyletekhez és fordított repoügyletekhez kapcsolódó készpénzkövetelések és -kötelezettségek nettósítását.
- (7) Azok a repoügyletek, amelyek – megállapodásban rögzített felmondási idővel – bármikor felmondhatók, a felmondási idővel azonos hosszúságú explicit futamidővel rendelkező ügyleteknek, az „ugyanazon explicit végső teljesítési nap” követelményét pedig teljesülnie kell tekinteni annak érdekében, hogy ezek az ügyletek elismerhetőnek minősüljenek az ugyanazon partnerrel kötött repoügyletekhez és fordított repoügyletekhez kapcsolódó készpénzkövetelések és -kötelezettségek nettósítása céljából.
- (8) A felülvizsgált tőkeáttételi mutató várhatóan a tőkeáttétel pontosabb mérését eredményezi, továbbá az Unióban létrehozott intézményeknél kialakuló tőkeáttétel-felhalmozódás arányos korlátjaként szolgál.
- (9) A tőkeáttételi mutató negyedéves adatszolgáltatási időszak végén való jelentése – a három hónapos átlagon nyugvó adatszolgáltatás helyett – jobban hozzáilleszti a tőkeáttételi mutatót a hosszú távú fizetőképességgel kapcsolatos adatszolgáltatáshoz.

⁽¹⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

- (10) Az intézmények által kibocsátott, eladott hitelkockázati fedezet esetében a piaci érték szerinti értékelési módszer helyett a bruttó névérték alkalmazása megfelelőbben tükrözi a tőkeáttételt.
- (11) A tőkeáttételi mutató számítása során alkalmazott konszolidáció terjedelmét harmonizálni kell a kockázati súlyozású tőkemegfelelési mutatók meghatározása során alkalmazott konszolidáció szabályozói terjedelmével.
- (12) Az e rendelettel bevezetett változások várhatóan az intézmények által nyilvánosságra hozott tőkeáttételi mutatók jobb összehasonlíthatóságát eredményezik és segítséget nyújtanak abban, hogy a piaci szereplők ne kapjanak megtévesztő információkat az intézmények tényleges tőkeáttételéről. Ennek érdekében szükséges, hogy ez a rendelet a lehető leghamarabb hatályba lépjen.
- (13) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet az alábbiak szerint módosul:

1. A 429. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„429. cikk

A tőkeáttételi mutató számítása

(1) Az intézmények a (2)–(13) bekezdésben meghatározott módszertannak megfelelően számítják ki tőkeáttételi mutatójukat.

(2) A tőkeáttételi mutató az intézmény tőkemennyisége osztva az intézmény teljes kitettségének mértékével, százalékban kifejezve.

Az intézmények az adatszolgáltatási referencia-időpontban számítják ki a tőkeáttételi mutatót.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a tőkemennyiség az alapvető tőke.

(4) A teljes kitettség mértéke az alábbi kitettségértékek összege:

a) az (5) bekezdésben említett eszközök, amennyiben azokat nem vonták le a (3) bekezdésben említett tőkemennyiség meghatározása során;

b) a (9) bekezdésben említett származtatott ügyletek;

c) többlet a repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek partnerkockázatára, ideértve a 429b. cikkben említett mérlegen kívüli ügyleteket is;

d) a (10) bekezdésben említett, mérlegen kívüli tételek.

(5) Az intézmények a következő elveknek megfelelően határozzák meg a II. mellékletben felsorolt szerződéseken és a hitelderivatívákon kívüli eszközök kitettségértékét:

a) az eszközök kitettségértéke a 111. cikk (1) bekezdésének első mondata szerinti kitettségérték;

b) a dologi vagy pénzügyi biztosítékok, a garanciák vagy a vásárolt hitelkockázat-mérséklések nem használhatók fel az eszközök kitettségértékének csökkentésére;

c) a kölcsönök nem nettósíthatók a betétekkel;

d) a repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek nem nettósíthatók;

(6) Az intézmények levonhatják az e cikk (4) bekezdésében meghatározott kitettségmértékből az elsődleges alapvető tőkéből a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően levont összegeket.

(7) Az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy az intézmény ne vegye figyelembe kitettségmértékben azokat a kitettségeket, amelyek a 113. cikk (6) bekezdésében rögzített módon kezelhetők. Az illetékes hatóság kizárólag akkor adhatja meg ezt az engedélyt, ha a 113. cikk (6) bekezdésének a)–e) pontjában rögzített valamennyi feltétel teljesül és megadták a 113. cikk (6) bekezdésében meghatározott jóváhagyást.

(8) Az (5) bekezdés d) pontjától eltérve az intézmények nettó alapon határozhatják meg az ugyanazon partnerrel kötött repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügyletkező kapcsolódó hitelek készpénzköveteléseinek vagy -kötelezettségeinek kitettségmentékét, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ügyleteknek ugyanaz az explicit végső teljesítési napja;
- b) a partner követelésének és tartozásának egymással szembeni beszámítására vonatkozó jog jogi úton kikényszeríthető az összes alábbi helyzetben:
 - i. a szokásos üzletmenet során;
 - ii. nemteljesítés, hosszú távú fizetéseképtelenség és felszámolás esetén;
- c) a partnerek nettó módon és egyidejűleg szándékoznak elszámolni egymással, vagy az ügyletekre a nettó elszámolással funkcionálisan egyenértékű elszámolási mechanizmus vonatkozik.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában az elszámolási mechanizmus akkor funkcionálisan egyenértékű a nettó elszámolással, ha a teljesítés napján az e mechanizmus szerinti ügyletek pénzáramlásának nettó eredménye megegyezik a nettó elszámolás szerinti nettó összeggel.

(9) Az intézmények a 429a. cikkel összhangban határozzák meg a II. mellékletben felsorolt szerződések és a mérlegen kívüli származtatott ügyleteket is tartalmazó hitelderivatívák kitettségmentékét.

(10) Az intézmények a 111. cikk (1) bekezdésével összhangban határozzák meg – a hitelderivatívák, a repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügyletkező kapcsolódó hitelek és a II. mellékletben felsorolt szerződések kivételével – a mérlegen kívüli tételek kitettségmentékét. Az intézmények azonban nem csökkenthetik e tételek névértékét egyedi hitelkockázati kiigazítással.

A 166. cikk (9) bekezdésnek megfelelően, amikor a kötelezettségvállalás egy másik kötelezettségvállalás meghosszabbításához kapcsolódik, az egyedi kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó két egyenértékesítési tényező közül az alacsonyabb alkalmazandó. A 111. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett alacsony kockázatú, mérlegen kívüli tételek kitettségmentékére névértékük 10 %-ának megfelelő alsó küszöbérték alkalmazandó.

(11) A minősített központi szerződő fél klíringtag intézménye figyelmen kívül hagyhatja a kitettségmenték számításakor az alábbi tételek kereskedési kitettségeit, feltéve, hogy ezeket a kereskedési kitettségeket a minősített központi szerződő fél számolja el, továbbá, hogy ezek a kitettségek megfelelnek a 306. cikk (1) bekezdésének c) pontjában rögzített követelményeknek:

- a) a II. mellékletben felsorolt szerződések;
- b) hitelderivatívák;
- c) repoügyletek;
- d) értékpapírok vagy áruk kölcsönadása vagy kölcsönvétele;
- e) hosszú teljesítési idejű ügyletek;
- f) értékpapírügyletkező kapcsolódó hitelek.

(12) Ha a minősített központi szerződő fél klíringtag intézménye garantálja a minősített központi szerződő félnek, hogy a minősített központi szerződő féllel közvetlenül származtatott ügyletet kötő ügyfél teljesíteni fog, a kitettségmentékben a garanciából eredő kitettség az ügyféllel szembeni származtatott kitettségként veendő figyelembe a 429a. cikknek megfelelően.

(13) Amennyiben az általánosan elfogadott tagállami számviteli alapelvek lehetővé teszik a bizalmi vagyonek kezelés keretében kezelt eszközöknek a 86/635/EGK irányelv 10. cikkével összhangban történő mérlegen belüli elszámolását, akkor ezeket az eszközöket ki lehet hagyni a tőkeáttételi mutató definíciójában szereplő teljes kitétség mértékéből, feltéve, hogy megfelelnek az 1606/2002/EK rendelet értelmében alkalmazandó 39. nemzetközi számviteli standardban a nyilvántartás alóli mentesülésre előírt feltételeknek, illetve adott esetben az 1606/2002/EK rendelet értelmében alkalmazandó 10. nemzetközi pénzügyi beszámolási standardban a konszolidáció alóli mentesülésre előírt feltételeknek.

(14) Az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy az intézmény a kitétségértékben ne vegye figyelembe azokat a kitétségeket, amelyek esetében valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) közszektorbeli intézménnyel szembeni kitétségek;
- b) a 116. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint kezelik őket;
- c) olyan letétekből erednek, amelyeket az intézmény jogilag köteles az a) pontban említett közszektorbeli intézménynek közérdekű befektetés céljából átadni.”

2. A rendelet az alábbi 429a. és 429b. cikkel egészül ki:

„429a. cikk

Származtatott ügyletek kitétségértéke

(1) Az intézmények a 274. cikkben ismertetett módszerrel összhangban meghatározzák a II. mellékletben felsorolt szerződések és a mérlegen kívüli származtatott ügyleteket is tartalmazó hitelderivatívák kitétségértékét. Az intézmények a 299. cikk (2) bekezdésének a) pontját alkalmazzák a hitelderivatívák potenciális jövőbeni kitétségértékének meghatározásakor.

Az intézmények a hitelderivatívák potenciális jövőbeni kitétségértékének meghatározásakor a 299. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott elveket valamennyi hitelderivatívára alkalmazzák, nem csak a kereskedési könyvben nyilvántartottakra.

A kitétségérték meghatározása során az intézmények a 295. cikkel összhangban figyelembe vehetik a nováció és más nettósítási megállapodások hatásait. Az eltérő termékkategóriák közötti nettósítás nem alkalmazható. Megengedett azonban az intézmények számára a 272. cikk (25) bekezdésének c) pontjában említett termékkategórián és a hitelderivatívákon belüli nettósítás, ha a 295. cikk c) pontjában említett, eltérő termékkategóriák közötti szerződéses nettósítási megállapodás vonatkozik rájuk.

(2) Ha az alkalmazandó számviteli keret értelmében a származtatott ügylethez kapcsolódó biztosíték csökkenti az eszközök összegét, az intézmények a csökkentést visszairják.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézmények levonhatják a partnertől készpénzben kapott változó letétet a kitétségértéknek az aktuális pótlási költséget jelentő részéből, amennyiben – az alkalmazandó számviteli keret értelmében – a változó letétet még nem számolták el a kitétségérték csökkenéseként és az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) azokban az ügyletekben, amelyeket nem minősített központi szerződő fél közvetítésével számolnak el, a fogadó fél által kapott készpénzt nem különítik el;
- b) a változó letétet naponta számolják ki és váltják át a származtatottügylet-pozíciók piaci értéken történő értékelése alapján;
- c) a készpénzben kapott változó letét pénzneme megegyezik a származtatott ügylet elszámolási pénznemével;
- d) az átváltott változó letét az a teljes összeg, amelyre ahhoz lenne szükség, hogy a partnerre alkalmazandó küszöbértéknek és minimálisan átutalandó összegeknek megfelelő származtatott ügylet piaci értéken értékelt kitétségét meg lehessen szüntetni;
- e) az intézmény és a szerződés szerinti partnere közötti származtatott ügylet és változó letét egyetlen nettósítási megállapodás hatálya alá tartozik, amelyet az intézmény kockázatcsökkentésként kezelhet a 295. cikknek megfelelően.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában, ha a származtatott ügylet minősített nettósítási keretszerződés hatálya alá tartozik, az elszámolási pénznem a származtatott ügyletben, az irányadó minősített nettósítási keretszerződésben vagy a minősített nettósítási keretszerződés hiteltámogatási mellékletében meghatározott bármelyik pénznem.

Ha az alkalmazandó számviteli keret értelmében az intézmény a partnernek készpénzben fizetett változó letétet követelésként számolja el, az a)–e) pontban foglalt feltételek teljesülése esetén a követelést figyelmen kívül hagyhatja a kitettséggértékben.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- a) a kapott változó letét a kitettséggérték pozitív aktuális pótlási költséget jelentő részének erejéig vonható le;
- b) az intézmény a készpénzben kapott változó letétet nem használhatja a potenciális jövőbeli hitelkitettség csökkentésére, így a 298. cikk (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontja szerinti csökkentés céljából sem.

(5) Az (1) bekezdésben ismertetett kezelési módon kívül az intézmények az eladott hitelderivatívák kitettséggértékét úgy határozzák meg, hogy az eladott hitelderivatívában hivatkozott tényleges névértéket csökkentik az eladott hitelderivatíva vonatkozásában az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valószínű-változással. Az így kapott kitettséggérték tovább csökkenthető az ugyanezen kibocsátó vonatkozásában vásárolt hitelderivatíva tényleges névértékével, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az egy kibocsátó kockázatát fedező hitelderivatívák esetében a vásárolt hitelderivatívának olyan kibocsátóra kell vonatkoznia, amely azonos besorolású vagy az eladott hitelderivatíva alapjául szolgáló referenciakötelezettségnél hátrébb sorolt, továbbá az előrébb sorolt referenciaeszköz hiteleseménye hiteleseményt eredményezne a hátrébb sorolt eszközzel;
- b) ha az intézmény több kibocsátó egy csoportjára vásárol védelmet, a vásárolt védelem csak akkor számítható be a kibocsátók egy csoportjára eladott védelemmel szemben, ha a kibocsátók csoportja és az alárendeltség szintje mindkét ügyletben azonos;
- c) a vásárolt hitelderivatívák hátralévő futamideje megegyezik vagy meghaladja az eladott hitelderivatívák hátralévő futamidejét;
- d) az eladott hitelderivatívák kitettséggérték-többletének meghatározásakor a vásárolt hitelderivatíva névértékét csökkentik a vásárolt hitelderivatíva vonatkozásában az alapvető tőkében figyelembe vett pozitív valószínű-változással;
- e) ügyletrészsorozatba sorolt termékek esetében a védelemként vásárolt hitelderivatíva olyan referenciakötelezettséghez tartozik, amelynek besorolása megegyezik az eladott hitelderivatíva alapjául szolgáló referenciakötelezettségével.

Ha az eladott hitelderivatíva névértékét nem csökkentik a vásárolt hitelderivatíva névértékével, az intézmények az eladott hitelderivatíva potenciális jövőbeli kitettségét a potenciális jövőbeli kitettségnek az e cikk (1) bekezdésének, adott esetben a 274. cikk (2) bekezdésével vagy a 299. cikk (2) bekezdésének a) pontjával való együttes értelmezése szerint meghatározott teljes összegéből levonhatják. Ha a potenciális jövőbeli kitettséget a 298. cikk (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjával együttesen értelmezve határozzák meg, a PCE_{gross} csökkenthető az eladott hitelderivatívák potenciális egyedi jövőbeli kitettségének a nettó/bruttó arány kiigazítás nélkül számított értékével.

(6) Az intézmények nem csökkenthetik az eladott hitelderivatíva tényleges névértékét, ha a hitelvédelmet teljes hozam-csereügylettel vásárolják és a kapott nettó összeget nettó bevételként tartják nyilván, viszont nem tartják nyilván az eladott hitelderivatíva értékében bekövetkező és az alapvető tőkében tükröződő, a beszámítást ellentételező értékromlást.

(7) Több kibocsátó egy csoportjára vonatkozóan vásárolt hitelderivatívák esetében az intézmények csak akkor számolhatnak el az (5) bekezdés szerinti csökkenést az egyes kibocsátók vonatkozásában eladott hitelderivatívák után, ha a vásárolt védelem gazdaságilag egyenértékű a csoportban szereplő minden egyes kibocsátóra külön vásárolt védelemmel. Ha az intézmény több kibocsátó egy csoportjára vásárol hitelderivatívát, csak akkor számolhat el csökkenést az eladott hitelderivatívákra, ha a kibocsátók csoportja és az alárendeltség szintje mindkét ügyletben azonos.

(8) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények kizárólag akkor alkalmazhatják a 275. cikkben ismertetett módszert a II. melléklet 1. és 2. pontjában felsorolt szerződések kitettséggértékének meghatározására, ha e szerződések kitettséggértékének a 92. cikkben meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő meghatározására is ezt a módszert alkalmazzák.

Ha az intézmények a 275. cikkben ismertetett módszert alkalmazzák, nem csökkenthetik a kitettség mértékét a készpénzben kapott változó letét összegével.

429b. cikk

A repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügyletkehez kapcsolódó hitelek partnerkockázati többlete

(1) A 429. cikk (5) bekezdésével összhangban a repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügyletkehez kapcsolódó hitelek – köztük a mérlegen kívüli tételek – kitétséértékének meghatározásakor az intézmények figyelembe veszik az e cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint meghatározott partnerkockázati többletet.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a partnerrel szemben fennálló olyan ügyletek esetében, amelyekre nem vonatkozik a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás, a többletet (E_i^*) ügyletenként határozzák meg az alábbi képlet segítségével:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

ahol:

E_i az i ügyletben a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke;

C_i az i ügyletben a partnertől kapott értékpapírok vagy készpénz valós értéke.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a partnerrel szemben fennálló olyan ügyletek esetében, amelyekre a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás vonatkozik, a többletet (E_i^*) megállapodásonként határozzák meg az alábbi képlet segítségével:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

ahol:

E_i az i nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó ügyletekben a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke;

C_i az i nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó ügyletekben a partnertől kapott értékpapírok vagy készpénz valós értéke.

(4) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények a repoügyletek, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek, hosszú teljesítési idejű ügyletek és értékpapírügyletkehez kapcsolódó hitelek – köztük a mérlegen kívüli tételek – többletének meghatározására alkalmazhatják a 222. cikkben ismertetett módszert, 20 %-os küszöbértéket érvényesítve az alkalmazandó kockázati súlyra. Ezt azonban csak abban az esetben tehetik meg, ha ezen ügyletek kitétséértékének a 92. cikkben meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő meghatározására is ezt a módszert alkalmazzák.

(5) Amennyiben a repoügylet elszámolása az alkalmazandó számviteli keret szerint eladásként történik, az intézménynek vissza kell írnia az eladással kapcsolatban nyilvántartott valamennyi könyvelési tételt.

(6) Ha az intézmény megbízottként működik közre két fél közötti repoügyletekben, értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletekben, hosszú teljesítési idejű ügyletekben és értékpapírügyletkehez kapcsolódó hitelekben – köztük a mérlegen kívüli tételekben –, az alábbiak alkalmazandók:

- ha az intézmény kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal egy ügyféllel vagy partnerrel szemben, amely kötelezettség az ügyfél által kölcsönadott értékpapír vagy készpénz értéke és a kölcsönfelvevő által nyújtott biztosíték értéke közötti különbségre korlátozódik, a kitétség mértékében kizárólag a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott többlet vehető figyelembe;
- ha az intézmény nem vállal kártalanítási vagy garanciakötelezettséget egyik féllel szemben sem, az ügylet nem vehető figyelembe a kitétség mértékében;
- ha az intézmény gazdasági szempontú kitétsége az alapul szolgáló értékpapírral vagy készpénzzel szemben az ügyletben meghaladja a többlettel fedezett kitétséget, a kitétség mértékében az értékpapír vagy a készpénz teljes összegének megfelelő kitétséget is figyelembe kell venni."

2. cikk

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 10-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/63 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2014. október 21.)****a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 103. cikke (7) és (8) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/59/EU irányelv előírja a tagállamok számára finanszírozási rendszer vagy rendszerek létrehozását annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanálási eszközöket és hatásköröket. A szanálási keret hatékony működése érdekében ezeknek a szanálásfinanszírozási rendszereknek megfelelő pénzügyi forrásokkal kell rendelkezniük, és ezért hatáskört kapnak arra, hogy a területükön engedélyezett intézményektől és az uniós fióktelepektől (a továbbiakban: intézmények) előzetes hozzájárulást szedjenek be.
- (2) A tagállamok kötelesek nem csak az intézményektől, hanem a az említett irányelv 103. cikkének (1) bekezdése alapján az uniós fióktelepektől is előzetes hozzájárulást beszédni a szanálásfinanszírozási rendszerhez. Az uniós fióktelepekre is kiterjed a Bizottság felhatalmazása arra, hogy az említett irányelv 103. cikkének (7) és (8) bekezdése alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Mindazonáltal figyelembe véve, hogy a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 47. cikke értelmében az uniós fióktelepekre vonatkozó prudenciális követelmények és felügyeleti bánásmód a tagállamok felelősségi körébe tartozik, az ebben a felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott számos kockázatkiigazítási mértéket nem helyénvaló közvetlenül alkalmazni az uniós fióktelepekre. Ezért, noha az uniós fióktelepek nem tartoznak e rendelet hatálya alá, a Bizottság által egy jövőbeli felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kidolgozott célzott rendszer hatálya alá kerülhetnek.
- (3) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 6., 15., 16., 95. és 96. cikke alapján bizonyos befektetési vállalkozások, amelyek csak korlátozott szolgáltatások és tevékenységek végzésére rendelkeznek engedéllyel, nem tartoznak bizonyos tőke- és likviditási követelmények hatálya alá, vagy mentesíthetők azok alól. Következésképpen számos meghatározandó kockázatkiigazítási mérték nem alkalmazandó rájuk. Noha a tagállamok a 2014/59/EU irányelv 103. cikke (1) bekezdésének megfelelően kötelesek ezektől a befektetési vállalkozásoktól előzetes hozzájárulást beszédni, helyénvaló meghagyni a tagállamok kockázatkiigazítás-megállapítási hatáskörét e vállalkozások aránytalan megterhelésének elkerülése érdekében. Az említett befektetési vállalkozások ezért nem tartoznak e rendelet hatálya alá.
- (4) A 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy az irányelv hatálybalépésétől 2024. december 31-ig tartó időszakban a finanszírozási rendszereik rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjék a területükön engedélyezett összes intézmény biztosított betétei összegének legalább 1 %-át. Az említett időszakban a finanszírozási rendszerekbe irányuló hozzájárulásokat a célszint eléréséig időben a lehető legegyszerűbben kell elosztani, figyelembe véve az üzleti ciklusokat és azt a hatást, amelyet a prociklikus hozzájárulások gyakorolhatnak a hozzájáruló intézmények pénzügyi pozíciójára.
- (5) A 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az irányelv 102. cikkében meghatározott célszint elérése érdekében legalább évente kell hozzájárulást fizetni. A 2014/59/EU irányelv 103. cikkének

⁽¹⁾ HLL 173., 2014.6.12., 190. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (2) bekezdése alapján az éves hozzájárulásnak tükröznie kell az intézmény méretét, mivel a hozzájárulás alapját az adott intézmény kötelezettségei alapján meghatározott rögzített összeg képezi (alapvető éves hozzájárulás); másodsor, tükrözi az intézmény meghatározó tevékenységeinek kockázati szintjét, mivel az alapvető éves hozzájárulást az adott intézmény kockázati profiljával arányosan ki kell igazítani (kiegészítő kockázatkiigazítás). Egy intézmény mérete az intézmény által jelentett kockázat első mutatója. Minél nagyobb egy intézmény, annál valószínűbb, hogy válsághelyzet esetén a szanalási hatóság közérdeknek tartja az adott intézmény szanalását és a szanalási eszközök hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a szanalásfinanszírozási rendszer használatát.
- (6) Annak tisztázása érdekében, hogy a szanalási hatóságoknak hogyan kell az intézmények kockázati profiljával arányosan kiigazítaniuk a hozzájárulásokat, szükséges meghatározni azokat a kockázati pilléreket és mutatókat, amelyeket az intézmények kockázati profiljának, az alapvető éves hozzájárulás kockázatkiigazítási mechanizmusának és az alapvető éves hozzájárulásnak, mint a kockázatkiigazítás kiindulópontjának a meghatározásához fel kell használni. A 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésében említett kockázati kritériumokat kiegészítő elemeket úgy kell meghatározni, hogy fennmaradjanak a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek és az erős belső piac, elkerülve, hogy a tagállamok eltérő megközelítést alkalmazzanak a szanalásfinanszírozási rendszereikhez tett hozzájárulások kiszámítására. Ez lehetővé teszi, hogy az intézmények által a szanalásfinanszírozási rendszerekbe befizetett hozzájárulások a különböző banktípusok esetén összehasonlíthatók és kiszámíthatók legyenek, ami a belső piacon az egyenlő versenyfeltételek fontos eleme.
- (7) A 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével létrehozott Egységes Szanalási Testületet (a továbbiakban: a Testület) az említett rendelet és a 2014/59/EU irányelv alkalmazása céljából az érintett nemzeti szanalási hatóságnak kell tekinteni, ha olyan feladatokat végez vagy hatásköröket gyakorol, amelyeket az említett irányelv szerint a nemzeti szanalási hatóságnak kellene végeznie vagy gyakorolnia. Figyelembe véve, hogy a 806/2014/EU rendelet 70. cikkének (7) bekezdése felhatalmazza a Testületet arra, hogy a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdése alapján e rendelet alkalmazásával kiszámítsa az Egységes Szanalási Mechanizmusban részt vevő tagállamok finanszírozási rendszereit 2016. január 1-jétől felváltó Egységes Szanalási Alapba tett intézményi hozzájárulásokat, a szanalási hatóság e rendelet szerinti fogalmának magában kell foglalnia a Testületet is.
- (8) A hozzájárulások egyedi szintű kiszámítása csoportok esetében bizonyos kötelezettségek kétszeres figyelembevételéhez vezetne a csoporthoz tartozó különböző vállalkozások alapvető éves hozzájárulásának meghatározása során, mivel az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó vállalkozások egymással kötött megállapodásaihoz kapcsolódó kötelezettségek a csoporthoz tartozó vállalkozások alapvető éves hozzájárulásának meghatározásához figyelembe veendő összes kötelezettség részét képeznék. Csoportok esetében ezért tovább kell részletezni az alapvető éves hozzájárulás meghatározását, a csoporthoz tartozó vállalkozások összefonódottságának tükrözése és a csoporton belüli kitétségek kétszeres figyelembevételének elkerülése érdekében. A csoport részét képező vállalkozások, valamint az ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagját alkotó vagy ugyanahhoz a központi szervhez tartósan kapcsolt intézmények egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében az utóbbiakra ugyanaz a bánásmód alkalmazandó.
- (9) A csoporthoz tartozó vállalkozás alapvető éves hozzájárulásának kiszámítása céljából indokolt, hogy a figyelembe veendő összes kötelezettség ne tartalmazza az olyan szerződésekből eredő kötelezettségeket, amelyeket a csoporthoz tartozó vállalkozás más, ugyanazon csoporthoz tartozó vállalkozással kötött. Mindazonáltal az ilyen kivétel csak akkor lehetséges, ha a csoporthoz tartozó minden vállalkozás az Unióban letelepedett, bevonása teljes körű az egyazon konszolidált éves beszámolóba, megfelelő kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások alá tartozik, és ha a lényeges kötelezettségek esedékességgel azonnali teljesítésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem is várható. Ezáltal megakadályozható, hogy a kötelezettségek kizárásra kerüljenek a hozzájárulások számításai alapján, ha nincs garancia arra, hogy a csoporton belüli hitelezési kitétségek fedezetek lennének a csoport pénzügyi helyzetének romlása esetén. Ezenfelül annak elkerülése érdekében, hogy a csoporton belüli kötelezettségek kivétele révén az ilyen mentesítésben részesülő, csoporthoz tartozó vállalkozások előnyhöz jussanak, a kivétel nem teheti lehetővé, hogy az érintett intézmény a kis intézmények számára biztosított egyszerűsített hozzájárulási rendszert alkalmazza, amennyiben a csoporton belüli kötelezettségek kivételét követően az intézmény jogosult lenne az egyszerűsített rendszerre. A csoport részét képező vállalkozások, valamint az ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagját alkotó vagy ugyanahhoz a központi szervhez tartósan kapcsolt intézmények egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében az utóbbiakra ugyanaz a bánásmód alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

- (10) Attól a szabálytól eltérve, hogy a hozzájárulások kiszámítását egyedi szinten kell végrehajtani, abban az esetben, ha a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikkének megfelelően a nemzeti jog alapján teljesen vagy részben mentesülnek a prudenciális követelmények alól, az előzetes hozzájárulásra vonatkozó szabályok csak azért alkalmazandók a központi szerve és a kapcsolt hitelintézetekre együtt, összevont alapon, mert a központi szerv és az összes kapcsolt intézmény fizetőképességét és likviditását együtt, ezen intézmények összevont beszámolóí alapján monitorozzák.
- (11) Az alapvető éves hozzájárulás pénzügyi piaci infrastruktúra esetében történő meghatározását szintén tovább kell részletezni. Bizonyos pénzügyi piaci infrastruktúrák, például a központi szerződő felek vagy a központi értéktárak hitelintézetként is engedélyezettek. Néhány központi értéktár a piaci infrastruktúráként folytatott tevékenységeit kiegészítő banki jellegű szolgáltatásokat is nyújt. A hitelintézetekkel szemben a központi értéktárak nem rendelkeznek biztosított betétekkel, hanem főként az általuk pénzügyi intézményeknek vagy központi bankoknak nyújtott értékpapír-ügyletek kiegyenlítéséből eredő napon belüli vagy napi egyenlegekkel. Ezek általában nem eredményeznek a banki tevékenységek végzése érdekében gyűjtött forrásokhoz hasonlítható készpénz egyenlegeket. Mivel a pénzügyi piaci infrastruktúrák által végzett banki jellegű tevékenységek kiegészítik az elszámolásra vagy kiegyenlítésre irányuló fő tevékenységeiket, amelyek kapcsán ezek a szervezetek szigorú prudenciális követelmények alá tartoznak a 648/2012/EU⁽¹⁾ és a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alapján, valamint az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv vonatkozó rendelkezései alapján, és mivel a pénzügyi piaci infrastruktúrák üzleti modellje nem foglal magában a hitelintézetéhez hasonlítható kockázatokat, csak a szóban forgó szervezetek banki jellegű tevékenységéhez kapcsolódó kötelezettségeket kell figyelembe venni összes kötelezettségüknek az alapvető éves hozzájárulásuk kiszámítása céljából történő meghatározásakor.
- (12) A származtatott ügyletek elszámolása az egyéni számlák tekintetében nincs harmonizálva az Unióban, és ezért ez hatással lehet az egyes bankok hozzájárulásainak kiszámításánál figyelembe veendő kötelezettségek összegére nézve. Az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének (6) és (7) bekezdésében említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó módszertan minden bankra alkalmazandó, és biztosítja, hogy ugyanazt a származtatott ügyletet és különösen a származtatott ügyletek közötti nettósítást ugyanolyan módon vegyék figyelembe az adott bankra vonatkozó számviteli kerettől függetlenül. A származtatott ügyleteknek az alapvető éves hozzájárulás meghatározása során történő harmonizált kezelése érdekében, amely lehetővé teszi értékelésük intézmények közötti összehasonlíthatóságát és az Unió egészében egyenlő versenyfeltételeket biztosít, a származtatott ügyleteket az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban kell értékelni. Mindazonáltal a származtatott ügyletek 575/2013/EU rendelet szerinti értékelésének kiszámíthatósága érdekében gondoskodni kell arról, hogy az ilyen értékelés ne vezessen az érintett származtatott ügyletek releváns számviteli keret szerinti értékének 75 %-ánál alacsonyabb értékhez.
- (13) Néhány hitelintézet fejlesztési bankként működik, célja a tagállam központi, regionális vagy helyi kormányzata közpolitikai céljainak előmozdítása, túlnyomórészt kedvezményes kölcsönök nem versengő, nonprofit alapon történő nyújtásával. Az ilyen intézmények által nyújtott hiteleket a központi, regionális vagy helyi kormányzat közvetlenül vagy közvetve részlegesen garantálja. A kedvezményes kölcsönöket nem versengő, nonprofit alapon nyújtják az Unió vagy egy tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai céljainak előmozdítása érdekében. A kedvezményes kölcsönöket néha egy másik intézmény közvetítésével nyújtják (közvetített kölcsönök). Ilyen esetekben a közvetítő hitelintézet a multilaterális fejlesztési banktól vagy közszektorbeli intézménytől kapott kedvezményes kölcsönt a végső ügyfeleknek hitelező hitelintézetek felé továbbítja. Mivel a közvetítő hitelintézetek e kölcsönök likviditását az eredeti fejlesztési banktól a hitelnyújtó intézményhez vagy egy másik közvetítő intézményhez továbbítják, az érintett kötelezettségeket az éves alapvető hozzájárulás számításával összefüggésben indokolt kivenni a figyelembe vett összes kötelezettség közül.
- (14) A 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (1) bekezdése minden intézmény hozzájárulását előírja a szanalásfinanszírozási rendszerhez. Mindazonáltal arányos és méltányos egyensúlyt kell teremteni az intézmények szanalásfinanszírozási rendszerhez való hozzájárulási kötelezettsége, illetve mérete, kockázati profilja, tevékenységeinek köre és összetettsége, más intézményekkel vagy általában a pénzügyi rendszerrel való összefonódottsága, csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre, a finanszírozási feltételekre vagy a tágabb gazdaságra gyakorolt hatása, vagyis annak a valószínűsége között, hogy az intézmény szanalás alá kerül és igénybe veszi a finanszírozási rendszert. A 2014/59/EU irányelv 4. cikke értelmében a szanalási hatóságok figyelembe vesznek ilyen elemeket annak eldöntésekor, hogy a helyreállítási és szanalási tervek elkészítésére vonatkozó követelmények terén engedélyezzenek-e egyszerűsített kötelezettségeket bizonyos intézmények számára. Emellett a 2014/59/EU irányelvben

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 23-i 909/2014/EU rendelete az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

meghatározott követelmények teljesítése és az említett irányelv hatályába tartozó különböző intézmények sajátosságai közötti helyes egyensúly értékelésekor figyelembe kell venni az egyes intézményeknek és a szanalási hatóságoknak az éves hozzájárulások kiszámításából eredő adminisztratív terhet is.

- (15) A kis intézmények általában nem rendelkeznek magas kockázati profillal, és rendszerszinten gyakran kevésbé kockázatosak a nagy intézményekhez képest, csődjük tágabb gazdaságra gyakorolt hatása pedig sok esetben kisebb a nagy intézményekénél. Mindazonáltal a kis intézmények csődjének pénzügyi stabilitásra gyakorolt potenciális hatását nem szabad figyelmen kívül hagyni, mivel a tágabb bankrendszerben betöltött szerepük, hálózataik kumulatív hatásai, vagy az általuk előidézett, a bankrendszerbe vetett bizalom elvesztésével járó tovaryűrűző hatások miatt még a kis intézmények is teremthetnek rendszerszintű kockázatot.
- (16) Figyelembe véve, hogy a kis intézmények a legtöbb esetben nem jelentenek rendszerszintű kockázatot, illetve a nagy intézményekhez képest kevésbé valószínű, hogy szanalás alá kerülnek, és így kisebb annak a valószínűsége is, hogy igénybe veszik a szanalásfinanszírozási rendszert, a szanalásfinanszírozási rendszerhez való éves hozzájárulásuk számításához használt módszertant célszerű egyszerűsíteni. A kis intézmények éves hozzájárulását indokolt kizárólag az alapvető éves hozzájárulásuk alapján, méretükkel arányos átalánnyként megállapítani. E módszertan várhatóan lehetővé teszi az éves hozzájárulások arányos rendszerének kialakítását, mivel az egyes intézmények éves hozzájárulásának meghatározásakor a szanalási hatóságnak igazodnia kell a finanszírozási rendszer éves célszintjéhez. Az átalány tehát figyelembe veszi, hogy a kis intézmények sok esetben kevésbé kockázatosak, és lehetővé teszi a nagy és általában rendszerszinten fontos intézmények hozzájárulásának a kockázati profillal arányos nagyobb kiigazítását.
- (17) Az intézmények kis méretüként való besorolásához kettős értékhatárt célszerű alkalmazni: az első határ a szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettség értéke, amely legfeljebb 300 millió EUR lehet, a második határ az összes eszköz értéke, amely legfeljebb 1 milliárd EUR lehet. Utóbbi azt hivatott megakadályozni, hogy az első, kötelezettségekre vonatkozó értékhatáron még belül maradó nagy intézmények is részt vehessenek az egyszerűsített rendszerben.
- (18) A kis intézmények kategóriáján belül további megkülönböztetést kell alkalmazni, mivel egyes intézmények igen kis méretűek, mások viszont az értékhatárokhoz közel állva részt vehetnek az egyszerűsített rendszerben. Egységes átalányt alkalmazva az igen kis intézmények éves hozzájárulása aránytalanul magasabb lenne az értékhatárokhoz közel álló kis intézményekénél. Indokolt elkerülni ugyanakkor, hogy az egyszerűsített rendszer aránytalan különbséget teremtsen a legnagyobb kis intézmények éves hozzájárulása és az értékhatárt éppen meghaladó, és így az egyszerűsített rendszerből kimaradó intézmények hozzájárulása között. Az ilyen nem kívánt hatások elkerülése érdekében ezért helyénvaló egy olyan többkategóriás rendszert kidolgozni, amelyben a kis intézmények átalányösszegként meghatározott éves hozzájárulása kategóriánként eltér. Ez lehetővé teszi a hozzájárulások progresszivitását egyfelől magában az egyszerűsített rendszerben, másfelől a legmagasabb átalányösszeg és az azon módszer szerinti legkisebb hozzájárulás között, amely az alapvető éves hozzájárulásnak az intézmény kockázati profilját figyelembe vevő kiigazításán alapul.
- (19) Ha a szanalási hatóság megállapítja, hogy egy kis intézmény kiemelkedően magas kockázati profillal rendelkezik, lehetőséggel kell rendelkeznie egy olyan határozat meghozására, amely szerint az érintett intézmény a továbbiakban nem vehet részt az egyszerűsített rendszerben, és hozzájárulását ehelyett egy olyan módszer szerint kell kiszámítani, amelyben az alapvető éves hozzájárulást az intézmény méretén kívüli kockázati tényezőkhöz igazítják.
- (20) A 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (3) bekezdésében említett intézményeket nem tőkésítik fel a 2014/59/EU irányelv 44. és 101. cikkének megfelelő szanalásfinanszírozási rendszer igénybevételével, mivel ezen intézmények felszámolására a nemzeti fizetésképtelenségi eljárások vagy a 2014/59/EU irányelv 38., 40. vagy 42. cikkének megfelelően végrehajtott egyéb eljárások keretében kerül sor, és megszüntetik működésüket. Az említett eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanalási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket. A szanalásfinanszírozási rendszerbe fizetendő hozzájárulásuknak ezért figyelembe kell vennie e sajátosságokat. Célszerű ugyanakkor, hogy a szanalásfinanszírozási rendszerek a 2014/59/EU irányelv 101. cikkében említett egyéb célokra is igénybe vehetők legyenek. Amennyiben egy ilyen intézmény a szanalásfinanszírozási rendszert bármely ilyen célra igénybe veszi, célszerű, hogy a szanalási hatóság összehasonlíthassa a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (3) bekezdése alá tartozó minden egyéb intézmény kockázati profilját a szanalásfinanszírozási rendszer igénybe vett intézményével, és alkalmazhassa az ebben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertant azokra az intézményekre, amelyek kockázati profilja hasonló vagy magasabb a szanalásfinanszírozási

rendszer igénybe vett intézményénél. Helyénvaló továbbá létrehozni a szanalási hatóság által a kockázati profilok összehasonlításakor figyelembe veendő elemek jegyzékét.

- (21) Annak érdekében, hogy a tagállamok szanalási hatóságai harmonizáltan értelmezzék a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (7) bekezdésében megállapított kritériumokat, és így a szanalásfinanszírozási rendszerbe fizetendő egyéni hozzájárulások számításakor az egész Unióban egységesen határozzák meg az intézmények kockázati mutatóját, célszerű megállapítani azokat a kockázati pilléreket és az egyes kockázati pillérekbe tartozó megfelelő azon kockázati mutatókat, amelyeket a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmények kockázati profiljának értékeléskor. A felügyeleti gyakorlatok összhangjának biztosítása érdekében a kockázati mutatóknak már meglévő, vagy kidolgozás alatt álló szabályozói referenciamutatókból kell állniuk.
- (22) Amennyiben a vonatkozó jog lehetőséget ad az intézmények mentesítésére egyes kockázati mutatók intézményi szintű megállapítása alól, és – ilyen esetben – feltéve, hogy az illetékes hatóság engedélyezi e mentesség alkalmazását, úgy a szanalási hatóságnak az érintett mutatókat összevont (konszolidált) vagy adott esetben szubkonszolidált alapon kell értékelnie annak érdekében, hogy biztosítsa a felügyeleti gyakorlattal való összhangot, és ne okozzon indokolatlan hátrányt a mentességgel élő csoportok számára.
- (23) Annak érdekében, hogy a szanalási hatóságok egységes megközelítést alkalmazzanak az intézmények kockázati profiljának megállapításához figyelembe veendő kockázati pillérek és mutatók jelentőségét illetően, e rendeletben célszerű meghatározni az egyes kockázati pillérek és mutatók relatív súlyát is. Mindazonáltal fontos, hogy a szanalási hatóságok kellően rugalmasak lehessenek az intézmények kockázati profiljának értékelésében, és ezért a kockázati pilléreket és mutatókat az egyes intézmények sajátosságait figyelembe véve moduláltan alkalmazhassák. Ez azonban nem valósítható meg csupán a kockázati profil értékelésére szolgáló tartományokkal, hanem bizonyos kockázati mutatók jelentősége kapcsán is szükségessé tesz bizonyos fokú eseti mérlegelést, így e kockázati mutatók súlyát indokolt pusztán tájékoztató jelleggel megadni, illetve tekintetükben indokolt tartományokat kijelölni ahhoz, hogy a szanalási hatóság adott esetben meghatározhassa e mutatók jelentőségét.
- (24) Az adott pillérbe tartozó különböző mutatók jelentőségének meghatározásakor a pilléren belüli aggregáláshoz az egyes mutatók súlyozott számtani átlagát kell venni. Az egyes intézményekre vonatkozó végső összetett kockázati mutató számításához az olyan, pillérek közötti kompenzációs hatások elkerülése érdekében, amelyek esetében a több pillérben aránylag jól, egy másikban viszont igen gyengén teljesítő intézmény a különböző pillérek számtani átlagát képezve közepes pontszámot kap, az egyes pillérek súlyozott mértani átlagát kell venni.
- (25) Az intézmények kockázatoságának értékelésére szolgáló tartományt úgy kell megállapítani, hogy az lehetővé tegye az intézmények kockázati profiljának az e rendeletben megállapított különböző kockázati pillérek és mutatók szerinti kellő modulációját, egyben elegendő bizonyosságot és kiszámíthatóságot nyújtson az intézmények által a 2014/59/EU irányelv és e rendelet értelmében fizetendő éves hozzájárulás összegét illetően.
- (26) A hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítása érdekében szükséges meghatározni a fizetési feltételeket és módokat. Különösen a nem készpénzben, hanem a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének megfelelően nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalással teljesített hozzájárulások esetében szükséges meghatározni az egyes intézmények által igénybe vehető nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalások arányát és az ezen nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalások fedezetére elfogadott biztosítékok típusát, hogy a szanalási hatóság a nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalások végrehajtásakor ezáltal biztosíthassa a tényleges befizetést, amennyiben nehézségekbe ütközne a nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalások végrehajtásakor. Az éves hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítása érdekében külön hatáskört kell biztosítani a szanalási hatóságnak arra, hogy közigazgatási bírságokat és egyéb adminisztratív intézkedéseket hozzanak az e rendeletben a hozzájárulások számítása és kiigazítása kapcsán megállapított követelményeket és a szanalási hatóság által kért információk nyújtására vonatkozó kötelezettségeket megszegő intézményekkel szemben. A szanalási hatóság számára hatáskört kell biztosítani arra is, hogy napi késedelmi kamatot számítson fel annak az intézménynek, amely az esedékes éves hozzájárulást csak részlegesen vagy egyáltalán nem fizeti meg, vagy amely nem tesz eleget a szanalási hatóság értesítésében előírt követelményeknek. Emellett külön kötelezettségeket szükséges előírni az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok közötti információcsere tekintetében.
- (27) Annak biztosítása érdekében, hogy a kockázati kiigazítás folyamatosan figyelembe vegye a bankszektorbeli fejleményeket, vagyis folyamatosan megfeleljen a 2014/59/EU irányelv követelményeinek, a Bizottság az alkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján 2016. június 1. előtt felül fogja vizsgálni az éves hozzájárulások számítása során végzett kockázati kiigazítást, illetve különösen az e rendeletben meghatározott kockázati kiigazítási szorzó helyénvalóságát, valamint a kockázati kiigazítási szorzó felső határának esetleges emelése iránti igényt.

- (28) A 2014/59/EU irányelv 130. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok 2015. január 1-jétől kötelesek beszélni a területükön engedélyezett intézmények éves hozzájárulásait, így e rendeletet indokolt szintén 2015. január 1-jétől alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a következőket meghatározó szabályokat állapít meg:

- az intézmények által a szanalásfinanszírozási rendszerekbe fizetendő hozzájárulások kiszámítására és az intézmények kockázati profiljához való hozzáigazítására vonatkozó módszertan;
- az intézmények kötelezettségei a hozzájárulások kiszámítása céljából benyújtandó információk tekintetében, valamint a hozzájárulásoknak a szanalásfinanszírozási rendszerekbe történő befizetése tekintetében;
- a hozzájárulások szabályszerű megfizetésének szanalási hatóságok általi ellenőrzését biztosító intézkedések.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (1) bekezdésében említett és a 2. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott intézményekre alkalmazandó. A rendelet összevont alapon a központi szervre és kapcsolt intézményeire is alkalmazandó, amennyiben a kapcsolt intézmények az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének megfelelően teljes mértékben vagy részben mentesülnek a nemzeti jog szerinti prudenciális követelmények alól.

(2) A csoportra történő minden hivatkozás magában foglalja a központi szervet és a központi szervhez tartósan kapcsolt összes hitelintézetet, az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében említettek szerint.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ és a 2014/59/EU irányelvben szereplő fogalommeghatározások alkalmazandók. E rendelet alkalmazásában továbbá:

- „intézmény”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott hitelintézet, vagy az e cikk 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, valamint az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében említett központi szerv és a központi szervhez tartósan kapcsolt összes hitelintézet együtt összevont alapon, ha teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek;
- „befektetési vállalkozás”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, kivéve az 575/2013/EU rendelet 96. cikke (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti meghatározás alá tartozó befektetési vállalkozások, és azok a befektetési vállalkozások, amelyek a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ I. melléklete A. szakaszában szereplő 8. tevékenységet végzik, de nem végzik az említett irányelv I. melléklete A. szakaszában szereplő 3. vagy 6. tevékenységet;
- „éves célszint”: a 2014/59/EU irányelv 102. cikke (1) bekezdésében említett célszint eléréséhez a szanalási hatóság által az egyes hozzájárulási időszakokra meghatározott éves hozzájárulások teljes összege;
- „finanszírozási rendszer”: olyan rendszer, amelynek célja annak biztosítása, hogy a szanalási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanalási eszközöket és hatásköröket, a 2014/59/EU irányelv 100. cikkének (1) bekezdésében említetteknek megfelelően;
- „éves hozzájárulás”: a 2014/59/EU irányelv 103. cikkében említett összeg, amelyet a szanalási hatóság szed be a hozzájárulási időszak alatt az e rendelet 2. cikkében említett minden intézménytől a nemzeti finanszírozási rendszer céljára;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/49/EU irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

6. „hozzájárulási időszak”: egy naptári év;
7. „szanalási hatóság”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában említett hatóság, vagy a 2014/59/EU irányelv 100. cikke (2) és (6) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok által kijelölt minden más érintett hatóság;
8. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság;
9. „betétbiztosítási rendszer”: a 2014/49/EU irányelv 1. cikke (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott rendszer;
10. „biztosított betét”: a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében említett betét, kivéve az említett irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ideiglenesen magas számlaegyenleget;
11. „összes kötelezettség”: a 86/635/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. szakaszában meghatározott, vagy az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽²⁾ említett nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal összhangban meghatározott összes kötelezettség;
12. „összes eszköz”: a 86/635/EGK irányelv 3. szakaszában meghatározott, vagy az 1606/2002/EK rendeletben említett nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal összhangban meghatározott összes eszköz;
13. „teljes kockázati kitettség”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott teljes kockázati kitettségérték;
14. „elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató”: az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett mutató;
15. „MREL”: a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény;
16. „szavatoló tőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatoló tőke;
17. „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 71. pontjában meghatározott kötelezettségek és tőkeinstrumentumok;
18. „tőkeáttételi mutató”: az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében meghatározott tőkeáttételi mutató;
19. „likviditásfedezeti ráta”: az 575/2013/EU rendelet 412. cikkében meghatározott, és a (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ⁽³⁾ tovább részletezett likviditásfedezeti ráta;
20. „nettó stabil forrásellátottsági ráta”: az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének megfelelően bejelentett nettó forrásellátottsági ráta;
21. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott jogi személy;
22. „származtatott ügyletek”: az 575/2013/EU rendelet II. melléklete szerinti származtatott ügyletek;
23. „központi értéktár”: a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában és 54. cikkében meghatározott jogi személy;
24. „kiegyenlítés”: értékpapírügylet teljesítése a 909/2014/EU rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározottak szerint;
25. „elszámolás”: pozíciók meghatározásának folyamata a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározottak szerint;
26. „pénzügyi piaci infrastruktúra”: e rendelet alkalmazásában az e cikk 21. pontjában említett központi szerződő fél vagy az e cikk 23. pontjában említett központi értéktár, amely a 2013/36/EU irányelv 8. cikkének megfelelően engedélyezett intézmény;

⁽¹⁾ A Tanács 1986. december 8-i 86/635/EGK irányelve a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2014. október 10-i (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 23-i 909/2014/EU rendelete az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

27. „fejlesztési bank”: egy tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott olyan vállalkozás vagy szervezet, amely nem versenyalapon, hanem nonprofit jelleggel nyújt kedvezményes kölcsönöket az adott kormányzat közpolitikai célkitűzéseinek támogatása érdekében, feltéve, hogy az adott kormányzat köteles biztosítani a vállalkozás vagy szervezet gazdasági bázisának védelmét, valamint az intézmény fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy eredeti finanszírozásának vagy az általa nyújtott kedvezményes kölcsönöknek legalább 90 %-át közvetlenül vagy közvetetten a tagállam központi vagy regionális kormányzata garantálja;
28. „kedvezményes kölcsön”: fejlesztési bank által vagy közvetítő bankon keresztül nem versenyalapon, hanem nonprofit jelleggel nyújtott kölcsön, valamely tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai célkitűzéseinek előmozdítása érdekében;
29. „közvetítő intézmény”: olyan hitelintézet, amely kedvezményes kölcsönöket közvetít, feltéve, hogy azokat nem hitelként nyújtja egy végső felhasználónak.

2. SZAKASZ

MÓDSZERTAN

4. cikk

Az éves hozzájárulások meghatározása

(1) A szanalási hatóságok az egyes intézmények által fizetendő éves hozzájárulást az intézmények által a 14. cikknek megfelelően szolgáltatott információk alapján kialakított kockázati profil arányában és az e szakaszban megállapított módszertan alkalmazásával határozzák meg.

(2) A szanalási hatóság az (1) bekezdésben említett éves hozzájárulást a szanalásfinanszírozási rendszer éves célszintje alapján, a 2014/59/EU irányelv 102. cikkének (1) bekezdésében említett, 2024. december 31-ig elérendő célszintet figyelembe véve és az illetékességi területén engedélyezett összes intézmény biztosított betéteinek előző évi, negyedévente számított átlagos összege alapján határozza meg.

5. cikk

Az alapvető éves hozzájárulás kockázati kiigazítása

(1) A 2014/59/EU irányelv 103. cikkének (2) bekezdésében említett hozzájárulásokat a következő kötelezettségek kivételével kell kiszámítani:

- a) az intézmény által az ugyanazon csoportba tartozó másik intézménnyel kötött ügyletekből eredő csoporton belüli kötelezettségek, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:
- i. az egyes intézmények az Unióban letelepedettek;
 - ii. az egyes intézmények az 575/2013/EU rendelet 6–17. cikkének megfelelő azonos teljes körűen összevont alapú felügyelet és megfelelő centralizált kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások alá tartoznak; valamint
 - iii. a kötelezettség esedékességgel azonnali teljesítésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható;
- b) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában említett intézményvédelmi rendszerben tag és az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésének alkalmazására az illetékes hatóság által engedélyezett intézmény által az ugyanazon intézményvédelmi rendszerben tag másik intézménnyel kötött megállapodás révén vállalt kötelezettségek;
- c) a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének (5) bekezdése szerinti lehetőséggel élő tagállamban letelepedett központi szerződő fél esetében az említett rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott elszámolási tevékenységekkel kapcsolatos kötelezettségek, ideértve a központi szerződő fél által hozott azon intézkedésekből származó kötelezettségeket is, amelyek célja az említett rendeletnek megfelelő többlépcsős veszteségfedezés részeként biztosítéki követelmények teljesítése, garanciaalap létrehozása és elegendő előfinanszírozott pénzügyi forrás fenntartása, valamint pénzügyi forrásainak az említett rendelet 47. cikkének megfelelő befektetése;

- d) központi értéktár esetében a központi értéktár tevékenységeivel kapcsolatos kötelezettségek, ideértve a központi értéktár résztvevőivel vagy szolgáltatóival szemben fennálló, olyan tevékenységekből eredő hét napnál rövidebb lejáratú kötelezettségeket, amelyek tekintetében a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet IV. címének megfelelő, banki jellegű kiegészítő szolgáltatások végzésére vonatkozó engedélyt szerzett, de ide nem értve az ilyen banki jellegű tevékenységekből eredő egyéb kötelezettségeket;
- e) befektetési vállalkozások esetében azon kötelezettségek, amelyek ügyféleszközök vagy ügyfélpénzek birtoklásából erednek – ideértve a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA-k képviselőjében birtokolt ügyféleszközöket vagy ügyfélpénzeket is –, feltéve, hogy az érintett ügyfél az alkalmazandó fizetési képességi törvény védelme alatt áll;
- f) kedvezményes kölcsönöket nyújtó intézmények esetében a közvetítő intézménynek a kezdeményezővel, másik fejlesztési bankkal vagy másik közvetítővel szembeni kötelezettségei és az eredeti fejlesztési banknak a finanszírozó felekkel szembeni kötelezettségei, amennyiben e kötelezettségek összege megfelel az intézmény kedvezményes kölcsöneinek.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett kötelezettségeket egyenlően, ügyletenként kell levonni azon intézmények összes kötelezettségéből, amelyek felei az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett ügyleteknek vagy megállapodásoknak.

(3) E szakasz alkalmazásában az (1) bekezdésben említett, származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek negyedéves alapon számított éves átlagos összegét az 575/2013/EU rendelet 429. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján kell értékelni.

Mindazonáltal a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségekhez rendelt érték nem lehet kevesebb ugyanazon kötelezettségek azon értékének 75 %-ánál, amely az érintett intézményre a pénzügyi beszámolás keretében alkalmazandó számviteli előírások alkalmazásából ered.

Ha az intézményre alkalmazandó nemzeti számviteli standard bizonyos származtatott eszközök kapcsán nem írja elő a kitétség mérését, mivel azokat mérlegen kívül tartják, az intézmény e derivatívák pozitív valós értékeinek összegét pótlási értéként bejelenti a szanálási hatóságnak és azokat hozzáadja a mérlegen belüli számviteli értékekhez.

(4) E szakasz alkalmazásában az (1) bekezdésben említett összes kötelezettség a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek számviteli értéke helyett a (3) bekezdés szerint meghatározott megfelelő értéket tartalmazza.

(5) A szanálási hatóság az (1)–(4) bekezdésben említett összes feltétel és követelmény teljesülésének ellenőrzésekor az illetékes hatóságok által elvégzett és a 2014/59/EU irányelv 90. cikkének megfelelően rendelkezésre bocsátott vonatkozó értékeléseket veszi alapul.

6. cikk

Kockázati pillérek és mutatók

- (1) A szanálási hatóság az intézmények kockázati profilját a következő négy kockázati pillér alapján értékeli:
- kockázati kitétség;
 - forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció;
 - intézményi jelentőség a pénzügyi rendszer vagy a gazdaság stabilitása szempontjából;
 - szanálási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

(2) A „kockázati kitettség” pillér a következő kockázati mutatókat tartalmazza:

- a) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeken felül az intézmények által tartott szavatoló tőke, valamint leírható, illetve átalakítható kötelezettségek;
- b) tőkeáttételi mutató;
- c) elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató;
- d) a teljes kockázati kitettség és az összes eszköz hányadosa.

(3) A „forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció” pillér a következő kockázati mutatókat tartalmazza:

- a) nettó stabil forrásellátottsági ráta;
- b) likviditásfedezeti ráta.

(4) Az „intézményi jelentőség a pénzügyi rendszer vagy a gazdaság stabilitása szempontjából” pillér a „bankközi kölcsönök és betétek európai uniós aránya, amely az intézménynek azon tagállam gazdasága szerinti jelentőségét mutatja, amelyben az letelepedett” mutatót tartalmazza.

(5) A „szanalási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók” pillér a következő mutatókat tartalmazza:

- a) kereskedési tevékenység, mérlegen kívüli kitettségek, derivatívák, összetettség és szanalhatóság;
- b) intézményvédelmi rendszerben való tagság;
- c) korábbi rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke.

A szanalási hatóság a „szanalási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók” pillér különböző kockázati mutatóinak meghatározásakor annak fényében veszi figyelembe az említett mutatók jelentőségét, hogy az érintett intézmény mekkora valószínűséggel kerül szanalásra, illetve az intézmény szanalása esetén mekkora valószínűséggel kerül sor a szanalásfinanszírozási rendszer igénybevételére.

(6) A szanalási hatóság az (5) bekezdés a) pontjában említett „kereskedési tevékenység, mérlegen kívüli kitettségek, derivatívák, összetettség és szanalhatóság” mutatóinak meghatározásakor a következő elemeket veszi figyelembe:

- a) Az intézmény kockázati profiljának az alábbiak miatti növekedése:
 - i. a kereskedési tevékenységek jelentősége a mérlegfőösszeg, a szavatoló tőke szintje, a kitettségek kockázatosága és az általános üzleti modell viszonylatában;
 - ii. a mérlegen kívüli kitettségek jelentősége a mérlegfőösszeg, a szavatoló tőke szintje és a kitettségek kockázatosága viszonylatában;
 - iii. a derivatívák összegének jelentősége a mérlegfőösszeg, a szavatoló tőke szintje, a kitettségek kockázatosága és az általános üzleti modell viszonylatában;
 - iv. az intézmény üzleti modell és szervezeti felépítés szerinti összetettségének mértéke a 2014/59/EU irányelv II. címének II. fejezete alapján.
- b) Az intézmény kockázati profiljának az alábbiak miatti csökkenése:
 - i. a központi szerződő fél (CCP) keresztül elszámolt derivatívák relatív összege;
 - ii. az intézmény azonnali és jogi akadályok nélküli szanalhatóságának mértéke a 2014/59/EU irányelv II. címének II. fejezete alapján.

(7) A szanalási hatóság az (5) bekezdés b) pontjában említett mutató meghatározásakor a következő elemeket veszi figyelembe:

- a) azt, hogy az érintett intézmény problémák esetén való támogatása érdekében feltőkésítés és likviditásfinanszírozás céljára egyaránt azonnal rendelkezésre álló források összege kellően nagy-e ahhoz, hogy lehetővé tegye az intézmény hiteles és hathatós támogatását;
- b) a jogi vagy szerződéses bizonyosság mértéke a tekintetben, hogy a rendkívüli állami támogatás igénylése előtt teljes körűen hasznosítják az a) pontban említett forrásokat.

(8) Az (5) bekezdés c) pontjában említett kockázati mutató az I. melléklet 3. lépésében említett tartomány maximumértékét veszi fel a következők esetében:

- a) azon intézmények, amelyek olyan csoport tagjai, amely állami vagy hasonló – például szanalásfinanszírozási rendszerből származó – források megszerzése után szerkezetátalakítás alanyává vált, és még mindig szerkezetátalakítás vagy megszűnés alatt áll, ide nem értve a szerkezetátalakítási terv két utolsó végrehajtási évét;
- b) a felszámolási terv végéig a felszámolásra kerülő intézmények (amennyiben még mindig kötelesek a hozzájárulás befizetésére).

Minden más intézmény esetében az I. melléklet 3. lépésében említett tartomány minimumértékét veszi fel.

(9) A szanalási hatóság a (6), (7) és (8) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságok által elvégzett értékeléseket veszi alapul, amennyiben azok rendelkezésre állnak.

7. cikk

Az egyes kockázati pillérek és mutatók relatív súlya

(1) A szanalási hatóság az egyes intézmények kockázati profiljának értékelésekor a következő súlyokat rendeli a kockázati pillérekhez:

- a) kockázati kitettség: 50 %;
- b) forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció: 20 %;
- c) intézményi jelentőség a pénzügyi rendszer vagy a gazdaság stabilitása szempontjából: 10 %;
- d) szanalási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók: 20 %.

(2) A szanalási hatóság által a „kockázati kitettség” pillér meghatározásához értékelendő kockázati mutatók relatív súlyai a következők:

- a) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeken felül az intézmények által tartott szavatoló tőke, valamint leírható, illetve átalakítható kötelezettségek: 25 %;
- b) tőkeáttételi mutató: 25 %;
- c) elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató: 25 %;
- d) a teljes kockázati kitettség és az összes eszköz hányadosa: 25 %.

(3) A „forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció” pillér kockázati mutatói azonos súllyal rendelkeznek.

(4) A szanalási hatóság által a „szanalási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók” pillér meghatározásához értékelendő mutatók relatív súlyai a következők:

- a) kereskedési tevékenység, mérlegen kívüli kitettségek, derivatívák, összetettség és szanalhatóság 45 %;
- b) intézményvédelmi rendszerben való tagság: 45 %;
- c) korábbi rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke: 10 %.

A szanalási hatóság a b) pontban említett mutató alkalmazásakor az a) pontban említett mutató relatív súlyát veszi figyelembe.

8. cikk

A kockázati mutatók alkalmazása különös esetekben

(1) Amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 8. és 21. cikkének megfelelően mentességet ad egy intézménynek, úgy a szanalási hatóság az e rendelet 6. cikke (3) bekezdésének b) pontjában említett mutatót a likviditási alcsoport szintjén veszi figyelembe. Az intézmények kockázati mutatójának számításakor a likviditási alcsoportba tartozó intézményekhez az említett mutató likviditási alcsoport szintjén felvett értékét kell rendelni.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében teljes körű egyedi mentességet ad egy intézménynek a tőkekövetelmények alkalmazása alól, és a szanalási hatóság a 2014/59/EU irányelv 45. cikke (12) bekezdésének megfelelően szintén teljes körű egyedi mentességet ad ugyanazon intézménynek a szavatoló-tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alól, úgy az e rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett mutató összevont alapon is számítható. Az intézmények kockázati mutatójának számításakor a csoportba tartozó intézményekhez az említett mutató összevont alapú értékét kell rendelni.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendeletben meghatározott egyéb feltételek mellett ad mentességet egy intézménynek, úgy az adott mutatók összevont alapon is számíthatók. Az intézmények kockázati mutatóinak számításakor a csoportba tartozó intézményekhez az említett mutatók összevont alapú értékét kell rendelni.

9. cikk

Az alapvető éves hozzájárulás kockázati kiigazítása

(1) A szanalási hatóság az egyes intézményekre vonatkozó kiegészítő kockázatkiigazítási szorzót a 6. cikkben említett kockázati mutatóknak az I. mellékletben megadott képletnek és eljárásoknak megfelelő kombinációjával határozza meg.

(2) A 10. cikk sérelme nélkül, a szanalási hatóság az egyes intézmények éves hozzájárulását minden hozzájárulási év vonatkozásában az alapvető éves hozzájárulás és a kiegészítő kockázatkiigazítási szorzó összeszorozásával határozza meg az I. mellékletben megadott képletnek és eljárásoknak megfelelően.

(3) A kockázatkiigazítási szorzó 0,8 és 1,5 közé esik.

10. cikk

Kis intézmények éves hozzájárulása

(1) Azok az intézmények, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége legfeljebb 50 000 000 EUR, összes eszköze pedig kevesebb mint 1 000 000 000 EUR, minden hozzájárulási időszakban 1 000 EUR összegű átalányt fizetnek éves hozzájárulásként.

(2) Azok az intézmények, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége több mint 50 000 000 EUR, de legfeljebb 100 000 000 EUR, összes eszköze pedig kevesebb mint 1 000 000 000 EUR, minden hozzájárulási időszakban 2 000 EUR összegű átalányt fizetnek éves hozzájárulásként.

(3) Azok az intézmények, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége több mint 100 000 000 EUR, de legfeljebb 150 000 000 EUR, összes eszköze pedig kevesebb mint 1 000 000 000 EUR, minden hozzájárulási időszakban 7 000 EUR összegű átalányt fizetnek éves hozzájárulásként.

(4) Azok az intézmények, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége több mint 150 000 000 EUR, de legfeljebb 200 000 000 EUR, összes eszköze pedig kevesebb mint 1 000 000 000 EUR, minden hozzájárulási időszakban 15 000 EUR összegű átalányt fizetnek éves hozzájárulásként.

(5) Azok az intézmények, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége több mint 200 000 000 EUR, de legfeljebb 250 000 000 EUR, összes eszköze pedig kevesebb mint 1 000 000 000 EUR, minden hozzájárulási időszakban 26 000 EUR összegű átalányt fizetnek éves hozzájárulásként.

(6) Azok az intézmények, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége több mint 250 000 000 EUR, de legfeljebb 300 000 000 EUR, összes eszköze pedig kevesebb mint 1 000 000 000 EUR, minden hozzájárulási időszakban 50 000 EUR összegű átalányt fizetnek éves hozzájárulásként.

(7) A (8) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben az intézmény kellő bizonyítékot szolgáltat arról, hogy az (1)–(6) bekezdésben említett átalányösszeg magasabb, mint az 5. cikknek megfelelően számított hozzájárulás, úgy a szanalási hatóság az alacsonyabb összeget alkalmazza.

(8) A szanalási hatóság az (1)–(6) bekezdés ellenére indokolt határozatban megállapíthatja, hogy egy intézmény kockázati profilja nem áll arányban kis méretével, és az adott intézményre az 5., 6., 7., 8. és 9. cikket alkalmazhatja. Az ilyen határozatnak a következő kritériumokon kell alapulnia:

- a) az intézmény üzleti modellje;
- b) az intézmény által a 14. cikk értelmében bejelentett információk;
- c) a 6. cikkben említett kockázati pillérek és mutatók;
- d) az illetékes hatóságnak az intézmény kockázati profiljára vonatkozó értékelése.

(9) Az (1)–(8) bekezdés nem alkalmazandó azokra az intézményekre, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége az 5. cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségek kivétele után legfeljebb 300 000 000 EUR.

(10) Az 5. cikk (1) bekezdésében említett kivételeket nem szabad figyelembe venni az (1)–(9) bekezdés azon intézményekre való alkalmazásakor, amelyek szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított összes kötelezettsége az 5. cikk (1) bekezdésében említett kötelezettségek kivétele előtt legfeljebb 300 000 000 EUR.

11. cikk

A 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (3) bekezdése alá tartozó intézmények éves hozzájárulása

(1) A 10. cikk sérelme nélkül, a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (3) bekezdése alá tartozó intézmények éves hozzájárulását a 9. cikknek megfelelően kell kiszámítani, alapvető éves hozzájárulásuk 50 %-ának felhasználásával.

(2) Amennyiben a szanalásfinanszírozási rendszert egy tagállamban a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (3) bekezdése alá tartozó intézmény tekintetében a 2014/59/EU irányelv 101. cikkében említett bármely célból veszik igénybe, úgy a szanalási hatóság indokolt határozatban megállapíthatja, hogy az 5., 6., 7., 8. és 9. cikk alkalmazandó azokra az intézményekre, amelyek kockázati profilja hasonló vagy meghaladja azon intézmény kockázati profilját, amely a szanalásfinanszírozási rendszert a 2014/59/EU irányelv 101. cikkében említett bármely célból vette igénybe. Az indokolt határozattal összefüggésben a szanalási hatóság a kockázati profil hasonlóságának meghatározásakor a következő elemek mindegyikét figyelembe veszi:

- a) az intézmény üzleti modellje;
- b) az intézmény által a 14. cikk értelmében bejelentett információk;
- c) a 6. cikkben említett kockázati pillérek és mutatók;
- d) az illetékes hatóságnak az intézmény kockázati profiljára vonatkozó értékelése.

12. cikk

Újonnan felügyelet alá került intézmények és státusváltozás

(1) Amennyiben egy intézmény újonnan, a hozzájárulási időszaknak csak egy része tekintetében kerül felügyelet alá, úgy az intézmény részleges hozzájárulását a 3. szakaszban megállapított módszertannak a soron következő hozzájárulási időszak vonatkozásában kiszámított éves hozzájárulási összegre való alkalmazásával és a felügyelet alatti teljes hónapok számának figyelembevételével kell kiszámítani.

(2) Az intézmény státusának hozzájárulási időszak alatti megváltozása, ideértve a kis intézményeket is, nem befolyásolja az adott évben fizetendő éves hozzájárulást.

13. cikk

Az éves hozzájárulás beszedésének folyamata

(1) A szanalási hatóság a 2. cikkben említett egyes intézményeket minden évben legkésőbb május 1-jéig értesíti az adott intézmény által fizetendő éves hozzájárulást megállapító határozatáról.

(2) A szanalási hatóság a határozatról az alábbi módokon tehet értesítést:

- a) elektronikus úton vagy más hasonló kommunikáció útján, amely lehetővé teszi az átvétel elismerését;
- b) tértivevényes ajánlott levélben.

(3) A határozatban meg kell adni az éves hozzájárulás megfizetésére az egyes intézmények rendelkezésére álló fizetési feltételeket és módozatokat, valamint a 2014/59/EU irányelv 103. cikkében említett, nem visszavonható fizetési kötelezettségvállalások arányát. A szanálási hatóság biztosítékként csak olyan típusú és feltételű biztosítékokat fogad el, amelyek lehetővé teszik a gyors lehívást, ideértve a hét végén hozott szanálási határozat esetét is. A biztosítékokat a jelentősen megromlott piaci feltételek miatt konzervatívan kell értékelni.

(4) A szanálási hatóság rendelkezésére álló egyéb jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül, részleges fizetés, a fizetés elmaradása vagy a határozatban előírt követelmény be nem tartása esetén az érintett intézmény napi késedelmi kamatot fizet az érintett összeg után.

A napi késedelmi kamat napi alapon, az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveletekre alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* sorozatában közzétett, a fizetési határidő lejárt szerinti hónap első naptári napján hatályos kamatláb 8 százalékponttal megnövelt értéke alapján számítandó, a részlet esedékességének napjától kezdődően.

(5) Amennyiben egy intézmény újonnan, a hozzájárulási időszaknak csak egy része tekintetében kerül felügyelet alá, úgy az intézmény részleges éves hozzájárulását a soron következő hozzájárulási időszakban esedékes éves hozzájárulás összegével együtt kell beszédni.

3. SZAKASZ

ADMINISZTRATÍV SZEMPONTOK ÉS BÍRSÁGOK

14. cikk

Az intézmény jelentéstételi kötelezettségei

(1) Az intézmény a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátja a hozzájárulási időszakot megelőző év december 31-e előtt rendelkezésre álló legutóbbi jóváhagyott éves pénzügyi kimutatását, a jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló társaság által benyújtott véleménnyel együtt, a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 32. cikkével összhangban.

(2) Az intézmény az egyes szervezetek szintjén legalább a II. mellékletben említett információt a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátja.

(3) A II. mellékletben említett információt, amelyet a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben ⁽²⁾ meghatározott felügyeleti jelentéstételi követelmények, vagy adott esetben az intézményre a nemzeti jog alapján alkalmazandó egyéb felügyeleti jelentéstételi követelmények magukban foglalnak, úgy kell a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátani, ahogyan azt az intézmény az illetékes hatóságnak benyújtott, az (1) bekezdésben említett éves pénzügyi kimutatás referenciaévére vonatkozó legutóbbi releváns felügyeleti jelentésben bejelentette.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett információt az előző év december 31-én véget ért év, vagy az alkalmazandó releváns pénzügyi év tekintetében legkésőbb minden év január 31-ig be kell nyújtani. Ha január 31-e nem munkanap, az információt a következő munkanapon kell benyújtani.

(5) Amennyiben a szanálási hatóságnak benyújtott információk vagy adatok frissítésre vagy korrekcióra szorulnak, az ilyen frissítést vagy korrekciót indokolatlan késedelem nélkül be kell nyújtani a szanálási hatóságnak.

(6) Az intézmény a II. mellékletben említett információkat a szanálási hatóság által meghatározott adatformátumban és megjelenítéssel nyújtja be.

(7) A (2) és (3) bekezdésnek megfelelően benyújtott információ a 2014/59/EU irányelv 84. cikkében meghatározott, a bizalmas adatkezelésre és a szakmai titoktartásra vonatkozó követelmények hatálya alá tartozik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2014. április 16-i 680/2014/EU végrehajtási rendelete az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

15. cikk

A szanálási hatóságok információcserére vonatkozó kötelezettsége

(1) A 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kockázati pillérben előírt nevező kiszámítása céljából, a szanálási hatóság minden év február 15-ig az Európai Bankhatóság (EBH) rendelkezésére bocsátja a területén letelepedett összes intézménytől az I. mellékletben említett bankközi kötelezettségekkel és betétekkel kapcsolatosan kapott információt összesített szinten.

(2) Az EBH minden év március 1-jéig közli a szanálási hatóságokkal a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kockázati pillér nevezőjének értékét.

16. cikk

A betétbiztosítási rendszerek jelentéstételi kötelezettségei

(1) A betétbiztosítási rendszerek minden év január 31-ig a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátják az összes tag hitelintézetük előző évi biztosított betéteinek negyedévente kiszámított átlagos összegének számítását.

(2) Ezt az információt az érintett hitelintézetek egyedi és összesített szintjén egyaránt meg kell adni, hogy a szanálási hatóság a 4. cikk (2) bekezdésének megfelelően meghatározhassa a szanálásfinanszírozási rendszer éves célszintjét, és az 5. cikknek megfelelően meghatározhassa az egyes intézmények alapvető éves hozzájárulását.

17. cikk

Végrehajtás

(1) Ha az intézmények nem nyújtják be a 14. cikkben említett összes információt az abban a cikkben előírt határidőn belül, a szanálási hatóság becsléseket vagy saját feltevéseit használja fel az érintett intézmény éves hozzájárulásának kiszámításához.

(2) Ha az információkat nem bocsátják rendelkezésre minden év január 31-ig, a szanálási hatóság az érintett intézményhez a 9. cikkben említett legmagasabb kockázatküigazítási szorzót rendelheti.

(3) Ha az intézmények által a szanálási hatóságnak benyújtott információ ismételt megállapításra vagy módosításra szorul, a szanálási hatóság az érintett intézmény következő hozzájárulási időszakra vonatkozó éves hozzájárulásának kiszámításakor a frissített információknak megfelelően kiigazítja az éves hozzájárulást.

(4) Az ismételt megállapításra vagy módosításra szoruló információ alapján kiszámított és kifizetett éves hozzájárulás, valamint azon éves hozzájárulás közötti különbséget, amelyet az éves hozzájárulás kiigazítását követően kellett volna kifizetni, a következő hozzájárulási időszakban esedékes éves hozzájárulás összegében kell kiegyenlíteni. A kiigazítást a következő hozzájárulási időszak hozzájárulásainak csökkentése vagy növelése révén kell megtenni.

18. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb adminisztratív intézkedések

A szanálási hatóságok az e rendelet megsértéséért felelős személyekre vagy szervezetekre a 2014/59/EU irányelv 110. cikkében említett közigazgatási szankciókat és egyéb adminisztratív intézkedéseket alkalmazhatnak.

4. SZAKASZ

EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁSOK

19. cikk

Együttműködési megállapodások

(1) A hozzájárulások tényleges kifizetésének biztosítása érdekében az illetékes hatóság segíti a szanálási hatóságot az e rendelet szerinti feladatok végrehajtásában, ha az utóbbi ezt kéri.

(2) Az illetékes hatóság kérésre legkésőbb minden év április 1-jéig, vagy ha április 1. nem munkanap, a következő munkanapig a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátja azon intézmények elérhetőségét, amelyeket értesíteni kell a 13. cikk (1) bekezdésében említett határozatról. Az elérhetőség tartalmazza a jogi személy nevét, a jogi személyt képviselő természetes személy nevét, a címet, e-mail címet, telefonszámot, faxszámot és minden egyéb olyan információt, amely lehetővé teszi az intézmény azonosítását.

(3) Az illetékes hatóság a szanalási hatóság rendelkezésére bocsát minden információt, amely lehetővé teszi a szanalási hatóság számára az éves hozzájárulás kiszámítását, különös tekintettel a kiegészítő kockázatkigazítással kapcsolatos információkra és a releváns mentességekre, amelyeket az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet alapján biztosított az intézményeknek.

5. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Ha a II. mellékletben említett specifikus mutatóhoz szükséges információ a referenciaévre vonatkozóan nem szerepel a 14. cikkben említett alkalmazandó felüyeleti jelentéstételi követelményben, akkor az adott kockázati mutató nem alkalmazandó addig, amíg az említett felüyeleti jelentéstételi követelmény alkalmazandó nem lesz. A többi rendelkezésre álló kockázati mutató súlyát a 7. cikkben megállapított súlyokkal arányosan újra kell számítani, hogy a súlyuk összege 1 legyen. 2015-ben, ha a 16. cikkben említett valamely információ január 31-én nem áll a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére a 4. cikk (2) bekezdésében említett éves célszintnek, vagy az egyes intézmények 5. cikkben említett alapvető éves hozzájárulásának kiszámítása céljából, a betétbiztosítási rendszer általi értesítést követően az érintett hitelintézetek az említett időpontig a szanalási hatóság rendelkezésére bocsátják a szóban forgó információt. A 13. cikk (1) bekezdésétől eltérve a 2015-ben fizetendő hozzájárulások tekintetében a szanalási hatóság minden intézményt legkésőbb 2015. november 30-ig értesít az általuk befizetendő éves hozzájárulást meghatározó határozatáról.

(2) A 13. cikk (4) bekezdésétől eltérve, és tekintettel a 2015-ben befizetendő hozzájárulásokra, a 13. cikk (3) bekezdésében említett határozat alapján esedékes összeget 2015. december 31-ig kell befizetni.

(3) A 14. cikk (4) bekezdésétől eltérve, és tekintettel a 2015-ben a szanalási hatóság rendelkezésére bocsátandó információkra, a szóban forgó bekezdésben említett információt legkésőbb 2015. szeptember 1-jéig kell rendelkezésre bocsátani.

(4) A 16. cikk (1) bekezdésétől eltérve a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betétek 2015. július 31-i állapot szerinti összegére vonatkozó információt 2015. szeptember 1-jéig szanalási hatóság rendelkezésére bocsátják.

(5) A 806/2014/EU rendelet 69. cikkének (1) bekezdésében említett kezdeti időszak végéig a tagállamok azon intézmények számára, amelyeknek a szavatoló tőkével és a biztosított betétekkel csökkentett összes kötelezettsége meghaladja a 300 000 000 EUR-t, és amelyeknek összes eszköze egyenlő vagy kevesebb, mint 3 000 000 000 EUR, engedélyezhetik, hogy a szavatoló tőkével és a biztosított betétekkel csökkentett összes kötelezettség első 300 000 000 EUR értékére 50 000 EUR átalányösszeget fizessenek. A szavatoló tőkével és a biztosított betétekkel csökkentett összes kötelezettség 300 000 000 EUR feletti értékére az említett intézményeknek e rendelet 4–9. cikkével összhangban kell hozzájárulást fizetniük.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. október 21-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

AZ INTÉZMÉNYEK ÉVES HOZZÁJÁRULÁSAINAK KISZÁMÍTÁSÁHOZ ALKALMAZANDÓ ELJÁRÁS

1. LÉPÉS

Nyers mutatók kiszámítása

A szanálási hatóság az alábbi intézkedések alkalmazásával számítja ki a következő mutatókat:

Pillér	Mutató	Intézkedések
Kockázati kitettség	A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményen felül az intézmények által tartott szavatoló tőke, valamint leírható, illetve átalakítható kötelezettségek	$\left(\frac{\text{Own funds and eligible liabilities}}{\text{Total liabilities including own funds}} \right) - MREL$ ahol a mutató alkalmazásában: Szavatoló tőke az alapvető tőke és a járulékos tőke összege az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 118. pontjának megfelelően. A leírható, illetve átalakítható kötelezettség a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 71. pontjában említett kötelezettségek összege. Összes kötelezettség: az e rendelet 3. cikkének 11. pontjában meghatározott összes kötelezettség. A származtatott kötelezettségeket az összes kötelezettség részének kell tekinteni a partnerek nettósítási jogainak teljes körű elismerése érdekében. MREL: a 2014/59/EU irányelv 45. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény.
Kockázati kitettség	Tőkeáttételi mutató	Az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében meghatározott és a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet X. mellékletének megfelelően bejelentett tőkeáttételi mutató.
Kockázati kitettség	Elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató	Az 575/2013/EU rendelet 92. cikkében meghatározott és a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet I. mellékletének megfelelően bejelentett elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató.
Kockázati kitettség	Teljes kockázati kitettség (TRE)/ Összes eszköz	$\left(\frac{\text{TRE}}{\text{Total assets}} \right)$ ahol: TRE az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésében meghatározott teljes kockázati kitettséget ért. Az összes eszköz fogalma e rendelet 3. cikkének 12. pontjában meghatározott.
Forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció	Nettó stabil forrásellátottsági ráta	Az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének megfelelően megadott nettó stabil forrásellátottsági ráta.
Forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció	Likviditásfedezeti ráta	az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének és az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek megfelelően bejelentett likviditásfedezeti ráta.
Intézményi jelentőség a pénzügyi rendszer vagy a gazdaság stabilitása szempontjából	Bankközi kölcsönök és betétek EU-beli aránya	$\left(\frac{\text{Interbank loans} + \text{Interbank deposits}}{\text{Total interbank loans and deposits in the EU}} \right)$ ahol: Bankközi kölcsön a hitelintézeteknek és egyéb pénzügyi vállalatoknak nyújtott kölcsönök és hitelek könyv szerinti értékeinek összege a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet III. mellékletének 4.1., 4.2., 4.3. és 4.4. számú táblájával összefüggésben.

Pillér	Mutató	Intézkedések
		Bankközi betét a hitelintézetek és egyéb pénzügyi vállalatok betéteinek könyv szerinti értéke a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet III. mellékletének 8.1. számú táblájával összefüggésben. Az összes EU-beli bankközi kölcsön és betét az egyes tagállamokban az intézmények által tartott aggregált bankközi kölcsön és betét összege a 15. cikknek megfelelően számítva.

2. LÉPÉS

A mutatók diszkrétizációja

- A következő jelzésrendszerben: n az intézmények indexeit, i a pillérek belüli mutatók indexeit, és j a pillérek indexeit jelzi.
- Az 1. lépés eredményeként kapott minden egyes x_{ij} nyers mutató esetében – a „korábbi rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke” kivételével – a szanálási hatóság a következő képlettel (a legközelebbi egész számra kerekítve) kiszámítja az osztályok számát (k_{ij}):

$$1 + \log_2(N) + \log_2 \left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g} \right),$$

ahol:

N a szanálásfinanszírozási rendszerhez hozzájáruló azon intézmények száma, melyekre vonatkozóan a mutató kiszámításra kerül;

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2 \right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N};$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

- Minden mutató esetében – a „korábbi rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke” kivételével – a szanálási hatóság minden egyes osztályhoz ugyanolyan számú intézményt rendel, úgy, hogy az első r osztályhoz a nyers mutató legalacsonyabb értékeivel rendelkező intézményeket rendel. Amennyiben az intézmények száma nem osztható pontosan az osztályok számával, úgy az első r osztályba – azzal az osztállyal kezdve, amely a nyers mutató legalacsonyabb értékeivel rendelkező intézményeket tartalmazza – osztályonként eggyel több intézmény kerül, ahol r az intézményszám (N)/osztályszám (k_{ij}) művelet maradéka.
- Az egyes mutatók esetében – a „korábbi rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke” kivételével – a szanálási hatóság az adott osztályban lévő valamennyi intézményhez hozzárendeli az osztályban (balról jobbra számított) helyének értékét, vagyis a diszkrétizált mutató értéke a következő $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$.
- Ez a lépés a 6. cikk (5) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt mutatókra csak akkor alkalmazandó, ha a szanálási hatóság folyamatos változóként határozza meg azokat.

3. LÉPÉS

A mutatók újraszámítása

A szanálási hatóság az 1–1 000 közötti tartományban a következő képlet alkalmazásával újraszámítja a 2. lépés eredményeként kapott I_{ij} mutatót:

$$RI_{ij,n} = (1\ 000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1,$$

ahol a minimum- és maximumfüggvény független változói a szanálásfinanszírozási rendszerhez hozzájáruló azon intézmények értékei, melyekre vonatkozóan a mutató kiszámításra kerül.

4. LÉPÉS

A hozzárendelt előjelek beillesztése

1. A szanalási hatóság a következő előjeleket alkalmazza a mutatókhoz:

Pillér	Mutató	Előjel
Kockázati kitettség	Az intézmények által az MREL-en túlmenően tartott szavatoló tőke, valamint leírható, illetve átalkítható kötelezettségek	–
Kockázati kitettség	Tőkeáttételi mutató	–
Kockázati kitettség	Elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató	–
Kockázati kitettség	Teljes kockázati kitettség (TRE)/Összes eszköz	+
Forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció	Nettó stabil forrásellátottsági ráta	–
Forrásellátottsági stabilitás és diverzifikáció	Likviditásfedezeti ráta	–
Intézményi jelentőség a pénzügyi rendszer vagy a gazdaság stabilitása szempontjából	Bankközi kölcsönök és betétek EU-beli aránya	+
Szanalási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók	IPS-tagság (intézményvédelmi rendszerben való tagság)	–
Szanalási hatóság által meghatározandó kiegészítő kockázati mutatók	Korábbi rendkívüli állami pénzügyi támogatás mértéke	+

A pozitív előjelű mutatóknál a magasabb érték az intézmény nagyobb mértékű kockázatoságát jelzi. A negatív előjelű mutatóknál a magasabb érték az intézmény kisebb mértékű kockázatoságát jelzi.

A szanalási hatóság meghatározza a kereskedési tevékenységek, a mérlegen kívüli kitettségek, a derivatívák, az összetettség és a szanalhatóság mutatóit és meghatározza azok előjelét.

2. A szanalási hatóság a 3. lépés eredményeként kapott újraszámított $RI_{ij,n}$ mutatókra a következő átalakítást alkalmazza az előjel beillesztése céljából:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„-”} \\ 1\ 001 - RI_{ij,n} & \text{if sign} = \text{„+”} \end{cases}$$

5. LÉPÉS

Az összesített mutató kiszámítása

1. A szanalási hatóság az egyes j pillérekben belül súlyozott számtani átlag számításával aggregálja az i mutatókat a következő képlet alkalmazásával:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n},$$

ahol:

w_{ij} az i mutató súlya a j pillérben a 7. cikkben meghatározottak szerint;

N_j a mutatók száma a j pilléren belül.

2. Az összesített mutató kiszámítása céljából a szanalási hatóság súlyozott mértani átlagként aggregálja a pilléreket a j következő képlet alkalmazásával:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{j,n}^{W_j},$$

ahol:

W_j a j pillér súlya a 7. cikkben meghatározottak szerint;

J a pillérek száma.

3. A szanalási hatóság a következő átalakítást alkalmazza annak érdekében, hogy a végleges összesített mutató magasabb értékű legyen a magasabb kockázati profillal rendelkező intézmények esetében:

$$FCI_n = 1\,000 - CI_n.$$

6. LÉPÉS

Az éves hozzájárulások kiszámítása

1. A szanalási hatóság a 9. cikkben meghatározott tartomány tekintetében a következő képlet alkalmazásával újraszámítja az 5. lépés eredményeként kapott FCI_n végső összesített mutatót:

$$\tilde{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8.$$

ahol a minimum- és maximumfüggvény független változói a szanalásfinanszírozási rendszerhez hozzájáruló azon intézmények értékei, melyekre vonatkozóan a végső összesített mutató kiszámításra kerül

2. A szanalási hatóság a következőképpen számítja ki az „n.” intézmény éves hozzájárulását, a 10. cikk hatálya alá tartozó intézmények kivételével és azon intézmények hozzájárulásai átalányösszeg-részenek kivételével, mely intézményekre a tagállamok a 20. cikk (5) bekezdését alkalmazzák:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)},$$

ahol:

p, q az intézmények indexe;

Target a szanalási hatóság által a 4. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott éves célszint, levonva a 10. cikknek megfelelően kiszámított hozzájárulások összegét, valamint a 20. cikk (5) bekezdése szerint fizethető átalányösszegeket;

B_n az intézmény szavatoló tőke és biztosított betétek nélkül számított kötelezettségeinek összege, az 5. cikknek megfelelően kiigazítva és a 20. cikk (5) bekezdése alkalmazásának sérelme nélkül.

II. MELLÉKLET

A SZANÁLÁSI HATÓSÁGOKNAK BENYÚJTANDÓ ADATOK

- A 3. cikk 12. pontjában meghatározott összes eszköz
 - A 3. cikk 11. pontjában meghatározott összes kötelezettség
 - Az 5. cikk (1) bekezdésének a), b), c), d), e) és f) pontja szerinti kötelezettségek
 - Származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek
 - Származtatott ügyletekből eredő, az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően értékelt kötelezettségek
 - Biztosított betétek
 - Teljes kockázati kitettség
 - Szavatoló tőke
 - Elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató
 - Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek
 - Tőkeáttételi mutató
 - Likviditásfedezeti ráta
 - Nettó stabil forrásellátottsági ráta
 - Bankközi kölcsönök
 - Bankközi betétek
-

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/64 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2015. január 16.)****az al-Kaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 224. alkalommal történő módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az al-Kaida hálózattal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 7a. cikkének (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 881/2002/EK rendelet I. melléklete felsorolja azon személyeket, csoportokat és szervezeteket, amelyekre a rendeletnek megfelelően a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása vonatkozik.
- (2) 2015. január 2-án az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa (ENSZ BT) úgy határozott, hogy két személyt töröl az azon személyeket, csoportokat és szervezeteket tartalmazó jegyzékéből, amelyekre vonatkozóan a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását alkalmazni kell. Az ENSZ BT szankcióbizottsága 2014. november 12-én és december 30-án továbbá úgy határozott, hogy hét bejegyzést módosít a jegyzékében.
- (3) A 881/2002/EK rendelet I. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 881/2002/EK rendelet I. melléklete e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. január 16-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
a Külpolitikai Eszközökért Felelős Szolgálat vezetője*

⁽¹⁾ HLL 139., 2002.5.29., 9. o.

MELLÉKLET

A 881/2002/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

1. A „Természetes személyek” részben a következő bejegyzéseket el kell hagyni:

- a) „Ismail Mohamed Ismail Abu Shaweesh. Születési ideje: 1977.3.10. Születési helye: Bengázi, Líbia. Állampolgársága: hontalan palesztin. Útlevélszáma: a) 0003684 (egyiptomi úti okmány); b) 981354 (egyiptomi útlevél). Egyéb információ: a) 2005.5.22. óta őrizetben tartják; b) fiútestvére: Yasser Mohamed Ismail Abu Shaweesh. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2006.8.2.”
- b) „Aqeel Abdulaziz Aqeel Al-Aqeel (más néven a) Aqeel Abdulaziz Al-Aqil; b) Ageel Abdulaziz A. Alageel). Címe: Szaúd-Arábia (2009 áprilisában). Születési ideje: 1949.4.29. Születési helye: Uneizah, Szaúd-Arábia. Állampolgársága: szaúd-arábiai. Útlevélszáma: a) C 1415363 (2000.5.21-én kibocsátott útlevél (16/2/1421H)); b) E 839024 (2004.1.3-án kibocsátott, 2008.11.8-án érvényét veszített útlevél). Egyéb információ: 2010 novemberében őrizetben tartották Szaúd-Arábiában. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2004.7.6.”

2. A „Természetes személyek” részben a „Doku Khamatovich Umarov (más néven Умаров Доку Хаматович). Születési ideje: 1964.5.12. Születési helye: Kharsenoy falu, Shatoyskiy (Sovetskiy) járás, Csecsen Köztársaság, Oroszországi Föderáció. Állampolgársága: a) orosz; b) szovjet (1991-ig). Egyéb információ: a) 2010 novembere óta az Oroszországi Föderációban tartózkodik; b) 2000-ben nemzetközi elfogatóparancsot adtak ki ellene; c) értesülések szerint 2014 áprilisában elhunyt. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2011.3.10.” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Doku Khamatovich Umarov (más néven a) Умаров Доку Хаматович; b) Lom-ali Butayev (Butaev). Születési ideje: a) 1964.4.13.; b) 1965.4.13.; c) 1964.5.12.; d) 1955. Születési helye: Kharsenoy falu, Shatoyskiy (Sovetskiy) járás, Csecsen Köztársaság, Oroszországi Föderáció. Állampolgársága: a) orosz; b) szovjet (1991-ig). Útlevélszáma: 96 03 464086 (orosz útlevélszám, kibocsátás kelte: 2003.6.1.). Egyéb információ: személyleírása: 180 cm magas, sötét hajú, arcán 7–9 cm hosszú sebhely található, nyelvének egy része hiányzik, beszédhibás. 2010 novembere óta az Oroszországi Föderációban tartózkodik. 2000-ben nemzetközi elfogatóparancsot adtak ki ellene. Értesülések szerint 2014 áprilisában elhunyt. Az INTERPOL speciális körözése biometrikus információt tartalmaz. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2011.3.10.”

3. A „Természetes személyek” részben az „Aris Munandar. Születési ideje: a) 1971.1.1.; b) 1962 és 1968 között. Születési helye: Sambi, Boyolali, Jáva, Indonézia” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Aris Munandar. Születési ideje: a) 1971.1.1.; b) 1962 és 1968 között. Születési helye: Sambi, Boyolali, Jáva, Indonézia. Állampolgársága: indonéz (2003 decemberében). Egyéb információ: 2003 decemberében szabadlábon.”

4. A „Természetes személyek” részben a „Yassin Sywal (másképpen: a) Salim Yasin, b) Mochtar Yasin Mahmud, c) Abdul Hadi Yasin, d) Muhamad Mubarak, e) Muhammad Syawal, f) Abu Seta, g) Mahmud, h) Abu Muamar); születési idő: körülbelül 1972., állampolgárság: indonéz” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Yassin Syawal (más néven a) Salim Yasin; b) Yasin Mahmud Mochtar; c) Abdul Hadi Yasin; d) Muhamad Mubarak; e) Muhammad Syawal; f) Yassin Sywal; g) Abu Seta; h) Mahmud; i) Abu Muamar; j) Mubarak). Születési ideje: Körülbelül 1972. Állampolgársága: indonéz. Egyéb információ: 2003 decemberében szabadlábon.”

5. A „Természetes személyek” részben a „Mohamed Ben Belgacem Ben Abdallah Al-Aouadi (más néven a) Mohamed Ben Belkacem Aouadi; b) Fathi Hannachi). Címe: a) 23 50th Steet, Zehrouni, Tunisz, Tunézia. Születési ideje: 1974.12.11. Születési helye: Tunisz, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útlevélszáma: L191609 (1996.2.28-án kiállított tunéziai útlevél, érvényessége 2001.2.27-én lejárt). Nemzeti személyazonosító száma: 04643632, kiadás kelte: 1999.6.18. Egyéb információ: a) olasz adószáma: DAOMMD74T11Z352Z; b) anyja neve: Ourida Bint Mohamed; c) 2004.12.1-jén Olaszországból kitoloncolták Tunéziába. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.4.24.” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Mohamed Ben Belgacem Ben Abdallah Al-Aouadi (más néven a) Mohamed Ben Belkacem Aouadi; b) Fathi Hannachi). Születési ideje: 1974.12.11. Születési helye: Tunisz, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útlevélszáma: a) L 191609 (1996.2.28-án kibocsátott, 2001.2.27-én érvényét veszített tunéziai útlevélszám); b) 04643632 (1999. június 18-án kibocsátott tunéziai útlevélszám); c) DAOMMD74T11Z352Z (olaszországi adószám). Címe: 23 50th Street, Zehrouni, Tunisz, Tunézia. Egyéb információ: a) az Ansar al-Shari'a in Tunisia (AAS-T) biztonsági szárnyának vezetője; b) anyja neve: Ourida Bint Mohamed. c) 2004. december 1-jén Olaszországból kitoloncolták Tunéziába; d) 2013 augusztusában Tunéziában letartóztatták. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.4.24.”

6. A „Természetes személyek” részben az „Adel Ben Al-Azhar Ben Youssef Ben Soltane (más néven Zakariya). Címe: Tunézia. Születési ideje: 1970.7.14. Születési helye: Tunisz, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útleve száma: M408665 (2000.10.4-én kiállított tunéziai útleve, érvényessége 2005.10.3-án lejárt). Egyéb információ: a) olasz adószáma: BNSDLA70L14Z352B; b) 2004.2.28-án Olaszországból kitoloncolták Tunéziába. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.9.3.” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Adel Ben Al-Azhar Ben Youssef Hamdi (más néven a) Adel ben al-Azhar ben Youssef ben Soltane; b) Zakariya). Születési ideje: 1970.7.14. Születési helye: Tunisz, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útleve száma: a) M408665 (2000.10.4-én kibocsátott, 2005.10.3-án érvényét veszített tunéziai útleve száma); b) W334061 (2011.3.9-én kibocsátott tunéziai nemzeti személyazonosító szám); c) BNSDLA70L14Z352B (olaszországi adószám). Címe: Tunézia. Egyéb információ: a) 2004. február 28-án Olaszországból kitoloncolták Tunéziába; b) külföldi terrorszervezetben való részvételért 2010 januárjában 12 éves börtönbüntetését töltötte Tunéziában; c) 2013-ban Tunéziában letartóztatták; d) 2014-ben családi nevét hivatalosan Ben Soltane-ról Hamdira változtatta. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.9.3.”

7. A „Természetes személyek” részben a „Sami Ben Khamis Ben Saleh Elsseid (más néven a) Omar El Mouhajer; b) Saber). Címe: 6 Ibn Al-Haythman Street, Manubah, Tunisz, Tunézia. Születési ideje: 1968.2.10. Születési helye: Menzel Jemil Bizerte, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útleve száma: K929139 (1995.2.14-én kiállított tunéziai útleve, érvényessége 2000.2.13-án lejárt). Nemzeti személyazonosító száma: 00319547 (kiadás kelte: 1994.12.8.). Egyéb információ: a) olasz adószáma: SSDSBN68B10Z352F; b) anyja neve: Beya al-Saidani; c) 2008. június 2-án Olaszországból kitoloncolták Tunéziába. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.4.24.” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Sami Ben Khamis Ben Saleh Elsseid (más néven a) Omar El Mouhajer; b) Saber). Születési ideje: 1968.2.10. Születési helye: Menzel Jemil, Bizerte, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útleve száma: a) K929139 (1995.2.14-én kibocsátott, 2000.2.13-án érvényét veszített tunéziai útleve száma); b) 00319547 (1994.12.8-án kibocsátott tunéziai útleve száma); c) SSDSBN68B10Z352F (olaszországi adószám). Címe: 6 Ibn Al-Haythman Street, Manubah, Tunisz, Tunézia. Egyéb információ: a) anyja neve: Beya Al-Saidani; b) 2008. június 2-án Olaszországból kitoloncolták Tunéziába; c) 2014 augusztusában Tunéziában bebörtönözték. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.4.24.”

8. A „Természetes személyek” részben a „Mohamed Aouani (más néven a) Lased Ben Heni; b) Al-As'ad Ben Hani; c) Mohamed Ben Belgacem Awani; d) Mohamed Abu Abda; e) Abu Obeida). Születési ideje: a) 1970.2.5.; b) 1969.2.5. (Lased Ben Heni, Al-As'ad Ben Hani). Állampolgársága: tunéziai. Születési helye: a) Tripoli, Líbia; b) Tunisz, Tunézia. Egyéb információ: a) vegyészprofesszor; b) 2006.8.27-én Olaszországból kitoloncolták Tunéziába. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.4.24.” bejegyzés helyébe a következő szöveg lép:

„Mohamed Lakhal (más néven a) Lased Ben Heni; b) Al-As'ad Ben Hani; c) Mohamed Ben Belgacem Awani; d) Mohamed Aouani; e) Mohamed Abu Abda; f) Abu Obeida). Születési ideje: a) 1970.2.5.; b) 1969.2.5. Születési helye: a) Tripoli, Líbia; b) Tunisz, Tunézia. Állampolgársága: tunéziai. Útleve száma: W374031 (2011.4.11-én kiadott tunéziai nemzeti személyazonosító szám). Egyéb információ: a) vegyészprofesszor; b) 2006. augusztus 27-én Olaszországból kitoloncolták Tunéziába; c) 2014-ben családi nevét hivatalosan Aouaniról Lakhalra változtatta. A 2a. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott megjelölés időpontja: 2002.4.24.”

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/65 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2015. január 16.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. január 16-án.

*a Bizottság részéről,**az elnök nevében,*

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	AL	62,0
	EG	260,4
	IL	127,8
	MA	115,7
	TR	114,9
	ZZ	136,2
0707 00 05	JO	241,9
	MA	66,8
	TR	170,4
0709 91 00	ZZ	159,7
	EG	119,3
	ZZ	119,3
0709 93 10	MA	228,7
	TR	168,5
	ZZ	198,6
0805 10 20	EG	47,4
	MA	57,3
	TR	62,5
	ZA	97,5
	ZZ	66,2
0805 20 10	IL	140,0
	MA	87,2
	ZZ	113,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	102,7
	KR	153,2
	MA	82,2
	TR	116,8
	ZZ	113,7
	ZZ	113,7
0805 50 10	TR	69,7
	ZZ	69,7
0808 10 80	BR	65,5
	CL	84,5
	US	151,8
	ZZ	100,6
0808 30 90	CN	92,1
	TR	108,4
	US	138,7
	ZZ	113,1

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/66 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2015. január 16.)****a fokhagymára vonatkozóan a 341/2007/EK rendelettel megnyitott vámkontingensek keretében 2015. január 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély-kérelmekben szereplő mennyiségekre alkalmazandó elosztási együttható megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacon közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 188. cikke (1) és (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 341/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ éves vámkontingenseket nyitott meg a fokhagyma behozatalára vonatkozóan.
- (2) A 2015. január hónap első hét naptári napján a 2015. március 1-től 2015. május 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott „A” behozatali engedélyek iránti kérelmek [egyes kontingensek tekintetében] a rendelkezésre állónál nagyobb mennyiségre vonatkoznak. Ezért helyénvaló az igényelt mennyiségekre alkalmazandó, az 1301/2006/EK bizottsági rendelet ⁽³⁾ 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően kiszámított elosztási együttható rögzítésével meghatározni, hogy az „A” behozatali engedélyek milyen mennyiségekre bocsáthatók ki.
- (3) Az intézkedés hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 341/2007/EK rendelet alapján a 2015. március 1-től 2015. május 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott „A” behozatali engedélyek iránti kérelmekben szereplő mennyiségekre az e rendelet mellékletében megállapított elosztási együtthatót kell alkalmazni.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. január 16-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HLL 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ A Bizottság 2007. március 29-i 341/2007/EK rendelete a harmadik országokból behozott fokhagymára és más mezőgazdasági termékekre vonatkozóan vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről, valamint származási bizonyítványok rendszerének bevezetéséről (HL L 90., 2007.3.30., 12. o.).⁽³⁾ A Bizottság 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK rendelete az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról (HL L 238., 2006.9.1., 13. o.).

MELLÉKLET

Származás	Tételszám	A 2015. március 1-től 2015. május 31-ig terjedő alidőszakra benyújtott kérelmekre alkalmazandó elosztási együttható (%)
Argentína		
— Hagyományos importőrök	09.4104	—
— Új importőrök	09.4099	—
Kína		
— Hagyományos importőrök	09.4105	60,163501
— Új importőrök	09.4100	0,434491
Egyéb harmadik országok		
— Hagyományos importőrök	09.4106	—
— Új importőrök	09.4102	—

HATÁROZATOK

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG (KKBP) 2015/67 HATÁROZATA (EUCAP SZÁHIL MALI/1/2015)

(2015. január 14.)

az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Száhil Mali) misszióvezetője megbízatásának meghosszabbításáról

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Unió mali KBVP-missziójáról (EUCAP Sahel Mali [helyesen: EUCAP Száhil Mali]) szóló, 2014. április 15-i 2014/219/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2014/219/KKBP határozat értelmében a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) a Szerződés 38. cikkének megfelelően felhatalmazást kap arra, hogy meghozza az EUCAP Száhil Mali misszió politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat, beleértve a misszióvezető kinevezéséről szóló határozatot is.
- (2) A PBB 2014. május 26-án elfogadta az EUCAP Száhil Mali/1/2014 határozatot ⁽²⁾, amellyel Albrecht CONZE-t nevezte ki az EUCAP Száhil Mali misszióvezetőjévé a 2014. május 26-tól 2015. január 14-ig tartó időszakra.
- (3) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője azt javasolta, hogy a 2015. január 15-től 2015. június 14-ig terjedő időtartamra hosszabbítsák meg Albrecht CONZE-nak az EUCAP Száhil Mali misszióvezetőjeként betöltött megbízatását,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Politikai és Biztonsági Bizottság 2015. június 14-ig meghosszabbítja Albrecht CONZE-nak az EUCAP Száhil Mali misszióvezetőjeként betöltött megbízatását.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. január 14-én.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről

az elnök

W. STEVENS

⁽¹⁾ HL L 113., 2014.4.16., 21. o.

⁽²⁾ A Politikai és Biztonsági Bizottság EUCAP Sahel Mali/1/2014 határozata (2014. május 26.) az Európai Unió mali KBVP-missziója (EUCAP Sahel Mali [helyesen: EUCAP Száhil Mali]) misszióvezetőjének kinevezéséről (HL L 164., 2014.6.3., 43. o.).

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU